Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προκαταβολικῶν. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου· Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις εἶν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

Αριθ. 103.—Τομ. Δ'.—Ετος Β'. | ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ | Μετα Ποαιτ. Παραρτηματος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κυριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπολει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ο Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρειᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλῃ.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλίᾳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΕΓΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλια.
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΝΔΡΕΑ ἐν Γιουργέβῳ.
Mr VINCENT, Publisher, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αλληλεθνὴς ἔκθεσις ..... Σελὶς 378
Διάφορα ..... „ 382
Στατιστικαὶ ..... „ 383
Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ πρ. τῆς Οὐαλλίας ἐν Ἐφέσῳ ..... „ 383
Ἔκθεσις τῆς ἐν Κύθνῳ σφαγῆς ..... „ 386
Ὁλοκαύτωσις ἱερεως Ἰνδαῦ ..... „ 387
Ἐπιστολὴ Γ. Ι. Μ. Δ. ..... „ 390
Ἐμπορικὰ ..... „ 391
Τοῦ παιδὸς ὁ πρὸς μάθησιν ὁδηγός ..... „ 391
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 389, 390, 391, 392 (δύο).

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ἡ ἐν Παρισίοις σχολὴ τῶν ὡραίων τεχνῶν ..... „ 380
Ἡ ἐν Παρισίοις εἰρκτὴ Μαζάς ..... „ 380
Ὁ ἀρχιστράτηγος Οὐϊνφηλὸ Σκὸτ ..... „ 381
Ἡμερα ἀργίας ἐν τῇ δύσει ..... „ 384
Ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν τῆς Τουλῶν ..... „ 385
Πρωϊὰ μεσλίχιος θερινὴ ..... „ 388
Πρωϊὰ ζοριμεία χειμερινὴ ..... „ 389

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
(ADVERTISEMENTS.)

ΠΑΓΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΝ

ΠΕΡΙ ΟΛΩΝ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΟΥΣ.

(Δι' οἰκιακὴν ἀνάγκας).

Διὰ τεχνητῶν ἢ φυσικῶν μεσων,

Οὕσης ὅλως νέας ἐφαρμογὴς τῆς γνωστῆς ἀρχῆς τοῦ ἐμβόλου τῆς ἀντλίας καὶ ἐπιτυχῶς ἐφαρμοσθείσης εἰς τὴν ψηκτικὴν μηχανὴν καὶ τὸν ψήκτην οἴνου τοῦ ΑΣΗ.

Προτιμιον διὰ τὴν μηχανὴν ἐδόθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1861.)

Τὸ φυλλάδιον ἀποστέλλεται ἐλευθέρως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ τῇ αἰτήσει πρὸς τὸν

GEORGE SIMPSON

Μόνον κατασκευαστὴν τῶν μηχανῶν,
315, Oxford-St., πλησίον Harewood Gates, London.

ΣΗΜ. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο δίδει ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς μόνης ἐντελοῦς καὶ ἀξιολόγου μηχανῆς τῆς παραγωγούσης παγον (εἰς τὰ θερμὰ κλίματα) καὶ ταχέως ψυχραινούσης τὸν οἶνον κτλ. ὅπου ἡ χωριστὰ.

Ἐξῆλθον τῶν πιεστηρίων

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΑΙ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΓΕΝΝΙΤΣΑΡΩΝ

Ὑπὸ **ΣΤ. Θ. ΞΕΝΟΥ.**

Εἰς τόμον ἕνα,

Τιμώμενον σελλίνια 7.

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περπίου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐφεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκήλης. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλατηρίου, πολλάκις ἐπιβλαβὴ ἔχοντος ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπλοῦν ὑπόδεμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθιστάμενη δύναμις ὑπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐλυγίστατα καὶ ἐγγύτατα προσαρμοζόμενα, ὅστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δέ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιγραφὴν δύναταί τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποστολῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr White, 228, Piccadilly, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, δύο δακτύλους κάτωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ
Τιμὴ ἀμφιπλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.
Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξογκωμένας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξασθενήσεις καὶ ἐξογκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθηνά, καὶ φοροῦνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccadilly, London

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL·

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα·

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐλφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ δεῦλιτμένη λεβαντίς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαπουνι το Οὐϊντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα κα σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρροήν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλίτερα ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδους μελανοῦ ἢ μαλλ φυτικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βοῦρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΗΤΚΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W. συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ Charles Nosotti προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν διπλῶν καὶ μονῶν, κωμῶν, καθεκλῶν, γραφείων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην φήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς ἀπολιτισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργοστάσιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street. Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν Κ.

J. F. O'BRIEN, 3 Brompton Sq. S. W London

ΑΛΑΗΛΕΘΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ ΛΙΘΟΚΟΛΛΗΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ ΕΡΓΑ.

(Τέλος τοῦ φ. ἐν σελ. 362 τοῦ παρελθόντος χρόνου).

Μετὰ τὴν ἀρχυρᾶν τράπεζαν τοῦ Κελλίνου, ἥτις ἐστὶν ἐκτεθειμένη ἐν τῇ θήκῃ τῶν Κ. Κ. Ἐλικκτύπου καὶ Συντρ., καὶ ἡν περιεγράψαμεν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἡ προσοχὴ τοῦ θεατοῦ ἐφελκύεται ὑφ' ἑτέρου οὐχ ἧττον ἀξιοσημειώτου ἀργυροῦ ἔργου. Τὸ ἔργον δὲ τοῦτό ἐστι λεκάνη τις διὰ ῥοδοσταγμα καὶ ἀμφορεύς. Ἐπὶ τῆς λεκάνης ὑπάρχουσι νομισματικαὶ εἰκόνες, παριστῶσαι τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. Ὁ ἀὴρ ἵσταται καὶ οἱ ἄνεμοι πνέουσι πέριξ. Τὸ ὕδωρ παρίσταται διὰ στάμνου περιβαλλομένης ὑπὸ λιμναίων φυτῶν. Τὸ δὲ πῦρ ἔχει δαίμονα ὡς ἔμβλημα, διασκορπίζοντα φλόγας πυρίνας καὶ καταστροφὴν ἐπὶ πόλεος προωρισμένης νὰ καταστραφῇ, καὶ ἡ γῆ παρίσταται διὰ κατακλινομένης τινὸς εἰκόνος τῆς Δήμητρος, κρατούσης τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ὅ ἐστι τὸ τοῦ πλούτου κέρας, καὶ περικυκλουμένης ὑπὸ καρπῶν καὶ ἀνθέων. Μακρόθεν δὲ φαίνεται γεωργὸς ἀροτριῶν μετὰ ζεύγους βοῶν, καὶ πλαγίως αὐτοῦ παρίστανται αἱ μορφαὶ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κεχρυσωμένα.

Καὶ ἄλλο δ' ἔργον τῆς αὐτῆς κλάσεως παρίστησι τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους. Αἱ μορφαὶ παρίστανται ἐν ἁπλῶν προσωπείων, κεκοσμημένων διὰ καρπῶν καὶ ἀνθέων, καὶ τὰ ἔντομα τοῦ ἔαρος καὶ φθινοπώρου ἀπεικονίζονται ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τῆς φιάλης ὑπάρχει ψυχὴ μετ' ἀνθέων τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καθ' ἣν τὸ ἔντομον τοῦτο ἐμφανίζεται.

Μετὰ δὲ τὴν θήκην τῶν Κ. Κ. Ἐλικκτύπου καὶ Συντροφίας ἔπεται ἔκθεσις λαμπρῶν κοσμημάτων ὑπὸ τοῦ Κ. Χάγκοκ. Μεταξὺ δὲ τῶν πολυτίμων λίθων, οἵτινες λάμπουσι καὶ ἀστράπτουσιν ἐνταῦθα, ὑπάρχουσι καὶ περίφημα Σεριγγαπατάμια λιθοκόλλητα κοσμήματα, τὰ λιθθέντα ὑπὸ τοῦ λόρδου Χάρῆ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ἧς τὸ ὄνομα φέρουσι. Σύγκεινται δὲ ταῦτα ἐκ ῥουβίων καὶ ἀδαμάντων, καὶ ἐκ σμαράγδων καὶ ἀδαμάντων, καὶ εἰσι δεδεμένα ἐν εἴδει τριχαίπτων ἢ δικτυωτῶν κεντημάτων. Πλαγίως δ' αὐτῶν ὑπάρχει ἀδαμάντινόν τι ψέλλιον ἀξίας 25,000 λιρῶν, ὅτι δὲ δύο λαμπροὶ ἀδάμαντες δεδεμένοι ὁμοῦ, καὶ ἀνήκουσες εἰς τὴν λαίσην Μοντεσφόρου· σπάνειρος τις καὶ ψέλλιον ἀξίας 15,000 λιρῶν· ἡ μοναδικὴ συλλογὴ τῶν ἐκ Devonshire περιθέντων λίθων, ἅτινα ἔφερεν ἡ κόμησα Γραμβίλ κατὰ τὴν στέψιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας· ἀστὴρ τις καὶ παράσημον τοῦ τάγματος τοῦ σκολιμοῦ δεδεμένον εἰς βριλλάντιον ἐπὶ τὸν κόμητ Ζέτλανδ· περίφημός τις σειρὰ ἀνατολικῶν ῥουβίων καὶ ἀδαμάντων δεδεμένων λίαν κομψῶς· μεγαλοπρεπὲς τι περιδέραιον καὶ ψέλλιον μετὰ ἐνωτίων ἐκ μαργαριτῶν καὶ ἀδαμάντων ἀξίας 5,000 λιρῶν, καὶ μικρόν τι ἐγκόλπιον, ὅπερ καὶ βασίλισσά τις δύναται νὰ ζητεύσῃ, καὶ οὐ τινος ἡ ἀξία ὑπολογίζεται περὶ τὰς 4,000 λίρας. Πλὴν δὲ τούτων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἀδάμαντες διαφόρων χρωμάτων δεδεμένοι εἰς κομψὰ δακτυλίδια, εἰς ψέλλια, εἰς καρφίδας καὶ περιδέραια, καὶ λίαν κομψὴν θέσιν ἀποτελεῖ ὁ συνδυασμὸς τῶν χρωμάτων τῶν κεχρωματισμένων πολυτίμων λίθων καὶ τῶν πλουσίων σμαράγδων, τῶν ὄντων ἐκτεθειμένων πλησίον ἀλλήλων.

Εἰς ἕτερον δὲ μέρος τῆς αὐτῆς θήκης ὑπάρχει σειρά τις ἀγγείων ἀπεικονιζόντων τὴν ποίησιν τῆς Ἀγγλίας. Καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ ἐστὶν ἀφιερωμένον εἰς τὸν Σακεσπήρον, ἑκατέρωθεν δ' αὐτοῦ ὑπάρχουσι ποτήρια καὶ ἄλλα ἀγγεῖα εἰς τιμὴν τῶν ποιητῶν Μίλτωνος, Βύρωνος, Μοὺρ καὶ Βάρνς, ὧν ἕκαστον παρίστησι σκηνὰς ἐκ τῶν κυριωτέρων δραμάτων καὶ ποιημάτων τῶν ὑπ' αὐτῶν τιμωμένων ποιητῶν. Τὸ ἀγγεῖον, τὸ κατασκευασθὲν πρὸς τιμὴν τοῦ Σακεσπήρου, φέρει ἄνωθεν τὴν εἰκόνα τοῦ περιωνύμου τούτου ποιητοῦ, καὶ ἀλληγορικαὶ πτεροτὰ μορφαὶ κατέχουσι τὴν θέσιν λαβίδων τοῦ ἀγγείου, παριστῶσαι τὴν τραγῳδίαν καὶ κωμῳδίαν. Ἡ μὲν τραγῳδία, φέρουσα στεφὸν ἐνδυμα καὶ ζῶνην βασιλικὴν, ἐστὶ βεβυθισμένη εἰς βαθείας σκέψεις, καὶ κρατεῖ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον αὐτῆς ἠμίγυμνον ἐγχειρίδιον· ἡ δὲ κωμῳδία, ἐνδεδυμένη ἐσθῆτα ἐνδυματα καὶ ἑστεμμένη κισσῷ καὶ ἀμπέλῳ, κρατεῖ τὴν τοῦ ποιμένος βακτηρίαν καὶ τὴν κωμικὴν προσωπίδα εἰς τὴν ἑαυτῆς χεῖρα, καὶ μειδιᾷ πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ. Πολλοὶ δὲ τῶν χαρακτήρων τοῦ Σακεσπήρου παρίστανται ἐν τοῖς κοσμήμασι τοῦ ἀγγείου.

Τὸ δὲ ποτήριον τοῦ ἀθανάτου Βύρωνος κοσμεῖται διὰ σκηνῶν ἐκ τοῦ «Γκιαούρ,» τοῦ «Σαρδαναπάλου,» τῆς «Πολιορκίας τῆς Κορίνθου,» τῆς «Νύμφης τῆς Δβύδου,» τῆς «Μαζζέππης» καὶ τοῦ «Δὸν Ζουάν.» Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου τοῦ Βάρνς ἀπεικονίζονται αἱ σκηναὶ «ἡ ἑσπέρα τοῦ σαββάτου τοῦ Κύτερ,» τὸ «ὀρεινὸν λευκάνθεμον,» ὁ «πληγωθεὶς λαγωός,» καὶ «οἱ δύο κύνες.» Τὸ δὲ ποτήριον τοῦ Μοὺρ κοσμεῖται ὑπὸ μορφῶν δαιμονίων πνευμάτων, φερόντων ἀνθοδέσμας καὶ στεφάνους ἐξ ἀνθέων, καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μίλτονος ὑπὸ διαφόρων σκηνῶν τοῦ ἀρίστου αὐτοῦ ποιήματος «ὁ ἀπολεσθεὶς παράδεισος,»

Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ταύτῃ θήκῃ ὑπάρχει καὶ κομψότατον τι ἀγγεῖον ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἀργυροῦν τι ποτήριον μετὰ ἀρχαγγέλου καθημένου ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτοῦ, διακρινόμενον διὰ τὴν λεπτότητα τῆς τέχνης μεθ' ἧς ἐστι κατεσκευασμένον. Πλὴν δὲ τούτων, ὑπάρχει καὶ ποτήριόν τι κατασκευασθὲν διὰ τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν, καὶ ἔχον σάπφειρον ἱστάμενον ἐπὶ σφαίρας. Ἡ βάσις αὐτοῦ κοσμεῖται ὑπὸ ἀλληγορικῶν εἰκόνων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς θαλάσσης. Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ μεγαλοπρεπὲς τι πινάκιον δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ κόμητος Σέφτονος εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν σύνταγμα καθ' ὃν χρόνον παρῃτήθη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν τῇ κατασκευῇ δὲ τοῦ πινακίου τούτου παρατηρεῖται τι καινοφανὲς ἐν τῇ τέχνῃ. Ἐπ' αὐτοῦ παρίστανται εἰκόνες Ἄγγλων στρατιωτῶν διαπρεψάντων ἐν διαφόροις μάχαις. Τὸ πινάκιον τοῦτο παρίστησιν ὡρολόγιον, καὶ δύο εἰκόνες στρατιωτῶν ἀπεικονίζονται ὑπέρανω τῶν δεικτῶν, καὶ ἐφ' ἑκάστης τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς βάσεως αὐτοῦ, τῆς οὔσης κατεσκευασμένης ἐξ ἐβένου, παρίσταται ἀνὰ εἷς στρατιώτης τῆς φρουρᾶς.

Πλὴν δὲ τῶν ῥηθέντων ἔργων, ἐν τῇ θήκῃ ταύτῃ εἰσὶν ἐκτεθειμένα καὶ διαφόροι εἶδον ὡρολογια τῆς τραπέζης, ἔχοντα τοσοῦτον λαμπρὰν κατασκευὴν, ὥστε δύνανται νὰ δεικνύωσιν οὐ μόνον τὴν ὥραν καὶ τὰ δευτερόλεπτα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ τοῦ μηνός, τὰς φάσεις τῆς σελήνης καὶ τὴν θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας. Τὸ σχῆμα δὲ τῶν ὡρολογίων τούτων ἐστὶ κομψότατον καὶ ἡ τέχνη λεπτοτάτη καὶ ἀκριβής.

Ἐγκαταλείπων δέ τις τὴν θήκην τοῦ Κ. Χάγκοκ καὶ προβαίνων εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐκθέσεως ἀπαντᾖ τὴν ἐξίσου θελκτικὴν πολύτιμον συλλογὴν τῶν ΚΚ. Γουίδοου καὶ Βεάλη, ἐν ᾗ ἐστιν ἐντεθειμένον μεγαλοπρεπὲς τι περιδέραιον ἐκ δύο σειρῶν μαργαριτῶν, οἵτινες θεωροῦνται ὡς οἱ ὡραιότεροι ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτεθειμένων, καὶ ὧν ἡ ἀξία ὑπολογίζεται 2,800 λιρῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ θήκῃ ὑπάρχει τὸ ἀδαμαντοκόλλητον ξίφος, τὸ δωρηθὲν εἰς τὸν Ἄγγλον στρατηγὸν Ι. Οὔτραμ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Βομβάης. Ὁ κολεὸς αὐτοῦ ἐξ ἐρυθροῦ ὀλοσηρικοῦ, ἐστὶ κεκοσμημένος χρυσῷ καὶ σμαράγδοις, καὶ ἡ λαβίς ἐστι δεδεμένη πολυτίμοις λίθοις. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάλληλός τις καρφὶς καὶ βριλλάντια, σαπφείρος καρφὶς καὶ μεγαλοπρεπεστάτη τιάρα ἐξ ἀδαμάντων ἀξίας 1600 λιρῶν, ἀποτελοῦσι θελκτικωτάτην θέαν.

Πλησίον δὲ τῶν πολυτίμων τούτων ἔργων ὑπάρχει ἡ θήκη τῶν Κ. Φιλίπποω, ἐν ᾗ ἐστιν ἐκτεθειμένος λιθοκόλλητος τρίπους, συγκείμενος ἐξ ὄνυχος, ἔχοντος τριῶν δακτύλων διάμετρον, καὶ ὄντος διαφανοῦς. Ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ τρίποδος τούτου μέχρι τῶν ἄκρων αὐτοῦ ὑπάρχουσι κατὰ σειρὰν δακτυλίδια, καὶ τὰ διαμέσου κοσμοῦνται ὑπὸ ἀδαμάντων ῥουβίων, σμαράγδων, μαργαριτῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων.

Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα πολύτιμα κοσμήματα, ὡς ψέλλιόν τι συγκείμενον ἐκ μεγάλου ὀπαλλίου, ἐξ ἀδαμάντων, ῥουβίων, σμαράγδων καὶ μεμιλτωμένων προσωπείων, σακεσπήρειός τις καρφὶς τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐλισάβεθ, καὶ μικρὸν τι ποτήριον ἐξ ὄνυχος, δεδεμένου εἰς μεμιλτωμένον χρυσὸν καὶ κοσμούμενον διὰ πολυτίμων λίθων. Τὸ δὲ κλασικὸν τμῆμα τῆς θήκης ταύτης σύγκειται ἐκ σειρᾶς τυρρηνικῶν, ἑλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν κοσμημάτων εἰς τιάρας, περιδέραια, ψέλλια, ἐνώτια, καὶ ἐγκόλπια, ὄντων ὁ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ δεικνύοντων ἔχνη τέχνης λεπτῆς καὶ καθαρᾶς. Ἡ συλλογὴ τῶν κοραλίων ἐν τῇ θήκῃ ταύτῃ ἐστὶ λίαν ἀξιοπερίεργος, καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ ὡραιοτέρα ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε ἀναφερομένων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἐμπορίου τῶν κοραλίων. Περιλαμβάνει δὲ κοράλια διαφόρων χρωμάτων, ἀπὸ τοῦ καθαροῦ λευκοῦ μέχρι τοῦ ἐρυθροῦ καὶ μέλανος.

Οἱ ΚΚ. Λόνδων καὶ Ῥάῦδερ ἔχουσιν ἐκτεθειμένον σμάραγδον δεδεμένον ὡς καρφίδα, καὶ περιβεβλημένον ὑπὸ μαργαριτῶν, ἔτι δὲ ῥουβίνιόν τι δεδεμένον εἰς ψέλλιον, ἀμέθυστον ἀποτελοῦντα τὸ κόσμημα χρυσῆς τινος ζώνης, καὶ ῥουβίου τι εἰς ἀκατέργαστον κατάγασιν. Ἔκαστος δὲ τῶν λίθων τούτων θεωρεῖται ὡς ὁ μέγιστος ἁπάντων τῶν εὑρισκομένων ἐν Ἀγγλίᾳ πολυτίμων λίθων. Εἰσὶ μὲν ὡραῖοι καὶ ἀξιοπερίεργοι, ἀλλ' ἔχουσι μικρὰ τινα ἐλαττώματα, ἅτινα ἡ ἐπιτηδειότης τοῦ λιθοτόμου ταχέως δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ, χωρὶς νὰ ἐλαττώσῃ πολὺ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν. Ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ θήκῃ ἐστὶν ἐκτεθειμένον βριλλάντιόν τι, ζωγίζον ἑνὸς καράτια, καὶ λάμπον ἐν τῇ ὁλοσηρικῇ πρασίνῳ αὐτοῦ θήκῃ μετὰ σπανίας ὡραιότητος. Ἔτι δὲ τιάρα τις ἐξ ἀδαμάντων οὔτω κατεσκευασμένη, ὥστε τὰ κατώτερα αὐτῆς μέρη δύνανται νὰ λυωνται, καὶ οὕτω νὰ ἀποτελῆται ὡραῖον τι περιδέραιον.

Ἐνταῦθα παρατηρεῖ τις τὴν πρόοδον τῆς ἀδαμαντοτομίας ἀπὸ τῆς ἠρτιτότητος τῆς τέχνης ταύτης μέχρι τῆς παρούσης αὐτῆς καταστάσεως, ὅτε οἱ ἀδαμαντοτόμοι εἰσὶ τοσοῦτον καλῶς ἐξησκημένοι, ὥστε δύνανται νὰ τέμνωσι κανονικῶς τοὺς σκληροὺς μὲν ἀλλὰ πολυτίμους λίθους, μεταχειριζόμενοι ὡς ὄργανον μόνον τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν πεῖραν αὐτῶν.

Ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἐκτιθέντων χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἔργα δύναται νὰ καυχηθῇ δικαίως διὰ τὴν λεπτότητα καὶ ἐντέλειαν τῆς τέχνης αὐτοῦ, ὅσον ὁ Ἄγγλος Κέιχ, ὅστις διακρίνεται ἰδίως ἐν τῇ παραστάσει ἀγίων εἰκόνων. Τοῦτον δ' ἰδίως ἀξιοσημειωτοῖ εἰσι τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία παρίστησι τὴν σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἡ δὲ ἑτέρα τὸ δεῖπνον αὐτοῦ καὶ ἡ τρίτη τοὺς εὐαγγελιστάς. Ἑκατέρα δὲ τῶν πλευρῶν τῶν εἰκόνων τούτων κοσμεῖται ὑπὸ ἀδαμάντων καὶ ῥουβίων, τεθειμένων μετὰ τοσαύτης τάξεως καὶ τέχνης, ὥστε τὰ ἔργα ταῦτα δύνανται νὰ παραβληθῶσι μετὰ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ μεσαιῶνος.

Μετὰ δὲ τὰ πολύτιμα ταῦτα ἔργα ἕπεται ἡ συλλογὴ τῶν ΚΚ. Ὄουελ καὶ Τζέμς, ἡ περιέχουσα σὺν τοῖς ἄλλοις μαργαρίτας καὶ ἀδάμαντας δεδεμένους κατὰ τὴν τυρρηνικὴν τέχνην, ἔτι δὲ ῥουβία καὶ σμαράγδους δεδεμένους εἰς ἐνώτια, καρφίδας, ψέλλια καὶ περιδέραια. Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ ἀμφορεύς τις, παριστῶν τὴν συνέντευξιν τοῦ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ σύμπλεγμά τι, παριστῶν τὴν ἔφοδον τοῦ Καρόλου βασιλέως τῆς Βοεμίας ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Κρέσυ. Ὁ ἀνδρεῖος οὗτος βασιλεὺς τῆς Βοεμίας ἀκούσας ὅτι τὸ σύνθημα τῆς μάχης εἶχε δοθῆ, ἠρώτησεν ἀμέσως ποῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ λόρδος Κάρολος εὑρίσκετο. καὶ μαθὼν παρὰ τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ, ὅτι ἐμάχετο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης «Ἀνδρεῖοι» εἶπε, «Βοεμοὶ ἄπαντές ἐστε σήμερον φίλοι μου καὶ συμμαχηταί μου, καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ εἰμι τυφλὸς, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ μὲ ὁδηγήσητε τοσοῦτον μακρὰν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ὥστε νὰ ἐνεγθῶ νὰ φονεύσω διὰ τοῦ ξίφους μου ἕνα ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.» Οἱ ἱππόται ἀπήντησαν, ὅτι ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ ὁδηγήσει αὐτὸν εἰς τὸν ποθούμενον τόπον. Τὸ ἀργυροῦν δὲ τοῦτο σύμπλεγμα παρίστησι τὸν βασιλέα ἀνυψοῦντα τὸ ξίφος, καὶ τοὺς ἱππότας πέριξ αὐτοῦ συμπεπυκνωμένους, ἵνα μὴ ἀπολέσωσιν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῆς μάχης.

Προβαίνων δὲ τις ἔτι περαιτέρω εὑρίσκεται ἐν τῷ ναῷ, ἔνθα ὑπάρχουσι τὰ τρόπαια τῶν ἀδαμαντοπωλῶν Ἐλκινγκτόνς καὶ Χάρῆ Ἐμμανουήλ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον περιέχει πλὴν ὡραίων τινῶν χαλκίνων μορφῶν, ἀργυρᾶν τρίπεζαν καὶ κίτοστρον κατὰ τὸ σχέδιον τῆς Ἀλάμβρας, τὸ δὲ δεύτερον σύγκειται ἐκ ποτηρίου κοιλαινόντος ἐκ στερεοῦ τεμαχίου τοπαζίου. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας δὲ τούτου παρίστανται ὁ Περσεὺς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα μετὰ τοσαύτης καλλιτεχνικῆς λεπτότητος, ὥστε τὸ ἔργον τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓν τῶν σπανίων τοῦ εἴδους τούτου παραδειγμάτων. Ἐν τῇ θήκῃ ταύτῃ ὑπάρχει καὶ ὡραῖον τι ἐλεφαντίνου ἀγαλμάτιον παριστῶν μαύρην δούλην, καθ' ἣν στιγμὴν μέλλει νὰ ἀπελευθερώσῃ πτηνόν τι. Ὁ συνδυασμὸς τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ ἐστι λίαν ἐὐαρεστος. Ἐν τῇ θήκῃ αὐτοῦ ἐστὶ ἐκτεθειμένα βριλλάντιά τινα δεδεμένα λίαν κομψῶς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι πέντε ἐν εἴδει ἀστέρων ἐξ ὧν ὁ μὲν μέγιστος ζυγίζει 100 ὁ δὲ ἐλάχιστος 45 κόκκους, ἔτι δὲ σμάραγδος τις καθαρὸς ζυγίων 156 καρατία.

Ἅπαντες δοὶ ἐκθέται τὴν κλάσεως ταύτης τῶν πολυτίμων μετάλλων ἀναβαίνουσιν εἰς 84, καὶ ἡ ἀξία τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθέντων ἔργων ὑπολογίζεται εἰς 2,000,000 λίρας στερλίνας.

Κεράμινα ἔργα.

Μετὰ τὴν κλάσιν τῶν πολυτίμων μετάλλων ἐρχόμεθα εἰς τὸν κλάδον ἐκεῖνον τῶν τεχνουργημάτων, ὅστις θεωρεῖται ὡς μία τῶν ἀρχαιοτάτων ἐφευρέσεων τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅστις ἐστὶ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα κεραμευτικὴ τέχνη. Κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ ἦν ἀναγκαῖος μόνον ὀλίγος ὑγρὸς πηλὸς, ὅστις ἐλάμβανε σχῆμά τι ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγρίου, καὶ ἐξετίθετο εἰς τὸν ἥλιον ὅπως ξηρανθῇ, καὶ χρησιμεύσῃ ἔπειτα αὐτῷ ὡς ἀγγεῖον ἢ πινάκιον. Ἡ κεραμευτικὴ ἦν γνωστὴ καὶ ἐπὶ Ὁμήρου, ἀσκουμένη ὅπως καὶ τὴν σήμερον, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ στίχου 600 τῆς Σ ῥαψῳδίας τῆς Ἰλιάδος, καὶ ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ εἰς τὸν ποιητὴν τούτον ἀποδιδομένου ποιηματίου, τοῦ ἐπιγραφομένου κ ά μ ι ν ο ς ἢ κ ε ρ α μ ί ς. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ τέχνη αὕτη εὑρίσκετο ἔτι εἰς τὰ ἑαυτῆς σπάργανα, καὶ σκληρὰ μόνον καὶ βαύαυσα τεχνουργήματα παρῆγε· διότι τὰ προϊόντα αὐτῆς σπανίως ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν συγχρόνων συγγραφέων καὶ ποιητῶν.

Ἀπὸ δὲ τῆς καθοδου τῶν Ἡρακλειδῶν μέχρι τοῦ Περικλέους ἡ κεραμευτικὴ ἀνεπτύχθη ἀρκουντως, καὶ πολλὰ σῴζονται ἔτι κεράμινα ἀγγεῖα τῆς ἐποχῆς ταύτης, φέροντα διαφόρους ἐπ' αὐτῶν γραφὰς, καὶ δίδοντα ὑποσοῦν ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς προοδου τῆς τέχνης ταύτης κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους. Πολλὰ μὲν τῶν ἀγγείων τούτων εὑρέθησαν ἐντὸς ἑλληνικῶν τάφων ἐν Ἀθήναις, ἐν Αἰγίνῃ, ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις ὡς ἐν Μήλῳ· ἀλλ' ἀσυγκρίτως πλεῖστα ἀνεσκάφησαν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ μάλιστα ἐν Τυῤῥηνίᾳ καὶ ἐν ταῖς ἐν Καμπανίᾳ πόλεσι Κύμῃ καὶ Νώλα. Ἐν τῇ τυῤῥηνικῇ πόλει Ὄλκα εὑρέθη ἄπειρον αὐτῶν πλῆθος εἰργασμένων κατὰ τὸν ἀττικὸν τρόπον καὶ ἐχόντων ἀττικὰς ἐπιγραφὰς καὶ ἀττικὰ ἀντικείμενα ἐπειργασμένα, ὅθεν πολλοὶ ὑπωπτεύθησαν, ὅτι τὰ ἀγγεῖα ταῦτα εἰσήγοντο εἰς τὴν πόλιν ταύτην διὰ τοῦ ἐμπορίου.

Τὰ ἀρχαιότατα τῶν ἀγγείων τούτων εἰσὶν ὑπόξανθα τὸ χρῶμα καὶ σχεδὸν ἀγάνωτα, φέροντα ἐπιγραφὰς ἐρυθρὰς, φαιὰς ἢ ὑπομελαίνας καὶ ἰοβαφεῖς. Τὰ ὀψὲ τελεστέρα αὐτῶν εἰσὶ πυῤῥὰ ἢ ἐρυθρὰ καὶ φέρουσιν ἐπιγραφὰς μελαίνας καὶ στιλπνὰς, καὶ τὰ ἥττον ἐντελῆ μέλανα μετὰ ἐπιγραφῶν κιτρίνων.

Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα κατ' ἀρχὰς ὠπτοῦντο, ἔπειτα δ' ἐβάφοντο μέλανι χρώματι ἐξ ἀσφάλτου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐν ναφθᾳ ἀναλελυμένου, καὶ τέλος ἐξηραίνοντο ἐν μετρίᾳ θέρμῃ. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας δὲ πολλῶν ἐκ τῶν ἀγγείων τούτων διακρίνονται ἔτι ἐξεσμέναι γραμμαὶ, δι' ὧν ὁ ζωγράφος ὡδήγει τὴν πρόχειρον αὐτοῦ ἐργασίαν.

Τὰ ἀρχαιότατα τῶν ἀγγείων τούτων παριστῶσι συνήθως τερατόμορφα ζῶα, μονοκέρους, πάνθηρας, κτλ., καὶ ἐπονομάσθησαν φοινικίζοντα ἢ αἰγυπτιάζοντα ἢ ὀρθότερον δωρίζοντα. Τὰ δ' ἐντελέστερα τούτων παριστῶσιν ἰδίως μυθολογικὰ ἀντικείμενα, καὶ μάλιστα πράξεις τοῦ Ἡρακλέους, διονυσιακοὺς μύθους, ἄλλοτε μὲν ἐμβριθεῖς, ἄλλοτε δὲ γελοίους, μαινάδας καὶ σατύρους, ὧν ἡ φυσικὴ καὶ θαῤῥαλέα παράστασις ἀνέπτυξε τὴν τέχνην ὡς ἡ κωμῳδία τὴν δραματικὴν ποίησιν. Ὅσῳ δ' ἀρχαιότερα τὰ ἀγγεῖα ταῦτα, τοσοῦτον ἀτελέστερός ἐστι καὶ ὁ ζωγραφικὸς αὐτῶν ῥυθμός. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λ. χ. τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν μέχρι τοῦ Περικλέους αἱ ἐπὶ τῶν κεραμίνων ἀγγείων παρασταστεις εἰσὶν ἀρχαϊκαὶ, ὅηλ. τὰ μὲν γυμνὰ τῶν παρισταμένων σωμάτων εἰσὶ νευρώδη καὶ μυώδη, αἱ δὲ κινήσεις σκληραὶ καὶ ἀπεσφιγμέναι μέχρι παραδοξίας, καὶ τὰ ἐνδύματα ἐπιτετηδευμένως καὶ παραλλήλως ἐπτυγμένα.

Ἐν Κίνᾳ ἡ κεραμευτικὴ τέχνη ἦν γνωστὴ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, καὶ οἱ Ἰνδοὶ, οἱ Πέρσαι, οἱ Περσοβιοι, οἱ Μαυριτανοὶ, οἱ Κέλται, οἱ Γότθοι καὶ οἱ Βάνδαλοι ἐγκατέλιπον ὀπισθεν αὐτῶν λείψανα τῆς ἑλληνικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς τέχνης. Οἱ Ἄγγλοι οὗτοι κεραμεῖς καὶ περ μὴ βοηθηθέντες ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν, ὡς συνέβη ἐν ταῖς ἄλλαις ἠπειρωτικαῖς χώραις, ἠδυνήθησαν οὐχ' ἧττον νὰ παραγάγωσιν αὐτὴν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὐτελείας, ὥστε οἱ κεραμεῖς τῶν ξένων χωρῶν, περὶ ὧν δὰ λαλήσωμεν ἀκολούθως, μόλις δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀμίλλαν πρὸς αὐτούς. Τὰ ἐν τῇ ἀλληλεθνεῖ ἐκθέσει ἐκτεθειμένα κεράμινα ἔργα κατέχουσι χῶρον 3,475 τετραγωνικῶν ποδῶν, καὶ ἡ συλλογὴ αὕτη ἀπετελέσθη τῇ συνδρομῇ 62 ἐκθετῶν. Ὑπαρχουσι δύο θῆκαι ἐν τῷ ναῷ μεταξὺ τῶν Βρεττανικῶν τροπαίων, περιέχουσαι ὡραῖα κεράμινα ἔργα, διακρινόμενα οὐχὶ τοσοῦτον διὰ τὸν ῥυθμὸν, ὅσον διὰ τὴν καλλονὴν καὶ τέχνην αὐτῶν. Τούτων δ' ἀπάντων ἐξέχουσι τὰ ἐν τῷ κέντρῳ πινάκια, ἐφ' ὧν παρίστανται συμπλέγματα παρίων μορφῶν, κεκοσμημένων δι' ἐλαφρῶν χρυσῶν κοσμημάτων, καὶ ὑποστηριζουσῶν καρπους καὶ ἄνθη. Ἔκαστον τῶν πινακίων τούτων διαφέρει κατὰ τὸ σχῆμα, καὶ ἕκαστον θεωρεῖται ὡς ἀριστούργημα τῆς κεραμευτικῆς τέχνης. Πλησίον δὲ τῆς σειρᾶς τῶν ἀξιοπερίεργων τούτων πινακίων ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα πινάκια τοῦ προγούματος καλούμενα «χρῆμα τῆς βασιλίσσης,» καθοσον ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἠγόρασεν ἐν ἔτει 1851 τινὰ ἐκ τοῦ εἴδους τούτου. Ἐφ' ἑκάστου δὲ τῶν πινακίων τούτων ἀπεικονίζεται ἀντίτυπόν τι τῶν ἀρίστων εἰκόνων τοῦ Ἄγγλου ζωγράφου Τοῦρνερ, καὶ ἡ ἀντιγραφὴ τῶν ἔργων τοῦ περιφήμου τούτου ζωγράφου ἐστὶν ἀξιοσημειώτος οὐχὶ τοσοῦτον διὰ τὴν καθαρότητα τῶν χρωμάτων, ὅσον διὰ τὴν ἔξοχον ἀπομίμησιν τῶν εἰκόνων.

Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ θήκῃ ὑπάρχουσι καὶ τινα κομψὰ ἀγγεῖα παὶν χαριέντως κεκοσμημένα, ἐν οἷς

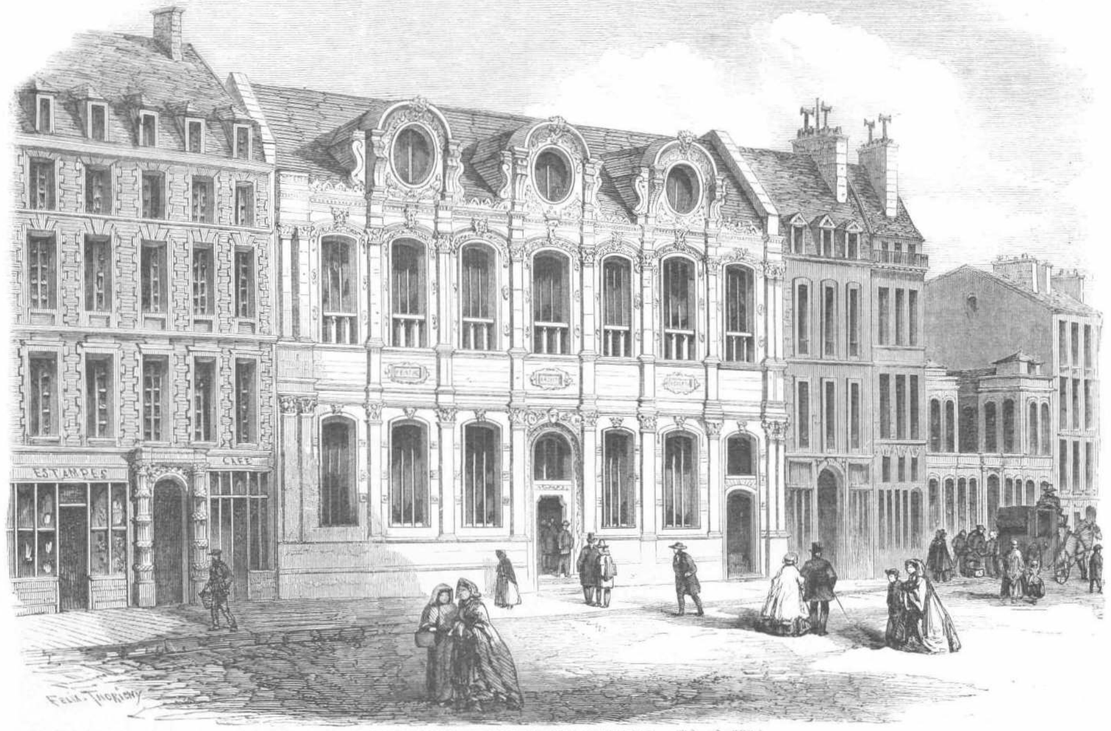

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ. (Ἰδε σελ. 390.)

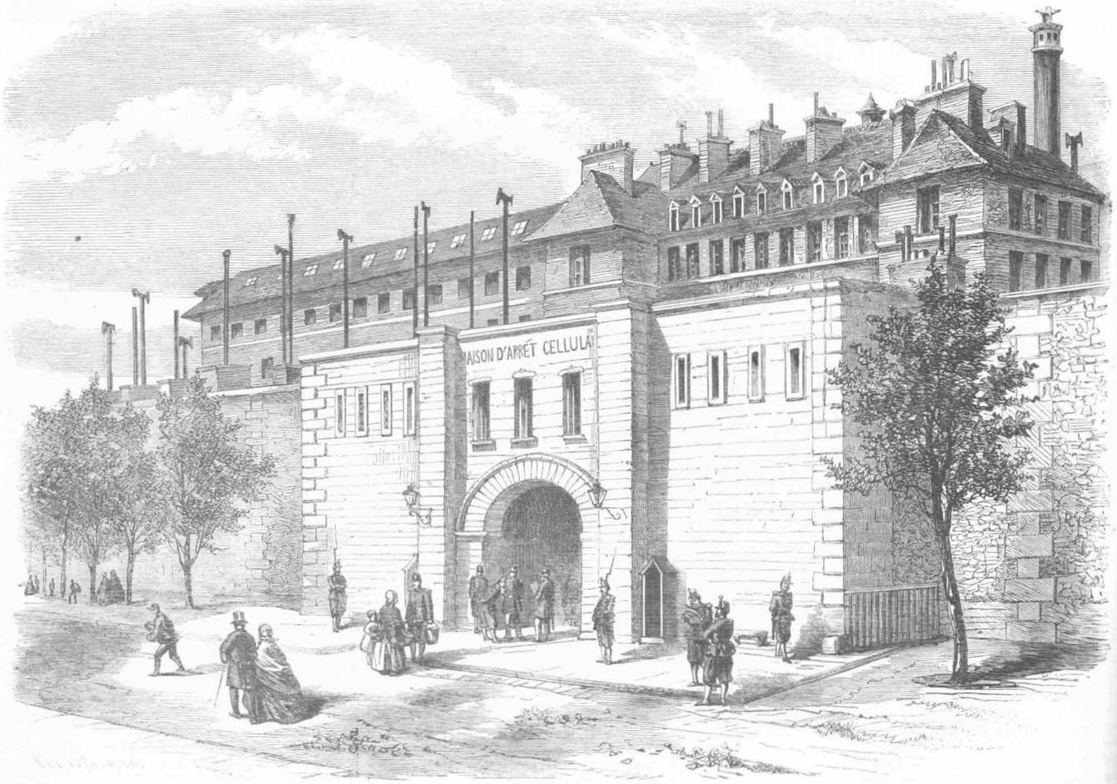

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΠΚΤΗ ΜΑΖΑΡ. (Ἰδε σελ. 390.)

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΟΥΙΝΦΗΛΔ ΣΚΟΤ. (Ἰδε ἐπ. σελίδα.)

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΟΥΙΝΦΗΛΔ ΣΚΟΤ.

Ὁ Οὐϊνφηλδ Σκὸτ, ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν δυνάμεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, θεωρεῖται, καὶ μάλιστα κατὰ τας σημερινὰς τῶν Χωρῶν ἐκείνων περιστάσεις, ὡς ἐπέχων δευτέραν ἀρχοντος θέσιν μετὰ τὸν πρόεδρον, ἀλλὰ καὶ ἀτομικῶς θεωρούμενος ὁ αὐτὸς ἀνῆκει εἰς τὴν ὑψηλὴν κλάσιν τῶν πολιτῶν, χαίρων ἀντευτῶ καὶ τὴν τῶν συμπολιτῶν του ἐμπιστοσύνην διὰ τε τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀρχιστρατηγικὴν αὐτοῦ καρτερίαν. Ἰδοὺ τὶ ἀμερικανικὴ τις ἐφημερὶς λαλοῦσα περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ στρατάρχου τούτου λέγει.

«Τὸ ὄνομα τοῦ στρατάρχου Οὐϊνφηλδ Σκὸτ, τοῦ ἐν ταῖς μάχαις γενναίου, τοῦ ἐν ταῖς βουλαῖς συνετοῦ, τοῦ τῇ πατρίδι φίλου, καὶ τοῦ τῇ ἑνώσει καὶ τῷ συνταγματι πιστοῦ, προφερόμενον ἐμπνέει εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἀμερικανῶν μεγαλαυχον φρόνημα.

«Κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκκλίνοντες τοῦ εὐθεῖς ἔρρεπον πρὸς τὴν προδοσίαν καὶ κατάλυσιν τῆς Δημοκρατίας, ἣν οἱ πατέρες αὐτῶν ἵδρυσαν διὰ τῶν αἱμάτων των· ὅτε αἱ ἐπαρχίαι, παρακολουθοῦσαι ἡ μία τὴν ἄλλην, ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ τῆς ἑνώσεως, ὡσανεὶ ἡ μεγάλη καὶ μεγαλκὴς ἐθνικότης ἡμῶν ἦτο ἐμπορικὴ τις ἑταιρία ἄνευ ἀρχῆς καὶ νόμων· ὅτε ἐπαναστᾶται λαβόντες εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν Ὁμόσπονδα φρούρια ἐπυροβόλουν κατὰ Ὁμοσπάνδων σραῖων, καὶ εὐπειθεῖς Ὁμόσπονδοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἔρριπτον οὐδὲ βολὴν πρὸς ἐκδίκησιν τῆς ὕβρεως· ὅτε ἀγενεῖς τινες καὶ ποταποὶ βιομήχανοι ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν, ἐκ τοῦ ἐρύματος τῆς ἐλευθερίας, τῆς συνέσεως καὶ τοῦ ἄνθους τῆς ἀρετῆς τοῦ τόπου προδοτικῶς ἔστελλον ὅπλα καὶ πολεμεφόδια πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐπαναστησασῶν ἐπαρχιῶν, ὅπλα, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἐναντίον ὅλων, ὅσοι ἐν δύναμαι Θεοῦ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἤθελον ἀντισταθῇ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν· κατ' ἐκείνην, λέγομεν, ἐν δεινὴν ὅραν τῆς μανίας τοῦ διασπασμοῦ καὶ τοῦ κινδύνου, οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἐστράφησαν πρὸς τὸν στρατιώτην τῆς Δημοκρατίας, ὡς πρὸς τὴν μόνην ἐλπίδα καὶ στήριγμα, πρὸς τὸν τίμιον, λέγομεν, καὶ ἀδιάφθορον στρατιώτην, τὸν ὀξυδερκῆ, τὸν δραστήριον καὶ λεοντόκαρδον, ὅστις, καίτοι ἀποστρεφόμενος τὰς φρίκας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐν ἀνάγκῃ ὅμως ὑπερασπίσεως τῆς χώρας ἀπὸ ἀλλοδαποῦ ἢ ἐπιτοπίου ἐχθροῦ ἀποδείκνυται οἷος εἶναι, Ἀμερικανὸς δηλ. μέχρις ὀστέων καὶ χάλυψ στερῆος τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας μέχρι θανάτου ἢ νίκης.»

Ὁ βίος τοῦ στρατάρχου Σκὸτ εἶναι πασίγνωστος· τὰ κατὰ τὸ 1812 καὶ κατὰ τὸν μεξικανικὸν πόλεμον ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ εἰσιν ἐφάμιλλα τῶν κατορθωμάτων τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων στρατηγῶν.

Ὁ δόκτωρ Χάκην λέγει περὶ τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν ἐκστρατείσεως αὐτοῦ τῷ 1838 τὰ ἀκόλουθα·

«Ὁ διακεκριμένος οὗτος ἀνὴρ πρὸς τῇ στρατιωτικῇ αὐτοῦ δραστηριότητι καὶ γενναιότητι εἶναι προικισμένος καὶ διὰ φιλανθρωπικὼν αἰσθημάτων· τὰ ἐν ταῖς μάχαις ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ, ἅτινα τὸν ἀνύψωσαν εἰς τὸν ὕψιστον καὶ πρῶτον βαθμὸν τῶν στρατιωτῶν μας, ἐξέλιπον, οὕτως εἰπεῖν, ἀπέναντι τῆς καθαρότερας καὶ διαρκεστέρας δόξης τοῦ εἰρηνοποιοῦ καὶ φίλου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀμφιβάλλομεν, ἂν ἐν ὅλῃ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ συσχετισμοῦ τῶν πεπολιτισμένων μετὰ τῶν βαρβάρων ἡ ἡμιπεπολιτισμένων κοινωνιῶν δύναται νὰ εὑρεθῇ λαμπροτέρα σελὶς ἐκείνης, τῆς διαλαβαινούσης περὶ τῆς μεσολαβήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν μετατόπισιν τῆς φυλῆς τῶν Χερόκων. Κατὰ δὲ τὴν νεοτέραν ἐξαποστολὴν αὐτοῦ πρὸς καθησύχασιν τῶν ἐνοχλουμένων ὁρίων μας, κατώρθωσε διὰ τῆς εὐγενοῦς καὶ ἐναρέτου γενναιοψυχίας του, διὰ τῆς ἠθικῆς ἐπιῤῥοῆς του καὶ διὰ τῆς σπουδαίας πειθοῦς του, δι' ἧς ἐπέβαλε πρὸς ὅλους, μεθ' ὧν εἶχε νὰ διαπραγματευθῇ, τὰ χρὴ τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀθρωποτητος καὶ τῆς θρησκείας, πλέον, ἢ διὰ τῆς διπλωματικῆς τέχνης εἰς τρόπον ὥστε δύσκολον εἶναι νὰ ἀνεύρῃ τις μεταξὺ ἡμῶν ἄνδρα κερδίσαντα ἀκραιφνεστέραν φήμην, καὶ λογίζομαι εὐτυχὴς ἀποιέμων αὐτὸ τὸν προαγκοντα ἔπαινον.»

Ὑπὸ μετριοφροσύνης καὶ αὐταπαρνήσιως κινούμενος ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀπέῤῥιψε τὴν γενομένην αὐτῷ προσφορὰν μετὰ τὴν κλεῖσιν τῆς εἰρήνης τῷ 1815 τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου· ἐδέχθη ὅμως διπλωματικὴν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποστολὴν πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος του καὶ μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἐκείνην τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀπεδόθησαν αὐτῷ εὐχαριστήρια ὑπὸ τοῦ προέδρου. Κατὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς Ἀμερικὴν ἀνελαβε τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀκτῶν, τὴν ἄδραν αὐτοῦ ἔχων εἰς Νέαν Τόρκην. Τὸν δὲ μάρτιον τοῦ 1817 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰωάννου Μαΐου, Μαρίαν, ἐκ Ρετσμόνδης. Ἡ δραστηριότης, δεῖξις ἠγωνίσθη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος πολέμου, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν σύγκρουσιν τῶν Βορείων μετὰ τῶν Νοτίων, ἡ σταθερὰ ἀπόφασίς του τοῦ νὰ εὑρεθῇ προπαρασκευασμένος δι' αὐτὸν, καὶ νὰ ὑπερίσῃ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του, ὡς εἶχεν ὑπερῴσει καὶ τὰς ἡνεστηκοτας του, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος του· εἰς ἣν ὑπεσχέθη τὴν τιμὴν καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας της ἀστὸς καὶ ἔκτος αὐτῆς, ἐπιδεικνύμενος καὶ ἐξετιμήθησαν ἀγωνόμενος ὑπὸ πιστοῦ Ἀμερικανοῦ προαιρουμένου τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος του ὑπερπάν κομματικοῦ αἰσθήματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΦΡΙΚΑΛΕΑ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΕΝ ΒΑΤΑΒΙΑ.—Ἐκ τινος ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, δημοσιευμένης ἐν Βαταβίᾳ, ἐρανιζόμεθα τὰ ἀκόλουθα ἀποσπάσματα· «Πεπιεζόμεθα δεισιδαιμονία τινὰ κατὰ τὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος τριήμερα τοῦς ἐντοῦθα κατοίκους, καὶ παρακλήθημεν ὑπὸ ἄλλῳ τρόπῳ τοῦς ἐντοῦθα κατοίκους, ὅπως ἐπιστέσωμεν εἰς τοῦτο τὸν τρόπον τοῦ κόσμου. Διὰ τὴν ἀνέξερον σεισμικὴν κίνησιν ἡ ἄλλου ἔργου ἀπαιτεῖται λέγοντα νὰ προσῤῥῆξῃ ὡς θυσία ἀρίθμος ἀνθρωπίνων κεφαλῶν ἡ ἀῤῥαβῶν, καὶ ἴνα ἐπιτευχθοῦν τοῦτα, οἱ Τζελίκοι, ἤτοι οἱ σύλληφτες τῶν πρὸς θυσίαν, περιέρχονται διὰ νυκτὸς τοὺς καλύβας, κλέπτοντες παιδία ἢ ἀκόμη καὶ νέους ἠλικιωμένους. Λέγεται, ὅτι οὕτοι κατ' αὐτὰς εἰσὶ λίαν ἐνισχυδλημένοι εἰς προμηθέσεις ἀνθρωπίνων κεφαλῶν, ἐπειδὴ ἡ ἐνεργέτεσις νέκε γεῤῥίσης ἡ τοῦ καταστήματος γαζίου μεγάλη τοιαύτης θυσίας ἀπαιτεῖται. Ἡ θυσία δ' αὕτη μάλιστα σύγκεται, κατὰ τοὺς μὲν ἐκ τριῶν μικρῶν βαρελίων πλήρων ἀνθρωπίνων κεφαλῶν, κατὰ τοὺς δὲ ἐκ τριακοσίων ἀνθρωπίνων κεφαλῶν. Ὁ ἐθικοτάτος τῶν ἔργων τούτων εἶναι φοβερὸν τῷ λόγῳ ὁ θύων τὴν ἐπιτυχῆν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γνῶμαν τῶν πλείστων ἡ ἰδία κυβέρνησις εἶναι ἡ ἐπιζεταοῦσα τὴν θυσίαν. Ἐν τούτοις αἱ ἀυσπίτεσται αὕται φῆμαι τοιούτου τρόπου προξενοῦσι πορα τῷ λαῷ, ὥστε οὐδὲς ἐν καιρῷ νυκτὸς τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Αἱ μητέρες φλαττουσαι τὰ ἐκυτῶν τέκνα μετὰ μεγάλης ἀκηκοΐας, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ὡς ἀκφαῖς θέμα ὀμίλιας ἔχει τοὺς φοκιοῦδες τούτους μύθους. Ἀγνοοῦμεν ὃν ὀρστεστικοὶ φακεσταὶ ἐπὶ μεγάλοις ἢ μικροῖς κινδυνώδεσι σκοποῖς ἐγένοκαν τοὺς μύθους τούτους, ἢ ἀν πρακτικαὶς τινα ἀπολαύσεις ὀκτκ εὑρέτεσται κατάλληλα τοιαῦτες ἀκουσματρίας. Ἡ ἀστυνομία ἐσχατοῦ συνθεῖσα πολλοὺς ὑπόπτους ἐπὶ τοῦς φθονίους τούτοις, ἀλλὰ πάντες, ἀκκαρίστως γενομένης, ἀπελύθησαν. Τὸ ὀλκθὲς, ὅπερ κεῖ βῆμεν, εἶναι, ὅτι κλέπται ὀρκτεστοκται τὰς ἐλκαιρίας, καθ' ὃν τοιοῦτος ἐπιφαστεῖ φῆμος, καὶ ἀνοδοῦντες «Τζελίκοι! Τζελίκοι» ἐκδιδλοῦσι τοὺς κατοίκους τῶν οἰκιῶν τῶν, εἰς ἃς ἔπεται αἰπέρχοκται αὐτοὶ καὶ κλέπτουσι. Τινὲς ὑποθέτουσι, ὅτι ὀλκὴ ὑπόθεσις παρκῇ ἐκ μερικῶν δυεφθορμένων ἀνθρώπων, οἵτινες ἀντίκινται εἰς τὴν διὰ γαζίου φώτισιν τῆς πόλεως, ἵνα ἕνεκα δεισιδαιμονικοῦ φόβου τοῦ μυστηριώδους τούτου μύθου, ἢ ἀιὸτι τοῦ λοιποῦ αἱ κυκμρίαι τῶν ἀὶὶ νυκτὸς κλοπῶν θα ἐλαττωθοῦσιν. Ἔχομεν δὲ μεγάλην ἐλπίδα, ὅτι ἡ ὀστυνομία θὰ φέρῃ εἰς αἴτιον πίρας τὸ οὐσιῶδες καὶ δύσκολον καθήκον τοῦ, ἀν ἀνεύρῃ ὅλ. τοὺς ἀλκθεῖς λόγους τῆς ἐπικινδύνου ταύτης δεισιδαιμονίας καὶ ν' αὐξῇ τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν πεποίθεισι τοῦ λαοῦ.

ΤΟ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΔΟΘΕΝ ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.— Ὁ Σαΐδ πασσᾶς, ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, πρὶν ἢ ἀκκωρήσῃ ἐκ Παρισίων διὰ Λονδίνου, ἐδωκε πολυτελέστατον γεῦμα παρασκευασθὲν κατὰ τὸν αἰγυπτιακὸν τρόπον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Γαλλίας ἐν Τουιλλερῇ. Ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ αὐτοκράτειρα, ὁ ἀντιβασιλεὺς καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Μουσταφὰ πασσᾶς παρεκαθέζετο περὶ τράπεζαν ἡ μᾶλλον περὶ μέγα ἀγγρροῦν πινάκιον (σινί), ἐφ' οὗ ὅσαν τεθειμένα χρυσᾶ μαχαιροπήρουνα διὰ τέσσαρα πρόσωπα. Ὅλεγα δὲ βῆμκτα μικρὰν τοιᾶτς ἑτέρα τράπεζα εἶχεν ἑτοιμασθῆ διὰ τὰς κυρίας καὶ τοὺς αξιωματικοὺς τῆς αὐλῆς, ἵνα ὑπηρετῶσι κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον, πλὴν τὰ φαγητὰ εἶχον μαγειρευθῆ κατὰ τὴν αἰγυπτικὴν μαγειρικὴν, μαγειρῆσι τῶν ὁποῖων ἦκκ καὶ ὅλοι ἐξαίρετοι ἐφημένοι ἀμνοί. Τὰ ζῶκ ζωντανὰ ἐγκρασθέσκν παρὰ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἀντιβασιλέως, ἅτινα ἐσφάγκσαν καὶ ἐμαγειρεύθησαν αἰγυπτικκῷ τῷ τρόπῳ. Ἄκκ οἱ σουδανιτικοὶ ἐκκθέτκσκν εἰς τὴν τράπεζκν, οἱ ὑπηρέτκι τοῦ ἀντιβασιλέως ἔθκκσκ ἐπὶ τῶν γονάτων ἑκκστου μκνδιλίου, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα ἦκκν πεποικιλμένα δι' ἀδμκάτων καὶ ὡραίων μαργκριτῶν. Μόνον μία πκρρῆς, ἡ πρώτη, παρετέθη παρὰ τοῦ συνδκιτυμβίου ἐν κκιρῷ, διότι ἕκκστος ὑπκρέτει ἑκυτοῦ, καὶ ὅτε ἤθελεν ἄλλο φκγητὸν, ἔκκμε σημεῖον πρὸς τοὺς ὑπκρέτκς, ἵνα τὸ φέρωσι, καὶ οὕτως ἐξκκολούθκσε μέχρι τῶν ὀπωρῶν. Οἱ ὑπκρέτκι σκκώκκντες τότε τὸ ὀγγρροῦν πινάκιον ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ τοῦ ἀντιβασιλέως τὸ ἀντικκτέστκσκν δι' ἄλλου χρυσοῦ, ἐφ' οὗ ἐτέθκσκν αἱ δι' ὀπωρικὰ παροῤῥίδες καὶ τὰ μακχιροπήρουνα, πάντα χρυσᾶ καὶ ἀδμκάτκς φέροντα, ὡς ἐπίσκς καὶ αἱ λυπιδες πίκρες ἀξιολογωτάτων ὀπωρικῶν. Μετὰ τὸ γεῦμκ ὅλοι οἱ συνδκιτυμβόκες μετέβκσκν εἰς ἄλλο δωμάτιον, ἔνθκ τεῖς προστεῤῥῆθκ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν συνήθεικν κκφῤῥὲς ἐν κυπέλλοις ἐς πορεσέκνκς, τρῤῥομένοις ἐπὶ ποδὸς, καὶ ἀφκιρουμένοι πρὸς τὸν τύπον οἴνου κυπέλλου καὶ δι' ἀδμάντκν περικοσμομένοις. Μκκρὰ τσεμπούκια μετὰ πολυτίμων λίθων κεκοσμκμένκ, προτεῤῥήθκσκν πρὸς τοὺς συνδκιτυμβόκς. Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκκῆ, ὅστις παρὰν μὲν ἐν τῷ γεύματι, ἀλλὰ δὲν συμμετέσχεν αὐτοῦ, σοβαρὸς ἐτέῤῥη ἐν ἐξ αὐτῶν καὶ θέτκς αὐτὸ ἐν τῷ στόματι του ἔρκισε νὰ κκπνίζῃ σκυρφοπὸν καθέκκς. Οἱ μουσικοὶ τοῦ ἀντιβασιλέως, οἵτινες ὑστερήσκσκν αὐτοῦ ἀφίκοντο εἰς Λεγόντκς εἰς Παρισίους ἐπὶ τοῦτοι, ἐπκκίσκσκν πολλὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ᾀσμκτκν, καὶ παριτεῤῥήθκ, ὅτι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐδοκίζοντο ἐπὶ τοῦ παλκιοῦ ἐρθκκτρίκν τῶν γκλλικῶν συντκγμκτῶν ἀποδδκκθέντκν εἰς Αἴγυπτον ὑπὸ τοῦ πρώτου Νκπολέοντος. Τὸ κκρκτεῖον ὕδωρ εἰς τὴν τρκπεζκν εἶχε μτκκκκρισθῆ ἐκ τοῦ Νείλου. Ἐε ΑΑ. ΜΜ. ἐπκκιλκμκνοὶ ἐξέφρκσκν τὴν εὐχκρίστκσιν κὐτῶν, ἐν ξόνοῦσκκν κκτὰ τὴν ἑστίκσιν, καὶ, ὅτε ἀπεχωρήσκσκν τῇ 10η ὥρᾳ, ἠχκκστήσκκ μεγκλκς τὸν ἀντιβασιλέα.

Οἱ κρκβικοὶ ἵπποι, οὓς ὁ Ἀλεξκνδρὲς ἐδωρήσκτο πρὸς τὸν αὐτοκρκτορκ Νκπολέοντκ, ἀφῆχθησκν ἤδη εἰς Παρισίους. Οἱ ἵπποι αὐτοὶ λέγκτκι, ὅτι κκτκγωνται κκτ' εὐθεῖκν γρκμμῆν ἐκ τοῦ γένους Ἴγκρκ· εἶναι τῷ ὄντι κὐτοὶ περιποιεῖται τὸν ὅσον Ἀρκβικὸν ἱππικόμον, ὡς συνκπτέτκιεν ὁ δωρητής.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ἀφίκετο εἰς Νέκν Ὑόρκκν τὴν 17κν τοῦ λκβκστοῦ μετὰ πλοῦν ἑνκὶκ ἡμερῶν καὶ πέντε ὡρῶν, καὶ ὁ πλοῦς κὐτὸς λέγετκι, ὅτι εἶναι ὁ κκτκστερὸς τῶν κλλων. Τὸ κτμόπλοιον κὐτὸ ἐπωκλεῖται εἰς Ἀγγλίκν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΙΣ ΤΗς Γενοῦκς λέγει, ὅτι ἡ δκμοτικὴ κρχὴ τῆς Γενοῦκς, ἐπιθυμοῦσκ ὅπκς ἐκφρκσῇ τὴν εὐγνωμοσύνκν τκς πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, οἵτινες ὑπκκούσκντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ πκπκ ἐπεστκῤῥῆσκν τὴν κκτρῴκν ἑκείνκν, ἀστκκτήσκντες κὐτοῦ ἐκ κὐτῶν τὸν τίτλον Γκρικλίου ἐῤῥκμένου κὐτῶν κὐτοῦ τῆς Ρώμης ἀγκρκνὰν τὸν, ἀνκφέρουσκ τὰ ἑστκκν δόγκκτκ ἐπὶ μκρμκρίνκς πλκκτῆς, ἐφῤῥοστκμένκς ἐν τῷ Κκπιτωλίῳ.

Ο ΜΕΓΑΙΤΑΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΥΓΩΝ. — Ὁ ἐπίσκοπος Μελίτκς ἀνκχωρῶν ἐκεῖθεν διὰ Ρώμκν, ἵνκ κκρκκκκλέσῃ καὶ κὐτὸς εἰς τὰς συνεδρίκσεις τῶν λοιπῶν κκθολικῶν ἐπισκόπων, οἵτινες προσεκλήθησκν, ὡς γνωστὸν ὑπὸ τοῦ Πκπκ, παρέλκβε πρὸς φίλον τὸν κκτκλίκνοι τῆς νήσου τκύτκς, φέροντκν 34 000 ὑπκγκρκκῶν καὶ ἀπενδυομένον πρὸς τὴν Α. Ἀλεξ. Πέστ τὸν δ'. Διὰ τὰς προστκγκκέσεις τκύτκς οἱ κάτοικοι τῆς Μελίτκς ἐκκῤῥκξκνται τὰς κκρκπτκθεστκκτκς συμπκθείκς τῶν μερῶν τῆς Α. Ἀγγλίκς καὶ τὰς παρούσκς ἀτκκῤῥκστκσκς κκτκστκσεις κκὶ τὰς ἀκκμῤῥοκς εὐχκς κὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἀκεξκρτήσεως τῆς κχίκς ἕδρκς κοσμικῶς τε κκὶ πνευμκτικῶς. Τὰ ἄκρκρκ ἀσκγμκρκ τῆς προστκγκκτίκς κκὶ κπεστίλκσκν ὀγκκλὸν τόμον, ὅστις πρὶν ἢ ἐγγκμκθῇ εἰς τὸν ἐπίσκοπον ἐξετάζεται τὸν κκὶ ἐπκνκλκμβκνόμενος τὸν τῆς τὸ πλῆθος Ἀκκλούθοκν ὁ τόμος κὐτὸς ἐν πομπῇ κκὶ πκρκπτκξκι ἐκφύσεκς ἀπὸ τῶν κρκνῶν τῆς πρωτεκνδοῦς τῆς νήσου ὑπὸ ἐπίτροπῆς κλκηρικῶν κκὶ κοσμικῶν εἰς τὸ κνκκτορκον τοῦ ἐπισκόπου, εἰς ὃν κκὶ ἐνεχείρισκν κὐτὸν, παρκκκλέσκντες τὸν διοχεῖτκκτκν ἐπίσκοπον, ὅπως κχκρκ τῇ εἰς Ρώμκν ἀφίξεικτου τὸν κκτκθέτῃ εἰς τοὺς πόδκς τοῦ πκπκ. Ἤρξκ δ' ἐπεβλκσθῆ ἐπὶ τοῦ κτμοπλοίου ὁ κὐτοῦ κὐδεκτκρκτὴς ὑπήγκν εἰς τὴν μκτροπολιτικὴν ἐκκλησίκν τοῦ Ἁγ. Ἰωκνοῦ, ἔνθ κ ἐφεῦρε, ὅπκς ὁ ὄγκκτος κκτκνοοῦσκς τὸ κκθεῖστὸν τοῦ. Ἡ λκμπρὰ κὐτὴ ἐκκλησία ἐπλκρώθη τότε κνῤῥώπκν κκὶ πλῆθος μέγκ ἔστκτο ἔξω, ἵνκ λκβῇ κκιρὸν νὰ κὐτοῦ. Οἱ ἐκεῖθεν γκρκνοστεῖς περὶ τούτου ἔγκνσκν, ὅτι τοικῦτκ συνθκεκτς κνῤῥώπκν οὐδέποτε ἴσκς εἶδκν κκὶ ἐκκκκκκκ ἐν Μελίτῃ, ἐξ τινος ὁ κκτοικκ ἅπκντες εὐρίσκοντο κκτ' ἐκείνκν τὴν ἡμέρκν ἐν τκῖς ἀγκικῖς. Ὑπολογίζουσκ ὅτι ὑπὲρ τκς 50,000 κνῤῥώπκν ἄκκν πκρόντες. Πκλῆς δὲ φέροντες πκτκικκὶς καὶ ῥκβτκκὶς σκρκκὶς ὑδκγήτκκκ τὸν ἐπίσκοπον μέχρκ τῆς προκυμκίκς, ὅπου κλλήσκντκ τὸ προπέμπον κὐτὸν πλῆθος. Τὸ κτμόπλοιον μετ' οὐ πολὺ ἐξέπλευσε τοῦ λιμένος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐνθουσιασιμωτάτων ἀνευφημιῶν τοῦ ἐπὶ τῆς προκυμκίκς συνκθροισμένου πλκθους κρκζουσῶν «Ζήτω Πίος Θ', πάππκς θκτεῖνε!» Ἀλλκ ὀυστυχῶς ὁ ἐπίσκοπος κὐτὸς, ὁ τοσκῦτκς τιμὴς λκβὼν παρὰ πκντκν τὸν κκτοικον τῆς Νήσου Μελίτης ἐν Μεσσῇκ ἀτμκσῇ καὶ ἐξωῤῥοῖσθ κνκκκκκ. Ἀμκ τὸ κὐτόπλοιον προσκμῤῥκσθῆ εἰς τὸν λιμένκ Μεσσήνκς, ἐξωῤῥοῖσθ δ' ἀπρκιτκστκκν ἐκφρκστκκν παρὰ τῶν κκτοίκων τῆς πόλεως τκύτκς, οἵτινες ἐπὶ λίμβου ἐπιβκντες καὶ ἀῤῥκβωνες ἐπιβκίνεκν κρκκίκς διευθύνσκκν πρὸς τὸ κτμόπλοιον, ὅπῃ περιεκύκλωσκν κκὶ ἐκκκκκκκ κκὶ κκκκκκκκ τὸν ἐπίσκοπον κὐτὸν. Ὁ πλοίκρχος ἰτκλικοῦ τινος μκνοκῤῥάτου, ὅπῃ ἦτο ἐν τῷ λιμένι, ὁμνύκνκι ἐν τοῖς ἐπὶ τκῦκ λέμβκκκ, ὅτι ἀν δὲν διεκορπίζοντο ἐκκκκκκ νὰ πυροβολῆσκ κκὶ κὐτοῦς. Ὁ ὑποπρόξενος τῆς Ἀγγλίκς ἐπιθυμοῦσκ τὸν τε ἐπίσκοπον κκὶ τοὺς λοιποὺς Μελιτκίους, ἵνκ μὴ ἀποβιβκσθῶσιν, ὁ δὲ γκλλος πρόξενος δικμκρτυρόμενος, ὡς λέγεται, κκτὰ τὰς προσδοκίκς πρὸς ἄτομκ ἀπομκμβκνοντκ τὴν προστκσίκν τῆς γκλλικῆς σκμαίκς κκὶ προστίθεται, ὅτι ὁ φόβος ὅτιο τοσοῦτον μέγκς ἐπὶ τοῦ κτμοπλοίου, ὥστε ὁ τκχυδρομικὸς φκκελλος ἐθλίβη ἔξω τοῦ λιμένος κκὶ παρέλκβε κκὶ τινκς ἐπιβάτκς ἐν τῷ κλίμκκ χωρὶς νὰ ἐκβκλῇ τὸ διὰ τὴν Μεσσήνκν φορτίον ἢ τὸ διὰ τὴν Ἀνκτολήν.

Ο ΕΞ ΑΙΓΑΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΣΥΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.— Εἰς τὸ προτελευταῖον φύλλον τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος ἐδημοσιεύσαμεν ἀπόσπασμα τι ἐκ τοῦ περὶ Αὐστρίας πονήματος τοῦ Π. Λέβαρ, μέλους τῆς Ἀγγλικῆς βουλῆς εἰς ὃ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι θάττον ἢ ὀρκίδιον θὰ κατασκευασθῇ σιδηρόδρομος διὰ τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Ἕτερον δὲ μέλος τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς, ὁ Θωμᾶς Ἄλκοκ, ἀκκρνοῦς τοῦτο, ἔγκρκψεν ἐπιστολὴν, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς ἐφημερίσι, περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὡς λίκν οὐσιωδῆ, μεταφέρομεν ἐντυοῦκι καὶ ἡμεῖς. Ἐν πρώτοις ὁ εἰρρκίνος δουλευτὴς ἀντιγκρκφει μίκν παρκγρκφον ἐπιστολὴς τινος παρ' αὐτοῦ ἀνωνύμου ὀμοσιευθείσκς ἐν τῷ χρόνῳ κκτὰ τὸ 1853, ἐν ᾗ ἐκφράζεται ὁ περὶ σιδηροδρόμου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἰδίκ κκὶ οὐτως ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτὸς πρῶτος συνέλκβε ταύτην. Εἶτα δ' ἐξκκολουθεῖ ὡς ἑξῆς. «Δικτὶ νὰ μὴν ἔχκμεν σιδηρόδρομον; Ἀπὸ τοῦ Λονδίνου μέχρκ Κκλκούττκς ἡ ἀποστκσις διὰ Βιέννκς, Κωνστκντινουπόλεως, Ἀῤῥοῦμ, Τκῦρκτς, Τεχρκνοῦ, Ἐρόκ κκὶ Δελχῆς εἶνκι τεῤῥίπου 5,000 μιλίων, ἐξ ὧν 1,600 μίλκκ (μεταξὺ Λονδίνου κκὶ Πέστης) κκὶ μέρος τῆς γρκμμῆς μεταξὺ Δελχῆς κκὶ Κκλκούττκς) δικνύοντκι ἤδη ὅτκ σιδηρόδρομοκ κκὶ κλλοι σιδηρόδρομοι ὅλεγον ἐκκτοντάδκς μιλίων ἀκόμκ κκτκσκευκζότκι μεταξὺ Δελχῆς κκὶ Κκλκούττκς.

«Ἂν σιδηρόδρομος συνεχῆς συντεθεῖ ἀπὸ Λονδίνου μέχρκ Κκλκούττκς, τότε ἐν δικστήμκτι δύοδεκκ ἢ δεκκτεσσάρων ἡμερῶν ἐπιθυκτκὶ δύνκνκι νὰ φθκνωσι εἰς Βεγγάλκν.

«Λκβώμεν ἐν φύλλον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν Ἀμερικκνῶν. Αὐτοί, 30 ἑκκτομμύριον τὸν κρκθμὸν, ἔχουσι 18,000 μιλίων σιδηροδρόμου τέλεον ἐν τκῖς Ἡνωμένοις Πολιτεκῖς κκὶ προμηθεύουσι τὴν Ἀγγλίκν μὲ τὸ 7/8 τοῦ βκμβκκνος, ὅπῃ τεχνουργήσκνκι ἀποτελεῖ τὸ ἐν τρίτον ὅλων τῶν ἐξκγκρκίκν ἐμπορευμκτκν ἐκ τῆς Μ. Βρεττκνίκς.

«Ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἔχκμεν 200 ἑκκτομμύρκ ὑπκτεῖκν ἀνῤῥώπκν, ἥτκς παρόμκι πιθκνὸς τόκκν ποσότκτκ βκμβκκνος, ὅστκν ὅλη ἡ Ἀμερικὴ κκὶ ὅλκι κὶ ἐπίλοιπκ βκμβκκφόρκ χώρκι, ὡς εἶπεν ὁ κόθηγκτὴς Κ. Φῤῥῆς Οὐόστκν (ἐν τῇ δημοσίᾳ συνελεύσει, συγκροτηθείσῃ ἐν Μκγκκστρίᾳ τὴν 14 Ἰουλίου 1860.) Τοικῦτκ, ὅμως ἐστὶν ἡ ἔλλειψις εὐκόλου μεταφορᾶς «ἐμπορεύμκτος,» ὥστε δὲν δυνκμεθκ νὰ μεταφέρκμεν κὐτὸ εἰς Ἀγγλίκν, ἀλλὰ κκὶ δεῖπόδκτκς ὁ νῦν σιδηρόδρομος εἶνκι μηδκμινός· κκθόετι μόνον 1,025 μιλίων μέχρκ τοῦδε ὑπόρχει κκὶ ἀπκιτοῦκι τὰς ἰνδικὰς ἡμῶν κκτκκτήσεις.

«

ΗΜΕΡΑ ΑΡΕΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΑΣΕΙ. (Ἡ ἡμέρα σύλλογος.)

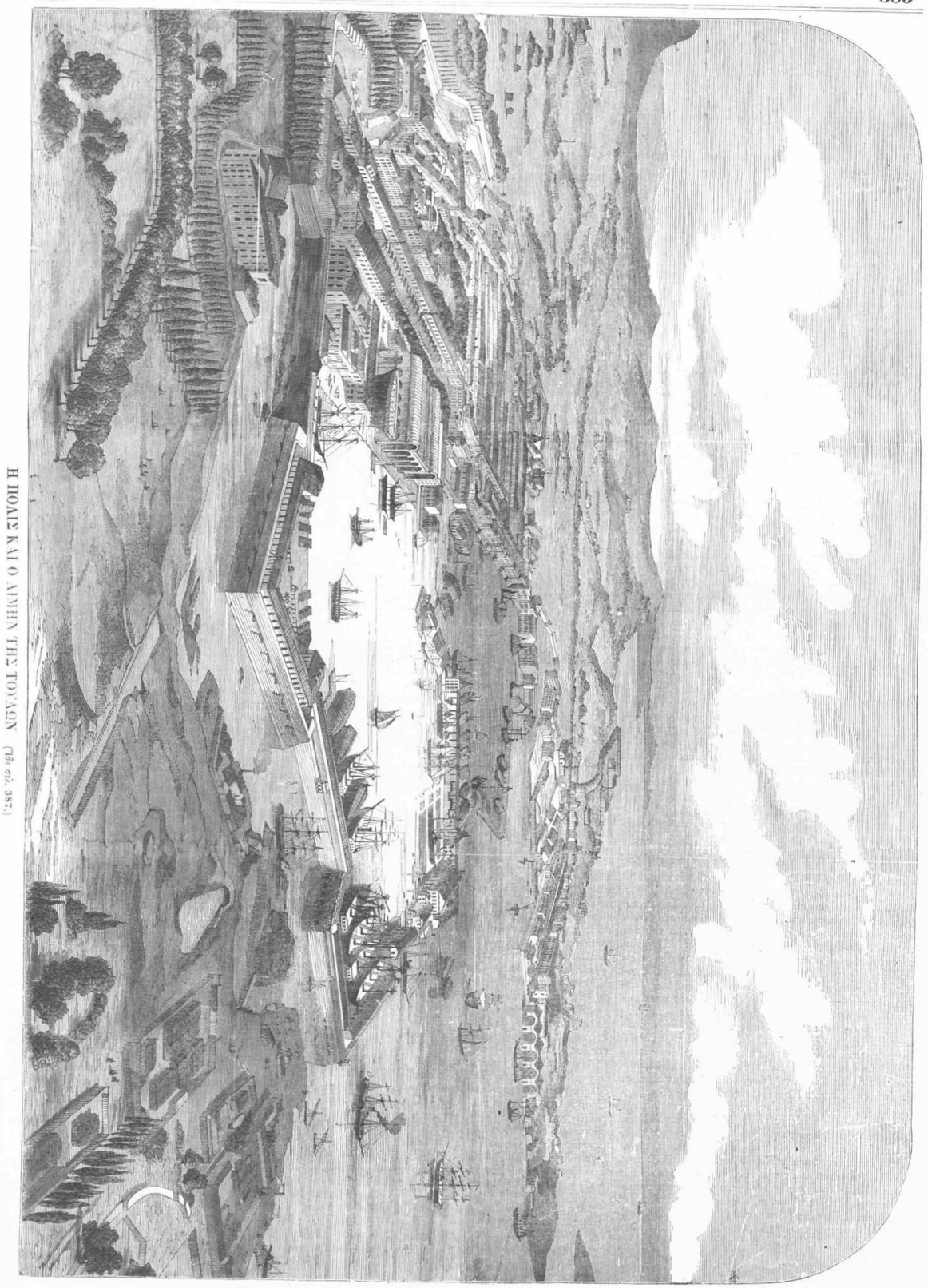

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΝΟΒΑΓΙΑΝ (Ἰδε σελ. 382.)

Χάριν ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ εἰς γνῶσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁμογενῶν ἐρανιζόμεθα ἐκ τῆς Ἐλπίδος τὴν κατωτέρω ἐκθεσιν τῶν Κυρίων Ἀ. Καλοῦ καὶ Δ. Μητσάκη, περὶ τῆς ἐν Κύθνῳ σφαγῆς, κατὰ τὴν 1/13ην τοῦ μαρτίου, τοῦ ἔτους 1862.

Ἐπειδὴ μόνη ἡ ἐφημερὶς ὑμῶν ἔγραψεν ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ ἐν Κύθνῳ συμβαντος κατὰ τὴν 1 μαρτίου, καὶ ἐπήνεγκε κρίσεις τινας ὀρθοτάτας, ὁ δὲ λοχαγὸς Κ. Τσῖρος ἐπανειλημμένως προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ ἑαυτὸν καὶ νὰ διαψεύσῃ τὰ παρ' ὑμῶν γραφέντα, ἐρχόμεθα οἱ ὑπογραφόμενοι, ὡς μετασχόντες εἰς τὴν συμπλοκὴν, νὰ ἐκθέσωμεν ἀπαθῶς καὶ ἀκριβέστατα τὰ διαδραματισθέντα, πρὸς φωτισμὸν πάντων τῶν ὁπωσδήποτε ἐνδιαφερομένων.

Θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπέβημεν εἰς τὴν «Καρτερίαν» μέχρι τῆς ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἀποπλεύσεως αὐτῆς εἰς Σύρον, παραλείποντες τὰ λοιπὰ εἰς ἄλλους, ἢ καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ.

Περὶ τὴν πρώτην ὥραν μ. μ. τῆς 1 μαρτίου ἐπεβιβάσθημεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου ἡ «Καρτερία» ἅπαντες οἱ ἐν Κύθνῳ ἐξορισθέντες ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Γκαρποὶ καὶ Μεδρεσὲ, καὶ πάραυτα κατέβημεν εἰς τὴν αἴθουσαν, δοθέντος συνάμα καὶ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοκινήτου. Δὲν εἴχομεν ἀνταλλάξει τοὺς ἀμοιβαίους ἀσπασμοὺς μετὰ τοῦ Λεουτσάκου καὶ τῶν λοιπῶν, ἐλθόντων πρὸς ἀποπλευθερσίν μας, ὅτε φωναὶ ἄνωθεν «ὁ φρεγάτα, ἡ φρεγάτα,» ἀνήγγειλαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀτμοδρόμους ἡ Ἀμαλία. Εἰς τὰς φωνὰς ταύτας ἀπεκρίθημεν οἱ πλεύσται διὰ τῆς ἀναβάσεώς μας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· ἕκαστος ἡμῶν διάφορον ἔθεωκε γνώμην, ὁ δὲ Λεουτσάκος μετὰ τὸ πρόσγαμα τοῦ πλοιάρχου Ὀρλὼφ «κάτω ὅλοι, κάτω ὅλοι» ἱσταμενος παρὰ τὴν καταβάθραν μετὰ τοῦ Α. Καλοῦ εἶπε πρὸς τὸν πλοίαρχον «ἐπάνω τους, ἐπάνω τους·» οὗτος ἀπεκρίθη· ἀδύνατον νὰ πέσωμεν ἐπάνω των, μικρὸν ἄνοιγμα τοῦ σκάφους τῆς Καρτερίας ἀρκεῖ νὰ μᾶς βυθίσῃ.» Τότε ἠκούσθησαν πανταχόθεν σχεδὸν φωναὶ «εἰς τὴν ξηράν,» καὶ πάραυτα δίηλθεν ὕπερθεν τῆς κεφαλῆς μας σφαῖρα ἐκ τοῦ ἀτμοδρόμους ῥιφθεῖσα. Ὁ πλοίαρχος θέλων νὰ διασώσῃ τὸ ἀτμοκίνητον διατάσσει νὰ στραφῇ αὐτὸ δεξιὰ καὶ νὰ κατευθυνθῇ προς τὸν λιμενίσκον τῆς Ἁγίας Εἰρήνης. Μεχρισοῦ κρυφθῶμεν εἰς τὸν λιμενίσκον τοῦτον ἐδαπανήσαμεν πλέον τῶν πέντε λεπτῶν, καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο ἤμεθα ὑπὸ τὰ πυρόβολα τοῦ ἀτμοδρόμους, πλέοντος εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεως τὸ πολὺ μιλίου.

Ἡ Καρτερία εἰσήχθη ἀβλαβῶς εἰς τὸν λιμενίσκον, καὶ μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ἐπιτηδειότητος ἐτέθη παραλλήλως πρὸς τὸν ἀριστερὸν αἰγιαλὸν τῆς εἰσόδου· ἡ ἀποβίβασις πάντων ἡμῶν ἐν αὐτῇ, τῶν πολεμεφοδίων καὶ ἑνὸς μικροῦ κανονίου ἐγένετο ἐντὸς ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ὥστε περὶ τὴν 4 1/4 ὥραν μ. μ. εὑρίσημεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Τὸ πυρόβολον ἐτοποθετήθη εἰς τὸ ἀκρωτήριον πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πλοίου, ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Λαζάρου Γ. Γιουρζῆ, τοῦ Καρταζῆγλου, τοῦ Τσάτσου, τοῦ Ἰου στινιάνη, τοῦ Τσελαλῆ καὶ ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν στρατιωτῶν, τῶν πολιτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ἀπελευθερωθέντων, διεσκορπίσθησαν ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου καὶ ἐθεώντο τὰς κινήσεις τοῦ ἀτμοδρόμους· οὗτος ἐστάθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ ἅμα προσήγγισεν αὐτὸν ὁ Καρχαρίας ἤρξατο νὰ ἀποβιβάζῃ εἰς τὰς λέμβους τὸν ὁποῖον εἶχε στρατὸν· ὅτε δὲ ὁ στρατὸς κατέβη εἰς τὰς λέμβους ἔῤῥιψε καὶ δευτέραν σφαῖραν, ἥτις διίλθεν ἐν μέτρου σχεδὸν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Λεουτσάκου καὶ τινων ἄλλων, ἱσταμένων ὀλίγα βήματα ὑψηλότερα τοῦ μέρους, ἐνθα ἐτοποθετήθη τὸ πυρόβολον ἡμῶν. Μετὰ τὸν κανονοβολισμὸν τοῦτον, καὶ ἀφοῦ ἴδομεν πρὸς ποῖον σημεῖον ἔμελλον νὰ κάμωσι τὴν ἀποβίβασιν τοῦ στρατοῦ, ὁ Μωραϊτίνης, παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιάνη καὶ 6—8 στρατιωτῶν ἔδραμε πρὸς τὸν ἀπέναντι λόφον ὡς ἐμπροσθοφυλακή· ὅτε δὲ ἀποβιβασθέντες εἰς τὴν ξηρὰν οἱ στρατιῶται τῆς κυβερνήσεως ὤδευον καθ' ἡμῶν, ἔδραμε καὶ ὁ Λεουτσάκος μετὰ τοῦ Μητσάκη καὶ ὀλίγων στρατιωτῶν ἵνα φθάσωσι τὸν Μωραϊτίνην καὶ καταλίβωσι τὸν ἄνωθεν τοῦ λιμενίσκου τῆς ἁγίας Εἰρήνης λόφον, ὅπως παρεμποδίσωσι τὴν ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Καρτερίαν κατάβασιν τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ. Οὗτοι ἀντὶ νὰ βαδίσωσι τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἢν ἐβάδιζεν ὁ Μωραϊτίνης, ἐστράφησαν ἐπὶ τὸν βράχον καὶ ἔφθασαν ταχύτερον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου. Ὁ Σκαρβέλης βλέπων αὐτοὺς, ἐγκαταλιμπάνει τὸν συνοδοιπορον του Καλὸν καὶ τοὺς προφθάνει, ἐξακολουθεῖ δὲ ὁ Καλὸς τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν, φθάνει τὸν Μωραϊτίνην, φέροντα μόνον εἰς τὰς χεῖρας δύο πιστόλια, καὶ τὸν Ἰάλεμον καὶ προβαίνουσιν ἅπαντες ἐπὶ τοῦ λόφου, ἔνθα τὸ πρῶτον ἐσταμάτησεν ὁ Λεουτσάκος πρὸς κατασκόπευσιν τῶν κινήσεων τοῦ ἀτμοδρόμου καὶ τοῦ στρατοῦ. Ἐκεῖ διατάσσει τὸν σαλπιγκτὴν νὰ καλέσῃ τοὺς διασκορπισθέντας στρατιώτας· ἠχεῖ ἡ σάλπιγξ ἐπὶ πέντε περίπου λεπτὰ καὶ μόλις συγκεντροῦται 18 ἕως 20 στρατιῶται καὶ ὀλίγοι πολῖται. Ὁ στρατὸς τῆς κυβερνήσεως ἀπαντᾶ καθ' ὁδὸν τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὴν χωροφυλακὴν, ἥτις ἐφίλαττε τοὺς ἐξορίστους, λαμβάνει παρ' αὐτῶν πληροφορίας καὶ διερχόμενος τοῦ καταστήματος τῶν Λουτρῶν εὑρίσκει ἐκεῖ τὸν λοχίαν Πέτρον Τσαβέλαν, ὅστις ἐκ τοῦ λιμένος τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἀνεχώρησε καὶ προσῆλθεν ἐκεῖσε. Μανθάνει παρ' αὐτοῦ πάντα τὰ κατὰ τὸν Λεουτσάκον καὶ πάραυτα κινεῖ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· ἐν διαστήματι 30 ἕως 35 λεπτῶν τῆς ὥρας ὁ κυβερνητικὸς στρατὸς, συγκείμενος ἀπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου στρατιωτῶν τῆς γραμμῆς, τεσσαράκοντα χωροφυλάκων καὶ 30 Μακεδόνων, τοποθετεῖται ἀπέναντι ἡμῶν εἰς ἀπόστασιν χιλίων βημάτων. Ὁ Λεουτσάκος τότε καλεῖ καὶ πάλιν πρὸς ἑαυτὸν τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' οὐδεὶς, ἐκτὸς τῶν πρώτων, φαίνεται προσερχόμενος· ἐγκαταλιμπάνει τὸ ὀροπέδιον καὶ τοποθετεῖται πλησιέστερον τῶν ἐναντίων μετὰ τοῦ Μητσάκη, τοῦ Σκαρβέλη, τοῦ δεκανέως Καμπᾶ καὶ 10—12 στρατιωτῶν, ὁ δὲ Μωραϊτίνης ἀφίνων τοὺς λοιποὺς τοποθετεῖται ἀριστερόθεν τοῦ Λεουτσάκου, ἐντὸς τετραγώνου μικροῦ ἐκ λίθων. Ἐντεῦθεν καταφαίνεται ἡ δύναμις τῶν ἐναντίων, καὶ ὅμως ὁ Λεουτσάκος καὶ ὁ Μωραϊτίνης δὲν ἀποδειλιῶσιν, ἀπ' ἐναντίας ἐνθουσιῶνται καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἀκατανόητου φρονοῦν ὅτι θὰ κατισχύσωσι.

Περὶ τὴν 2 3/4 Μ. Μ. τὰ διαμαχόμενα μέρη εὑρέθημεν εἰς ἀπόστασιν προσβολῆς διὰ τοῦ τουφεκίου. Ἐν ἀγνοίᾳ τότε τοῦ τε Λεουτσάκου καὶ τοῦ Μωραϊτίνου στρατιώτης τις ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐξέρχεται τοῦ χαρακώματος καὶ συναντᾶται μετ' ἄλλου ἐκ τῶν κυβερνητικῶν· ἀμφοτέρωθεν ἀντηχοῦσιν αἱ φοναὶ ἐκ μέρους μὲν ἡμῶν «ζήτω ἡ ἐλευθερία, ζητω ἡ πατρὶς,» ἐκ μέρους δὲ τῶν ἐναντίων «ζήτω ὁ βασιλεὺς· ὁ ἡμέτερος στρατιώτης ἐρωτᾷ τὸν ἄλλον «τί ζητοῦσι καὶ διατί νὰ χύνηται ἀδελφικὸν αἷμα εἰς τὸ Ναύπλιον· νὰ ἑνωθῶμεν τῷ προσθέτει ὅλοι διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος·» ὁ ἐναντίος προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ παραδοθῇ. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀμφοτέρωθεν ἐξακολουθοῦσιν ὅτε ἀκούεται βοὴ ἐκ τῶν χαρακωμάτων τῶν ἐναντίων «νὰ ἐξέλθῃ ὁ Λεουτσάκος·» ὁ Σκαρβέλης τότε ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος ἔνθα ἵσταντο ὁ Μωραϊτίνης, ὁ Καλὸς καὶ ὁ Ἰάλεμος, καὶ λέγει «ζητοῦν τὸν Λεουτσάκον»· ὁ καλὸς τὸν στρέφει εἰς τὰ ἴδια, ἵνα εἴπῃ πρὸς τὸν Λεουτσάκον νὰ μὴν ἐξέλθῃ, καὶ τὸν συνιστᾷ προσοχὴν, ἵνα μὴ ἐξ ἀπάτης τὸν φονεύσωσι. Ζητεῖ ὁ Σκαρβέλης νὰ ἐξέλθῃ ὡς πρεσβευτὴς, ἀλλ' ὁ Λεουτσάκος καὶ ὁ Μωραϊτίνης ἀποφασίζουσι νὰ ἐξέλθῃ ὁ Μητσάκης· οὗτος ὑψώνει ἐπὶ τοῦ ὅπλου του λευκὴν σημαίαν καὶ ἐξέρχεται προβαίνων 40 περίπου βήματα· ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ ἀξιωματικὸς τις ἐκ τῶν ἐναντίων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξέρχεται· ἐπὶ δέκα περίπου λεπτὰ ἔμεινεν ἐξωθεν τοῦ χαρακώματος καὶ κανεὶς δὲν ἐξῆλθεν, ἀλλ' ἐκάλουν αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ. Βλέπων τὴν ἄρνησιν τῶν ἐναντίων νὰ ἔλθωσιν εἰς σπουδαίαν συνενόησιν, καὶ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀραίωσιν τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ σκοπῷ προσβολῆς, ὠπισθοχώρησε φέρων πάντοτε τὸ σημεῖον τῆς εἰρήνης ἐπὶ τοῦ ὅπλου του.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μητσάκη ἐντὸς τοῦ χαρακώματος ὁ Λεουτσάκος προσκαλεῖ τοὺς περὶ ἑαυτὸν νὰ ἐκφρασθῶσιν ἂν θέλωσι νὰ πολεμήσωσι καὶ νὰ συναποθάνωσιν· ἐν μιᾷ φωνῇ ἅπαντες ἀποκρίνονται «μάλιστα, μάλιστα, νὰ ἀποθάνωμεν μαζύ σου Κ. ἀξιωματικέ· ἐνῷ εἰς τοιαύτην διάχυσιν εὑρίσκοντο οἱ περὶ τὸν Λεουτσάκον, οἱ ἐναντίοι ἤρξαντο πρῶτοι τοῦ πυροβολισμοῦ, ὅστις διήρκεσεν ἀδιακόπως ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκόπασε. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ Λεουτσάκος λέγει πρὸς τοὺς περὶ ἑαυτὸν ὅτι ἡ σάλπιγξ θὰ ἠχήσῃ τὴν διὰ λόγχης προσβολὴν, ἀλλὰ νὰ μείνωσιν ἅπαντες ἀκίνητοι εἰς τὰς θέσεις των, καὶ ὅταν οἱ ἐναντίοι κενώσωσι τὰ ὅπλα των καὶ ἐξέλθωσι τῶν χαρακωμάτων των, ἵνα ἐπιτεθῶσι καθ' ἡμῶν, τότε νὰ πυροβολήσωσι κατ' ἐκείνων καὶ διὰ τῆς λόγχης νὰ ἀπωθήσωσιν αὐτοὺς, χωρὶς νὰ στρέψωσιν εἰς τὰ ὀπίσω ἵνα ἴδωσι κἄν τι τρέχει.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἐκ τῶν ἐναντίων, μετ' ὀλίγων χωροφυλάκων, βοηθούμενον ἀπὸ τὸ ἀνώμαλον τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ θέσεως, προχωρεῖ καὶ καταλαμβάνει τὰ ὀπίσθια τοῦ Μωραϊτίνου, ὅστις ἐννοεῖ τοῦτο καὶ φωνάζει «ἄλτ· τί εἶσθε;» ἀποκρίνονται· «ἀντάρται» καὶ ἐξακολουθοῦσι πλησιάζοντες, ὅτε δὲ ἔφθασαν εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων φωνάζουσι «κάτω τὰ ὅπλα, παραδοθῆτε·» ὁ Μωραϊτίνης προκρίνεται «ζήτω ἡ ἐλευθερία, παιδιὰ, ὅλοι εἶμεθα ἀδέλφια» συγχρόνως ἀπουακρύνεται τῆς θέσεώς του ὁ Σκαρβέλης καὶ τραγωδῶν διευθύνεται πρὸς τὸν Μωραϊτίνην φωνάζων· «Δὲν ἐντρέπεσθε, σεῖς Ἕλληνες νὰ πολεμῆτε ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπὲρ τῆς τυραννίας; ζήτω ἡ πατρὶς, ἂς ἑνωθῶμεν ὅλοι» αὗται ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις του, διότι πάραυτα σφαῖρα κτυπήσασα αὐτὸν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἔρριψε νεκρόν. Ὁ Λεουτσάκος βλέπων τὸν θάνατον τοῦ Σκαρβέλη καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ Μωραϊτίνου ἐγκαταλιμπάνει τὸ χαράκωμα καὶ τρέχει μὲ μόνον τὸ ξίφος εἰς τὰς χεῖρας εἰς διάσωσιν τοῦ Μωραϊτίνου, περικυκλωθέντος ἀπὸ τοὺς ἐναντίους, κραυγάζων. «Μὴ παιδιὰ, μὴ σκοτονώμεθα· εἶμεθα ἀδελφια, ζήτω ἡ πατρὶς, ζήτω ἡ ἐλευθερία·» αἱ φοναί του δὲν εὑρίσκουσιν ἠχὼ, καὶ πάραυτα βλέπει τὸν Μωραϊτίνην πίπτοντα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Σκαρβέλη, ἐαυτὸν δὲ περικυκλωθέντα· ὁ Μητσάκης καὶ ὁ Καμπᾶς τρέχουσι τότε εἰς ὑπεράσπισίν του καὶ κενόνουσι τὰ ὅπλα των κατὰ τῶν ἐναντίων πληγώνουν μόνον ἕνα ἐξ αὐτῶν· οἱ ἐναντίοι πυροβολοῦσι κατὰ τοῦ Λεουτσάκου καὶ σφαῖραι τρεῖς διατρυπήσασαι τὴν κοιλίαν, τὸ στόμα καὶ τὸ στῆθός του τὸν ῥίπτουσι νεκρὸν· αἰχμαλωτίζουσι οἱ λοιποί· Εἰς ἐκ τῶν στρατιωτῶν ὁρμᾷ νὰ διατρυπήσῃ τὸν Μητσάκην, ὅστις σώζεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ λοχίου Νταγκλῆ ἀποθήσεως τοῦ στρατιώτου. Ὅτε δὲ ἔπαυσε πᾶσα ἀντίστασις φθάνει ὁ λοχαγὸς Τσῖρος, ὅστις ἰδὼν τὸν Μητσάκην περικυκλωμένον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῷ λέγει «καὶ σὺ ἐδῶ» καὶ διευθύνεται κατ' αὐτοῦ μὲ ῥιμὸν τὸ ξίφος· ὁ Μητσάκης τῷ ἀπαντᾷ, «ματαία πλέον ἡ κατ' ἐμοῦ ὀργὴ, εἰμὶ αἰχμάλωτος·» ὁ Τσῖρος συνέρχεται καὶ σταματᾷ· ἵσταται πρὸ τῶν σωμάτων τῶν πεσόντων νεκρῶν, καὶ ἀντὶ νὰ κλαύσῃ εἰς τὴν στέρησιν τοιούτων τέκνων τῆς φίλης πατρίδος, ἐξεμεῖ κατ' αὐτῶν ἀπείρους ὕβρεις, ἀνοικείους εἰς ἀξιωματικὸν, στραφεὶς δε πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ Λεουτσάκου ἐφώναζε «κακοῦργε Μανιάτη, ἐνόμιες ὅτι εἶχες νὰ κάμῃς μὲ Τούρκους· εἶχες νὰ κάμῃς μὲ τὸν Τσῖρον, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὴν δολιότητά σου· ἔτσι ἔλσθε σεῖς οἱ Μανιάτες μπαπέσιδες· ἐφαντάσθης νὰ γίνῃς μεγάλος χωρὶς νὰ σοῦ ἀνήκῃ· ἀχάριστε, ὁ βασιλεὺς παρ' ἀξίαν σὲ ἐτίμησε καὶ σὲ ἔδωκε βαθμοὺς· ἐφάνης ἐπίορκος καὶ ἰδοὺ ἔλαβες τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας σου· σοῦ τὸ ἐφώναξα, εἶμαι ὁ Τσῖρος, ἀλλ' ἐνόμισες ὅτι θὰ μοῦ φύγῃς.»

Ἐνῷ δὲ ταῦτα ἔλεγεν, οἱ στρατιῶται του ἐγύμνονον τοὺς νεκροὺς· εἰς δὲ τούτων μὴ δυνάμενος ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ὁποίαν ἐφόρει ὁ Μωραϊτίνης κοκκίνην φλανέλαν ἀπέτυχε καμαίσιον, ἀπέκοψε διὰ τοῦ ξίφους ταύτην κατὰ τὴν χεῖρα, ἀφεὶς ἐπ' αὐτῆς μικρὸν τι μέρος. Μετὰ ἓν τέταρτον ἐφθασεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Χρυσοβέργης, ὅστις ἅμα ἰδὲ τοὺς νεκροὺς ἤρχισε τὰς αὐτὰς ὕβρεις καθ' ὅλων καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ Λεουτσάκου, καὶ διέταξε νὰ κόψωσι τὰς κεφαλὰς των· τρεῖς στρατιῶται κινοῦνται εἰς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ταύτης, καὶ ἤθελον πράξει τοῦτο, ἂν ὁ Μητσάκης ἴνα μὴ καταισχυνθῇ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς, δὲν ἔλεγε πρὸς τὸν λοχαγὸν Τσῖρον ὅτι καὶ τὰ Βάρβαρα ἔθνη σήμερον ἐγκατέλιπον τὸ μέτρον αὐτό. Συνησθάνθη τότε τὸ σκληρὸν τῆς πράξεως ταύτης ὁ Τσῖρος καὶ διατάσσει νὰ μὴ κόψωσι τὰς κεφαλὰς των, ἀλλὰ ν' ἀποτελειώσωσι τὸν Λεουτσάκον, ὅστις εὐτυχῶς εἶχεν ἐκπνεύσει ἅμα ἔπεσεν.

Ἀφοῦ ἐγημνώθησαν οἱ νεκροὶ, ἔπαυσε πᾶς πυροβολισμὸς καὶ παρεδόθησαν ἅπαντες, ὁ Κ. Τσῖρος εἶπε πρὸς τοὺς στρατιώτας τοῦ Λεουτσάκου ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι, καὶ διέταξεν αὐτοὺς νὰ τὸν παρακολουθήσωσιν· ἀφῆκε τοὺς νεκροὺς καὶ ἔλαβε τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὸν ἀπέναντι αἰγιαλὸν, ἔνθα ἦτο τὸ πυρόβολον μετὰ ὀλίγων στρατιωτῶν καὶ 30 πολιτῶν. Ἅμα τῇ προσεγγίσει αὐτοῦ οἱ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην εὑρισκόμενοι, ἐκτὸς τοῦ Τσάτσου καὶ ἄλλων τινῶν, διαφυγόντων τὴν προσοχὴν τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ, παρεδόθησαν, καὶ πάλιν ὁ Κ. Τσῖρος διεκήρυξεν ὅτι εἶναι πάντες ἐλεύθεροι, καὶ κατέβη εἰς τὴν παραλίαν, ἔνθα εὗρον τὰς λέμβους τῆς Καρτερίας καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῷ λιμένι εὑρισκομένων πλοίων ἐπέβη ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καρτερίαν, ἄνευ τινος ἀντιστάσεως. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Καρτερίας διέταξε τὸν ὑπολοχαγὸν Χρυσοβέργην νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ὅπως συλλέξῃ τὰ ὅπλα, ἅτινα ἀφῆκαν οἱ ὑπὸ τὸν Λεουτσάκον, καὶ νὰ καταβιβάσῃ εἰς τὴν παραλίαν τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς πληγωμένους. Περὶ τὴν 6 ὥραν μ. μ. ἐφάνη ἡ μεγάλη ἄκατος τοῦ ἀτμοδρόμους πλήρης ναυτῶν ἐνόπλων, καὶ φέρουσα τὸν ὑπολοχαγὸν Χρυσοβέργην, τὸν ἀξιωματικὸν Γκίκαν Ζάββαν καὶ τὸν δοκιμὸν Βῶκον, οἵτινες ὡς νὰ ἦσαν αὐτοὶ πρῶτοι οἱ μέλλοντες νὰ καταλάβωσι τὴν Καρτερίαν προσήγγισαν ἀλλαλάζοντες καὶ πυροβολοῦντες· ὁ ἐν τῇ Καρτερίᾳ στρατὸς ἀπεκρίθη διὰ πυροβολισμῶν, οἵτινες μόλις διεκόπησαν, μετὰ πολλὰς φωνὰς καὶ διαταγὰς τοῦ Κ. Τσίρου. Ἐπιβαινόντων τῶν ἐν τῇ ἀκάτῳ ἐπὶ τῆς Καρτερίας καὶ ὁ λοχαγὸς Τσῖρος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Χρυσοβέργης ἐπανέλαβον τὰς αὐτὰς κατὰ τοῦ Λεουτσάκου ὕβρεις.

Τὴν 8 ὥραν μ.μ. ἀνηγγέλθη εἰς τὸν λοχαγὸν Τσῖρον ὅτι οἱ νεκροὶ κατεβιβάσθησαν εἰς τὴν παραλίαν καὶ διετάχθη νὰ ῥιφθῶσιν εἰς μίαν τῶν λέμβων· ὡς κατεβιβάσθησαν συρόμενοι ἐπὶ τῶν βράχων, οὕτω καὶ ἐῤῥίφθησαν, γυμνοί, μὲ μόνον τὸ ἐσώβρακον, εἰς μίαν λέμβον, ὡς ῥίπτονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ δημίου εἰς τὰ κάῤῥα τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν φονευόμενα σκυλιὰ, καὶ ἀφέθησαν οὕτω μέχρι τῆς πρωΐας, ὅτε διετάχθη νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἡ λέμβος εἰς τὴν παραλίαν καὶ νὰ τοὺς π ε τ ἀ ξ ῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἵνα ἀκολούθως ῥιφθῶσιν εἰς κοινὸν λάκκον.

Ἀμφότεροι οἱ ὑπογραφόμενοι μετὰ τοῦ Δήμου Παπαθανασίου ἀπὸ τῆς συλλήψεώς μας ἐκρατήθημεν, φουρούμενοι αὐστηρότατα εἰς τὴν δευτέραν θέσιν τῆς Καρτερίας· ὅτε δὲ ἦν πρωΐαν ἐγένετο γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐπεβιβάσθησαν οἱ Κ.Κ. Καλλιφρουνᾶς, Δελιγεώργης, Πετσάλης, Καλαμίδας καὶ Καλλισπέρης, συλληφθέντες ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐδόθη τὸ ἀνωτέρω πρόσταγμα, τότε ἐζητήθη ἡ ἄδεια νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηρὰν ὁ Μητσάκης ἵνα ἀσπασθῇ τοὺς νεκροὺς καὶ φροντίσῃ περὶ τῆς ταφῆς αὐτῶν, χωριστὰ τῶν δύο ἄλλων, ἐνὸς στρατιώτου καὶ ἑνὸς πυροβιστοῦ· ἔλαβε τὴν ἄδειαν καὶ ἐξελθὼν παρεκάλεσεν ἕνα τῶν πολιτῶν νὰ θέσῃ διακριτικὰ σημεῖα ἐπὶ τοῦ τάφου ἑνὸς ἑκάστου, καὶ τὸν κατὰ τύχην εὑρεθέντα ἐκεῖσε ἱερέα νὰ ἐνταφιάσῃ αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Μητσάκης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Καρτερίαν καὶ πάραυτα ἀνεχωρήσαμεν εἰς Σύρον, ἀφέντες τοὺς νεκροὺς ἀτάφους.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης βλέπει ὁ ἀναγνώστης ὅτι παντ' ὅσα ἔγραψεν ἡ Ἐ λ π ὶ ς ἦσαν ἀληθῆ, καὶ διαψεύδονται ἤτε βεβαίως τοὺς Κ. Τσίρου ὅτι καὶ Τουρκαλβανοὶ ἐστρατολογήθησαν παρὰ τοῦ Λεουτσάκου εἰς ὑποστήριξιν τῶν ἐλευθεριῶν μας, διότι ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Καρτερίᾳ εὑρεθέντες ὡς ἐπιβᾶται Τουρκαλβανοὶ προερχόμενοι ἐκ Κρήτης καὶ διευθυνόμενοι εἰς Βῶλον, ἅμα τῇ προσορμίσει αὐτῆς εἰς τὸν λιμενίσκον τῆς ἁγ. Εἰρήνης, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ προσελθόντες εἰς ἐρημοκλησίον, κείμενον εἰς τὸν μυχὸν τοῦ λιμένος, ἐκλείσθησαν ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ ἔμειναν κεκριμμένοι μεχρισοῦ διερχόμενος ἐκεῖθεν τοῦς παρέλαβεν ὁ Κ. Τσῖρος, καὶ μετέφερεν εἰς τὴν Καρτερίαν, ἔνθα ἔμειναν μέχρι τῆς ἐκ τοῦ λιμένος Σύρου ἀποπλεύσεως ταύτης (*)· ψευδεύονται λέγομεν ἤτε τοιαυτὴ βεβαίωσις καὶ ἡ ἀμοιβαίος παρὰ τοῦ λοχαγοῦ Τσίρου καὶ τοῦ Κυβερνήτου τοῦ ἀτμοδρόμους γενομένη σύστασις περὶ τῆς ἡν ἕκαστος αὐτοῦ παρέσχε πρὸς τὸν ἄλλον συνδρομῆς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ταύτης μάχης, πρὸς καταστροφὴν τοῦ Λεουτσάκου· διότι ἡ μὲν Ἀμαλία δύο μόνον ἔῤῥιψε σφαῖρας πρὸ τῆς ἀποβάσεως τοῦ στρατοῦ, καθόσον τὸ μέρος ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ συμπλοκὴ δὲν ἐφαίνετο ἀπ' αὐτῆς, ὁ δὲ στρατὸς οὔτε ἀνάγκη ἐπαρουσιάσθη, ὅπως δώσῃ βοήθειαν εἰς τὴν Ἀμαλίαν, οὐδὲ ἠδύνατο, ἐν ἐπαρουσιάζετο, νὰ τὴν βοηθήσῃ. Πείθεται δὲ πᾶς τις ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι προσηνέχθησαν κακῶς καθ' ἡμῶν, καθόσον, ἀφοῦ ὁ ἀτμοδρόμου μᾶς ἐπρόλαβεν εἰς Κύθνον, καὶ μᾶς ἠνάγκασε νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν λιμενίσκον τῆς ἁγίας Εἰρήνης, ὁ δὲ ὑπὸ τὸν Τσῖρον στρατὸς τὸ ὀκταπλάσιος μὲν τὸν ἀριθμὸν δεκαπλάσιος δὲ κατὰ τὴν πολεμικὴν δύναμιν, εὐκόλως ἠδύναντο νὰ μᾶς συλλάβωσιν ὅλους ζῶντας, καὶ ἡ ἐπίθεσις δὲν ἦτο τῶν ὧν οὐκ ἄνευ· ἤρκει μόνον ἡ περικύκλωσις τῶν περὶ τὸν Λεουτσάκον 20—25 ἀνδρῶν, ἵνα ἐπιφέρῃ τὸ τοιοῦτο ἀποτέλεσμα. Ἀν οὖτοι ἔπραττον ἤθελον καταχίσει ἀναιμωτὶ καὶ δὲν ἤθελον φονεύσει τὴν προσφιλῆ τῇ πατρίδι τέκνα, προικισθέντα μὲ θαυμαστὸν ἡρωϊσμὸν καὶ ἀγνότατον πατριωτισμὸν, καὶ ἐπιφέρει πένθος οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Οὕτω προσενεχθέντες ἀντὶ νὰ στερεώσωσι διὰ τοῦ χυθέντος αἵματος τὴν βασιλείαν, ἔπραξαν, ὡς ἤθελον πράξει οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις 12 μαΐου 1862.

Α. ΚΑΛΟΣ.
Δ. ΜΗΤΣΑΚΗΣ.

Η ΟΛΟΚΑΥΤΩΣΙΣ ΙΕΡΕΩΣ ΙΝΔΟΥ.

Πρὸ

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΠΡΩΙΑ ΜΕΙΛΙΧΙΟΣ ΘΕΡΙΝΗ.

ΔΥΟ ΠΡΩΙΑΙ.

Ἐκ τῶν δύο πρὸς παραλληλίαν ἐνταῦθα τεθειμένων εἰκονογραφιῶν ἡ μὲν ἄνω παριστῆσι πρωΐαν προσηνῆ, μειλίχιον, τερπνήν, ἐν ἑνὶ λόγῳ θερινήν, καθ' ἣν οἱ ποιμένες ἐγκαταλιμπάνοντες τὰς πεδιάδας ὁδηγοῦσι τὰ ποίμνια αὐτῶν εἰς ὑψηλοτέρας ὀρεινὰς νομάς· εἶναι δὲ ἡ εἰκὼν ὡραῖον δεῖγμα λαμπρᾶς καὶ ἐπιτόνως φιλοτίμου χωρογραφικῆς παραστάσεως. Ἡ δὲ ἀπέναντι τὸ ἐναντίον, πρωΐαν ἀγρίαν, παγετώδη, δριμεῖαν, ἐν ἑνὶ λόγῳ χειμερινήν, καθ' ἣν τὰ κολοσσαῖα τοῦ ἁπτοῦς δένδρα καταδεδεμένα φαίνονται γεγυμνωμένα καὶ ἄφυλλα, τὰ δὲ ὑδροχαρῆ φυτὰ αὐχμαλέα, οἱ ῥύακες παγωμένοι καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα μεταβεβλημένη εἰς παχυλὴν παγετώδη ὁμίχλην, διὰ τῆς ὁποίας μόλις διακρίνεται ἡ ἀπέναντι μεγάλη ἀγροτικὴ οἰκία, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ φιλόθηρες ἐξέρχονται μετὰ τῶν κυνῶν αὐτῶν εἰς θήραν, διότι ἡ ἐξοχὴ εἶναι ἀναρμόδιος δι' ἄλλην παιδιάν.

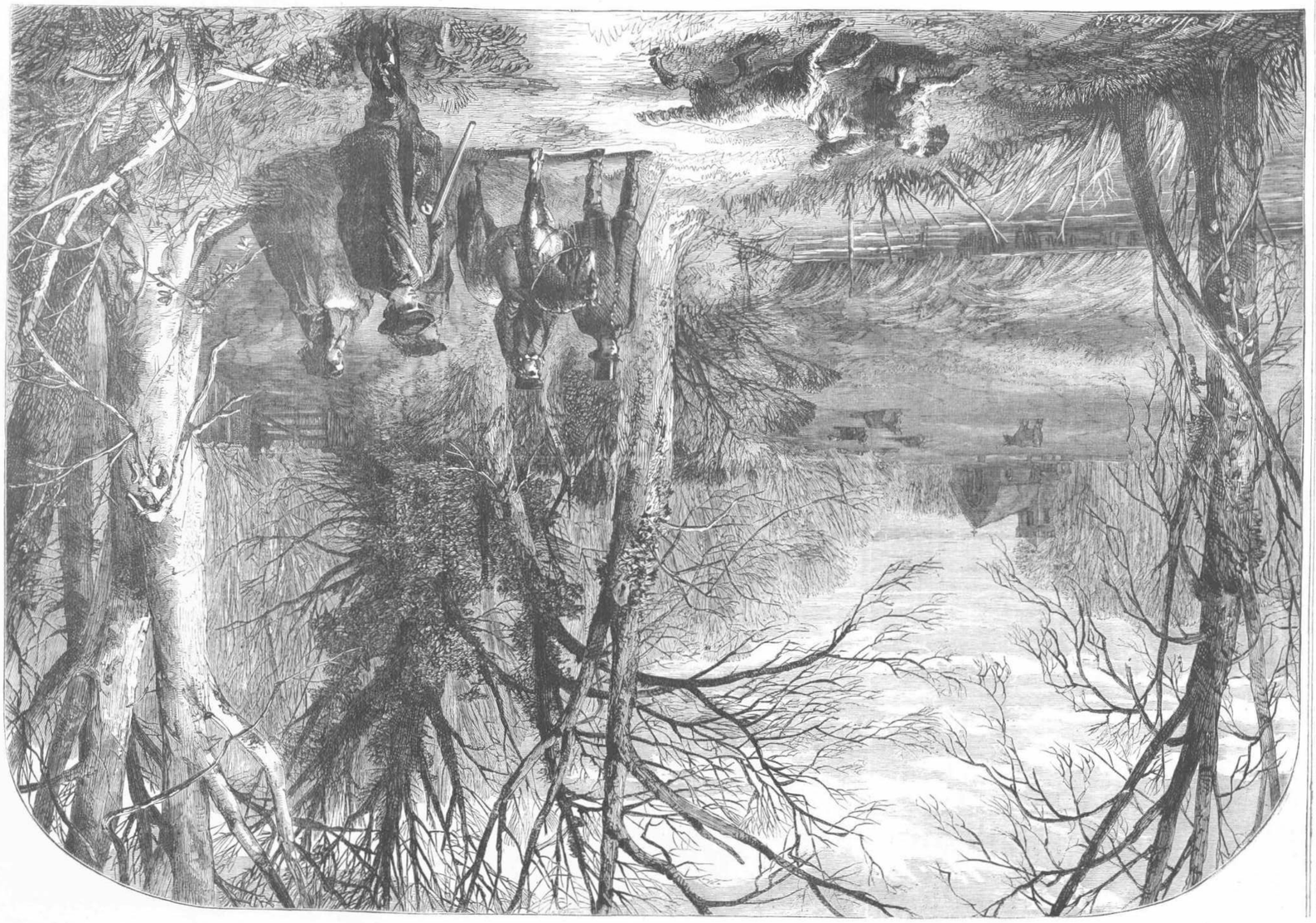

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΠΡΩΙΑ ΑΡΙΜΕΙΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ.

Κατά τὸ 1860, ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀκμάζων σύζυγός μου ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν, ἣν εἶχε θεωρήσει πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος, Βούλβερ Λύττων. Ἐπειδὴ δὲ ἀγνοῶ τίνος ἔνεκεν ἀπωλέσθησαν τὰ ἐκ ταύτης ἀποσταλέντα ἀντίγραφα ἐκρινα καθήκόν μου νὰ τὴν ἐκδώσω καὶ πάλιν ἐντελῶς, πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

ΑΝΝΑ Γ. ΜΕΤΑΞΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. Ι. Μ. Α.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΛΟΡΔΟΝ
ΒΟΥΛΒΕΡ ΛΥΤΤΩΝΑ,
Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος.

Ἔντιμε Λόρδε!

Κατόπιν τοῦ σκληροῦ καὶ ἐμπαθοῦς καταδιωγμοῦ, ὅστις μοὶ ἐφέτος ἔνεκα τῆς δικαιοτάτης καὶ ἀναμφίλογα ἐνδόξου διαμαρτυρήσεως, ἥτις κατὰ τὰ 1848 ἔτος ἔλαβε χώραν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μου Κεφαλληνίαν, καὶ εἰς τὴν ὁπαίαν Ἑλλάδα καὶ ἐν γένει κόσμον, κατέμιγον εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ὅπου εὐελπίζομην ὅτι θὰ τύχω τῆς συνταχματικῆς ἀσκήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης· ἀλλὰ κατὰ δυστυχῆ καὶ ἀλπίδες μου αὗται ἀπέβησαν ἀκτίνες, ὅτότε, συκφαίρει ἐκδεκτικτῶν καὶ ἄλλης ἀθεκαιολογήτων ἀπαιτήσεων τῆς ἐκείνε θεμενούσης προσβείας Σας, ὑπέστην ἔτα αὖτε κἀν νὰ φανταστοῦν ἠδυνάμην, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέμιγον εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγίας ἐλευθερίας νεοπαγοῦν Ῥουμανικὸν τοῦτο κράτος, ἔνθα, πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους προσειλήφην ἀπὸ ὀρμυπτάτην ὀμβλαμίαν, ἥτις, ὅτ' ἔτως προσπαθεῖς καὶ ἀν κατέκαιον ὁ μενάιος Ἠπειρώτης ἐκτρὸς Μποτάκης, μοὶ ἀρθλοῦμαι τὴν ὀρκιαν τοῦ ἑνὸς ὀρθοῦ καὶ τὴν ἡμέαιαν τοῦ ἑτέρου, ὅστε μόλις δύναμαι νὰ Σᾶς σημειώσω τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις.

Ἡ ὁεινὴ αὕτη θέσις μου, συνεπέφερε τόσον τοὺς ἐντεῦθεν παρεπιδημοῦντας συμπολίτας μου, ὅστε αὐθορμήτως ἀπεψήνοσν, πρὸ τινος καιροῦ, εἰς τὸν ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ Μέγαν Ἀρμοστὴν Σας, καὶ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ πλαθεῖσαν Γερουσίαν, ἀκαιολογητάτην αἴτησιν, ἵν' ἐξ ἐξωτοῦντο τὴν ἐθνικὴν χάρειν, καὶ τὴν μετὰ δικαστρίᾳ ὁλόκληρα ἔτη ἐπικοδόμη μου εἰς τὴν γλυκυτάτην πατρίδα μου, ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν, ὁ Μέγας οὗτος Ἀρμοστὴς Σας μετὰ τῆς Γερουσίας του, ἀπεκδυφένοσι πανυσ δικαίου, καὶ χειλοφυπνοῦσι αἰσθήματος, καὶ χωρὶς νὰ προείδωσι τὸ χάος τῆς ἀσυνεπείας ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔπίτουσι τὴν παρὰ τῆς κυβερνήσεις καὶ τοῦ τύπου Σας δικαιοθωλεζομένην φιλελεύθερον πολιτικὴν Σας, μὲ ἓν ἔρρσν καὶ σκρεδόνιον «non possum» ἀπερρίψαν τὴν αἴτησιν ταύτην.

Ἔντιμε Λόρδε! ἡ ἀπροσδόκητος καὶ σκληρὰ αὕτη ἄρνησις τῶν ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ πιστῶν ὁμγένων τῆς πολιτικῆς Σας μὲ ἔδοι πλέρεις τὸ δικαίωμα νὰ Σᾶς ἀπεύθυνω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, καὶ νὰ Σᾶς παρατηρήσω τὴν ἀπροσδεξιφάστατον καὶ ἀδικαιόλογτον ἀντίφασιν εἰς ἣν ἡ πολιτικὴ σας αὕτη ὑπέπεσε.

Καὶ τφόντι, διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15|27 Ὀκτωβρίου ὑστέρου δικαιοκυϊσάντος του, ὁ Ἔντιμος Λόρδος Ἰωάννης Ῥουσσὲλ, εἰς ἣν ἀκιπρεχμαστεύεται τὸ ἐτυλικὸν ζήτημα, θέλων ἀφίεται νὰ βασίφ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς φιλανθρωπίας τὴν παρὰ τῆς πολιτικῆς Σας εἰς τοὺς γενναίους ἐπαναστάτας Ἰταλοὺς προφερομένην βοήθειαν, φέρει ὡς αὐθεντίαν τὰς δύο συπτρίους καὶ ἀδιαμφισβήτητους ταύτας ἀρχὰς, ἃς ὁ περιβόητος ἰορμαλίστος Βάττελ ἐξέφρασε κατὰ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν αἱ Ἠνωμέναι Ἐπαρχίαι ἐδοκίβασαν τὸν Ἰρέμκιαν τῆς Ὀράγγης, ὅτεν αὐτὸς εἰσεδέχθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἔβρεψ τὸν Ἰάκωβον δεύτερον, ὁ ὁποῖος Βάττελ λέγει, «Ἢ ἐξουσία τοῦ πρίγκιπος τῆς Ὀράγγης ἐπεβεβαιώθη ἀναμφιβόλως τῆς δικαιοτέρας τῶν γενικῶν Κρατῶν, πλὴν ὅν τὰ ἔρρεφ εἰς «πράξεν ἄδικον, διότι ὁτάπις λαὸς τις εὐλόγως ὁράττει τὰ ὅπῖα κατὰ τὸν «τυράννον, εἶναι δίκαιον καὶ γενναῖον τὸ συμβοηθῆν ἄνδρας ἀγαθοὺς ὑπερ«ασπιζόμενοις τὰς ἐλευθερίας των.» Ἐν ἄλλοις λέξεσι, τὰς τυραννοῦμενος λαὸς ἔχει δίκαιον νὰ ὁράττῃ τὰ ὅπῖα κατὰ τοῦ τυράννου του, καὶ εἰς τὸν λαὸν τοῦτον δικαιοῦται ἕκαστος νὰ προσφέρῃ οἱανδήποτε βοήθειαν, ὅπως ἀπολαύσῃ τὰς ποθουμένας ἐλευθερίας του.

Τάρα ἐπτρεψάτε μοι, Ἔντιμε Λόρδε, νὰ ἐξετάσω ἐὰν ἡ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ πολιτικὴ Σας ἐστεῖῳ ποτὲ καὶ εἶναι συνεπὴς μὲ τὰς ἀρχὰς ταύτας.

Κατὰ τὸ 1821 ἔτος, ὅταν ἐξεβράγη ἡ δικαιοτάτη καὶ ἐνδοξος τοῦ ἔθνους μου ἐπανάστασις, ἡμεῖς οἱ Ἑπτανήσιοι ἔπρεπεν ἀνωτεβρέτοι, νὰ προστρέψωμεν, ὡς καὶ προτεφέρομεν, πᾶσαν ἐρυτὴν εἰς τοὺς μακρομένους ἀδελφοὺς μας βοήθειαν, ἡ ὁὲ δικαία καὶ φιλελεύθερος πολιτικὴ Σας τὲ ἔπραξε; Θωρήσασα τὴν βοήθειαν ταύτην ὡς ἔγκλημα καθοιώτατο, καὶ προσπαθοῦσα, ὅσον ἐνεστεῖ, νὰ κνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν ταύτην εἰς τὸ ποταμηνὸν χυνόμενον αἷμά τες, ἐδήμευσε τὰ κτήματά μας, πλείστους ἐξ ἡμῶν ἀπεκέρασε, καὶ ἔθεκε περίτου ἀπηχρόνεα, τὸν ὁποῖον τὰ ψωρὰ καὶ πεσοψάνα πτώματα ἐπὶ ὁιδάκια ὁλόκληρα ἔτη κλουδαρισμένα ἐφκατρίσαν καθ' ἑκάστην τὸ σκληρὸν καὶ ἀπαθῆραπον τῆς πολιτικῆς Σας· εἰς ὲὲ τοὺς ἀσπόνδους ἐχθροὺς τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἰδίως τοῦ ἔθνους μου, κάλλιστα γνώσκετε ὁποῖας καὶ ὁπάσας βοηθείας ἐχορήγησε.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἐποχὴν, Ἔντιμε Λόρδε, βλέποντε ἡ πολιτικὴ Σας αὕτη ὅτι καὶ μὲ ταύτα πάντα ποσῶς ὅὲν ὅυνατκι νὰ μᾶς ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ προτεφέρωμεν τὴν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μας ὁρμεδομένην βοήθειαν, μᾶς ἀρρέρεσε τὸ σκαντιτωλέρον βοήθημα, τὰ πολύτιμα ὅπλα μας, τὰ ὁπῖα ἐκκαίτιον τοὺς ὁικαιόμαχτος τῆς ἰδιοτερείας ἐκρτεφείσης, καὶ ὁιότι ὅὺο ἐὲ τὰν «εβαρμίον ἱερὲων μας ὀργνόρησαν ὅλεγας ὅρας νὰ τὰ παραδώσωσι, τοὺς συνέλαβεν, ὡς ἄλλους κακοῦργους, καὶ πρὸς ἐμπαιγμὸν τῶν θείων καὶ τῆς σωτηρίου ἡμῶν θρησκείας, ἐξύρισε βίβοὶοὸς χεῖρ τὸ ἡμισυ τοῦ προσώπου τοιν, καὶ μὲ πομπὴν στρατιωτικὴν παράτεψεν ἐνώπιον τῶν ἀδυνάτων ἡμῶν ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως ἐξώτεσι. Καὶ τέλος, θέλουσα γκίνεται ἡ πολιτικὴ Σας αὕτη νὰ ἐπιναγκρῇ εἰς τὴν κατοῦσαν ἐζομένην πατρίδα μου τὰς ἀρχαίας ἐποχὰς τῆς φριεοῦσας βαρβαρότητος καὶ τοῦ σκότους, καὶ θεωρήσασα ἡμᾶς ὡς ἄλλους Ὀτεντόττους ἢ Κάφρους, ὁιότι ἐξιρσάσαμεν τὰ ὠμότερα τῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, ἐστόλισε τὰς πλάτειάς μας μὲ τὸ βαρβαρικὸν καὶ ἀπαύθρωπον ἐκείνο ἐρχαλεῖον τῶν τουρκικῶν βυτάνων (κοὐτσουρον), διὰ ὲὲ τῆς περιοδότου ὑφῆλης ἀστυνομίας τῆς, ὅρπαξε καὶ ἀρπάξε ὁτηήρεν, ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς γλυκάτης οἰκογενείας του, πάντα τίμιον καὶ ἔνδοξον πολίτην, ὅστις ἐνδμίζεν ἀσυγχώρητον ἀμάρτημα νὰ ἀποποιπῇ τὴν ἀθέμιν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν θέσιν μας, καθὼς καὶ ἐκείνον ὅστις ἤθελεν εἰπεῖ, ὅτι εἶναι Ἕλλην, ἢ νὰ φλέγῃ τὰ τραγούδια τοῦ Ῥήγα μας, τὸν ἀρκαῖον, λέγω, καὶ ἄριστον καὶ ἀποθεωσιστὸν τὸν ἐξέρτεν ἐπ' ἀρίστων ἀναπεῖων, ἄνευ οὐδενὸς τῆς ὑπάρξεως μέσου!

Ἐρωτῶ ὲὲ τὴν Ἐντιμοτάτην Σας, Κύριέ Λόρδε! ποῖα συνέπεια, ποῖα ταυτότης καὶ ποῖα συνάφεια μεταξὺ τῶν ἀρχῶν ὲς ὁ Ἔντιμος Ῥουσσὲλ ἐξέφρασε, καὶ τῶν ἀρρμόμεων πράξεών Σας;

Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς τῆς Σαρδηνίας ἔχουσι δίκαιον, λέγει, νὰ βοηθοῦν τοὺς Νεαπολίτανοὺς, ὅποις ἀποθέλωσι τὸν τύραννόν τοιν, καὶ ἡμεῖς ὅὲν εἴχομεν δίκαιον νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας μαχομένους ἀὲλφοὺς μας, ὅπως ἀποθάλλωσι τὸν σκληρόταστον τῶν τυράννων, καὶ μάλιστα ἐκείνον, οὗτινος ἡ ἐν τῇ Κυρίῳ περιπτέρα δεισμονὴ ὰὲ ἀμαρφάτη περισσότερον τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν ὅυνάμεων, καὶ ἐιὸὸς ἐκείνον τοῦ ἔθνους Σας, ὅιότι αὐτὴ ταύτη, εἰς τὸ πάτρια τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ τοὺ ὁίκαίου ἐνιότου αἰώνος, περισσότερον πάσης ἄλλης ὑποστηρίζει;

Διατί λοιπὸν, Ἔντιμε Λόρδε, τοιοῦτοι τῆς πολιτικῆς Σας ἀδικαιολόγητος ἀντίφασις; Διότι οἱ Ἕυρροι εἰσὶ φίλοι Σας; Ἀλλ' ἡ ὁικαιοσύνη λαμβάνει ποτὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν φύσιν; ἢ ὁιότι ὅιὰ τὰς ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρξεις αὐτῶν ἐπιτυγχάνετε σκοποὺς ὑλικῆς ὠφελείας; Ἀλλὰ τότε ὅὺνασθε πλέον νὰ καυχᾶσθε ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ ὁικαιοσύνῃ, ἀφοῦ αὐτὴ ταύτη ἡ πολιτικὴ Σας ἀπαρχὴς ὑποφέρει τὰ ἀπωφρπα καὶ τρομερὰ ἐκείνα κακουργήματα τὰ παρὰ τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Χριστιανῶν κα0' ἑκάστην πρωτοφανῆ, χαριζομένης εἰς ἀπαγόντους ὑλικὰς ὠφελείας;

Ἐρωτῶ ἔπίσης, ἔντιμε Λόρδε, καὶ ἐρωτῶντας ἐπικαλοῦμαι τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀμερόληπτον ἀπάντησίν Σας, πράξασα καθ' ἡμῶν ἡ πολιτικὴ Σας ὅλα ταῦτα, καὶ ἄλλα ὅμοια, ἄτινα τὰ στενὰ ὅρια μιᾶς ἐπιστολῆς ὅὲν μοὶ ἐπιτρέπουσι νὰ μνημονεύσω, ἡ προστασία Σας ὅὲν μετεβλήθη εἰς ἀκράτητον καὶ ἀφόρητον τυραννίαν; καὶ ἀφοῦ τοιοῦτο ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει, ἐγὼ μετὰ τῶν συμπολιτῶν μου ὅὲν εἴχομεν ὅίκαιον, ὡς τοὺς Νεαπολιτανοὺς, νὰ ὁράξωμεν τὰ ὅπλα, καὶ ἐνάπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ κηρύξωμεν τὴν πάσιν τῆς προστασίας Σας, καὶ τὴν ἕνωσιν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀὲλφῶν μας ἐλευθέρων Ἑλλήνων, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν βασιλέως Ὀθωνος;

Καὶ ἀφοῦ, κατὰ τὰς ῥήσεις τοῦ περιβοήτου Βάττελ, ἀνέκαθεν παρὰ τῆς κυβερνήσεώς σας ὅχθιον παρεοεχθείσας, ὡς ἡ πολιτικὴ Σας ἐπεκδιμοῦε καὶ ὁιακορρύτεν εἴχαμεν ἡμεῖς οἱ Ἴονιοι ὁίκαιον νὰ κηρύξωμεν καὶ ἐνόπλως τὴν παῦσιν τῆς προστασίας, ὁικτί λέγω, ὡς νὰ ἐὺθρῶσε τὸ αἷμά μας, νὰ διατάξῃ τὴν πέρὲ τῆς Νάξου μας περιστρφῆν τριῶν ἀτμοκινήτων καὶ ἑνὸς καλῶς ὀπλισμένου πλοίου, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν ἐξ αὐτῆς ὀρπάπτεωσι ἡμῶν καὶ τοῦ αὐτὰελφίου μου; Καὶ ἀφοῦ ὅιὰ τὸ μέσον τοῦτον ὲὲν ἠὺνοῦθη νὰ κφτῇ τὴν ὅέρκν τας; ὅιατί νὰ ἐυστήσῃ ἐκστατον καὶ παμπάλαιόν ὁικαστήριον, καὶ κατ' ἐρίμμφ νὰ μᾶς κατὰὲικάσῃ εἰς θάνατον; Διατί ὅταν αἱμοχαρῆ καὶ ἀπάνθρωπα τινὰ ὅντα, κατὰ ἐνάμφτ τὸ ὅίκιον αἴσθημα, ἐνάρχῃται τὴν ἀντεπανάστασιν τοῦ 1819 ἔτους, ὅπως κατορθώσωσιν ὅσα αἱ ἀντεπαναστάσεις κατορθώνουσι, διατί λέγω, λιὸυσὸν ὅὲὲν ἀφορμὴν ὁ πολιτικὴ Σας, νὰ θέσῃ ἐν νέοι εἰς κατάστασιν πολιορκίας τὴν ἀτυχεστάτην πατρίδα μου, καὶ κερδαίνῃ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης, τὸν στρατιωτικὸν νόμον, νὰ ἀπαρχνσίσῃ πέσσι τριῶν ἀθῴων πολίτας, νὰ ξυλίσῃ πεντπκλεῖσιν τούτων, νὰ πυρπολέῃ οἰκίας ἀπόντων πολιτῶν, καὶ παρκθιέζουσα τοὺς ἐρισπτέρους θεσμοὺς τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας, νὰ βιάζῃ τοὺς πολίτας νὰ παραιδίσοι εἰς τὴν ἀγχόνην τοὺς συμπολίτας τοιν, ἀνηλικα τέκνα τοῦς γονεῖς τοιν, ἀὲὲλφοὺς τοὺς ἀὲὲλφοὺς τοιν, καὶ τὰς σύζυγας τοιν ἀγκρπτοὺς καὶ ἀθῴους συζύγους τοιν; Καὶ τέλος, διατί νὰ μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ὁικαίαν αἴτησιν τῶν ὅξιοσεβάστων συμπολιτῶν μου, ἥτις κατὰ συγκυρίαν ἐγένετο καὶ συγχρόνως μὲ τὴν ὁικαιόνιον τοῦ ἐντίμου Ῥουσσὲλ, ὅπως μετὰ ὁικαστηρίου ἐτῶν ὅξιοσεβάστων συμπολιτῶν μου, ἥτις κατὰ συγκυρίαν ἐγένετο καὶ συχρόνως μὲ τὴν ὁικαόνιον τοῦ ἐντίμου Ῥουσσὲλ, ὅπως μετὰ ὁικαστηρίου ἐτῶν ὅξιοσεβάστων συμπολιτῶν μου, ἥτις κατὰ συγκυρίαν ἐγένετο καὶ συχρόνως μὲ τὴν ὁικαόνιον τοῦ ἐντίμου Ῥουσσὲλ, ὅπως μετὰ ὁικαστηρίου ἐτῶν πλήρων καὶ πολύτονον ἐξορίας, ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς μου, ἐνκρκιαδοῦσαν τοὺς κατὰυλυπημένους καὶ ἐτοιμοθανάτους γονεῖς μου, καὶ νὰ ταφῇ εἰς τὰ κόκκαλα τῆς γλυκυτάτης πατρίδος μου; Διατί, λέγω, ἔνεκα τῶν Ἀρδῶν, νὰ ἀποδῖξῃ εἰς ἐμὲ ἡ πολιτικὴ Σας αὕτη μίαν τοιαυτὴν ὀὲὲκάν, συνοδευομένην μετὰ τῆς πλληρστέρας ἀγκλκθρωπίας, εἰς ἐμὲ, ὅστις ὅὲν ἔπραξα τίποτε περισσότερον παρ'ὅτι ὁ ἀποτελὼν μέρος ὡς καὶ Ἕλλὴς τῆς κυβερσήσεώς Σας ἔντιμος Ῥουσσὲλ παραδίχεται ὡς ὁίκαιον; Διατί νὰ σταρξῇφ τὴν ὁικαίαν ταύτην αἴτησιν καὶ νὰ μὴ μιμηθῇ τὰς πάλαι ἀπολύτους τῆς Εὐρώπης κυβερνήσεις, καὶ μάλιστα ἐκείνον τὸν καθ' Ὕμᾶς ὁικαιόφρονα ἐλβροσιοθέστερο βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, αἵτινες, ὑποχωρήσασαι εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ εἰς τὰς θείας ἀρχὰς τοῦ Βάττελ, ἐπανιφέρον εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἔλεος τοὺς πολυτικοὺς πρόσφυγας, καὶ ἰδίως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης;

Ἐν ἐν τῶν ὅύο, ἔντιμε Λόρδε, ἢ ἡ πολιτικὴ Σας αὕτη πνέει ἀπονοῦν κατ' ἐμοὶ ὀὲὲδικεῖσι, καὶ τότε πρέπει νὰ πάυσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ κηρύττεται ὁικαία καὶ φιλάνθρωπος, ἢ θεωρεῖ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδόν μου ἐὲπίφοβον, καὶ τότε ὅότε ὲεῖς τὸ ἐπίβτεον τὸ ὁποῖον τῇ ἀνέκει.

Ἔντιμε Λόρδε! Πιρκίνων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, λέγω εὐσεβάστως τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ὅτι εἶναι πλέον κιιρὸς ὁποῦ ἡ πολιτικὴ σας αὕτη, σύμφωνα μὲ τὰς θείας ἀρχὰς τοῦ ἀθανάτου Βάττελ, τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς, τὸ συμφέρον τῆς κατφμαστεζομένης ἀνθρωπότητος καὶ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔθνους Σας, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνεπείας, καὶ εἰσερχόμενν, νὰ παγκτίθῃ ἡμᾶς, καὶ ὡς βοηθεῖ τοὺς Ἰταλοὺς, νὰ βοηθήσῃ τοὺς ὁούλους ἀὲὲλφοὺς μας, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἀποτελέσωμεν μίαν ἐλληνικὴν ἐθνικότητα, ἀλλοὶς, πάντες οἱ ἰαοὶ θὰ κηρύττωσιν, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς Ἕμὴν βοήθεια πάντα ἄλλον ἔχει σκοπὸν ἢ ἐκείνον τῆς ὁικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἰοιοὺς κάλλιον οἱ ἐξερνοῦντες τὴ μυτπρία τῆς πολιτικῆς Σας κηρύξωσιν, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ἰταλικὴν ἑνότητα, εὐλπίζομαι ὅτι ὁ μεγαλεπιβούλος ἀπόγονος τοῦ Μεγάλου κατακτητοῦ, σύμφωνα μὲ τὰ ἐν αὐτῇ τρυσυπόστατα σχέδιά του, θὰ ἐπιμῆῃ ἐὸὸπλος κατὰ τῆς ἑνότητος ταύτης, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ κατορθώσῃ ἡ πολιτικὴ Σας αὕτη ὅιπλοὺν τὴν ἀσκόν τας, τοὐτέστι, θὰ μεταβάλῃ εἰς ἀπονοῦν ἐχθραν τὴν πρὸς αὐτὸν παρὰ τῶν Ἰταλῶν ὁριιομένην φιλίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ καυκήσῃ ἢ παρ' αὐτοῦ πεθουμένη ἑνότης, ὅπερ νομζῶι ὅτι τὰ μέγιστα συμφέρει εἰς τὴν ἐγκιστεινὴν θαλασσινὴν ὅυναμίν Σας.

Ταῦτα εὐσεβάστως καθυποβαλλων τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, παρακαλῶ Αὐτὴν, ὅπως μεσολαβοῦσα παρὰ τῇ Σεβαστῇ Ἀνάσσῃ πείσῃ Αὐτὴν, ἵνα, ἐπιβλέψουσα εἰς τοὺς ὁικαίους πόθους ἀπάντων τῶν συμπολιτῶν μου, συγκαταλυθῇ εἰς τὴν ἕνωσιν πάσης τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς ἐλευθέρας μητρὸς τοῦ Ἔθνους μου ἄλλοιφ ἀφοῦ ἡ βουλὴ μας, βαρυνθεῖσα πλέον τὰς ὑβρεις, ἀποστεκθῇ ὅπου ὲεῖ πρὸς τὴν σκοπὴν τούτου, καὶ κατὰ ὅυστυχίαν ἀποτύχῃ, ὅπερ ὅὲν ἔλπζομ, τότε, πρὸς αἰώνιον αἶχος τῶν ἀὲικούντων ἡμᾶς, θὰ μικηθῶμεν τοὺς ἀὲὲλφοὺς μας Παρίσιοι, θὰ ἐνθάφωμεν τὰ κόκκαλα τῶν πατέρων μας, θὰ πάρωμεν τὰς ἱερὰς ἀγίας εἰκόνας μας, καὶ μετὰ ὅακρύων ἀσπαζόμενοι τὸ γλυκύτατον ἔδαφος τῆς ἀρχαίας πατρίδος μας, θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ὅπου μία σπιθαμὴ γῆς θὰ μᾶς δοθῇ νὰ ταφῶμεν.

Ἐν Βουκορεστίῳ, τὴν 16 Ἰανουκρίου 1860.

Ὁ τκπεινὸς δοῦλός Σας,
Γεώργιος Ἰω. Μεταξᾶς. Λ.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Παραδόξως πως ἡ ἐν Παρισίοις σχολὴ τῶν ὡραίων τεχνῶν, ἀρχιτεκτονικῶς θεωρουμένη, εἶναι τὸ μᾶλλον παρημελημένον δημόσιον οἰκοδόμημα· καθότι καὶ ἡ θέσις αὐτοῦ δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι εἶναι ἀναρμόδιος, καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἀσυμφωνος καὶ ἀνακόλουθος πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τάσιν ἐκείνης τῆς πρωτευούσης, ἐν ᾗ τοσαῦται καταβάλλουται προσπάθειαι πρὸς τὴν ἐμψύχωσιν καὶ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡραίων τεχνῶν. Τοιοῦτον κατάστημα ἔπρεπε κατ' ἐξοχὴν νὰ ὑπερτερῇ πάντα τὰ λοιπὰ, γινόμενον ὑπογραμμὸς λαμπροῦ ῥυθμοῦ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐντελοῦς διατάξεως. Ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο φροντιστήριον τῆς γαλλικῆς τέχνης καὶ τῶν Γαλλων τεχνητῶν ἠτο μέχρις ἐσχάτων ἡμικεκρυμμένον εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Βοναπάρτου πενιχρὰν θέσιν του, ὅπου μόνον ἡ πρὸς ἀνατολὰς πρόσοψις αὐτοῦ ἦτο ὁρατὴ διά τινος κιγκλίδος καὶ ἑνὸς μεσολαβοῦντος τόξου, ἤτοι τῆς περιφήμου ἀψίδος τῆς Γαλλίου, μετενεχθείσης ἐκεῖθεν καὶ ἀνασκευασθείσθης ἐνταῦθα, καὶ ἤτις καλύπτει σχεδὸν τὴν σχολὴν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ. Ἤδη ὅμως ἐπηνέχθησαν ἐν αὐτῇ βελτιώσεις τινές.

Ἡ σχολὴ αὕτη, καίτοι κτισθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος, πρὸ καιροῦ κατεδείχθη, ὅτι ἦτο ἀνεπαρκὴς πρὸς τὴν πληθὺν τῶν Γάλλων σπουδαστῶν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, γλυπτικῆς, ζωγραφίας καὶ σχεδιογραφίας. Ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ σωσεῖαι πολυτίμων ἀρχιτεκτονικῶν καὶ γλυπτικῶν τύπων δυσπροσπελάστων, ὡς ἐκ τῆς στενοχωρίας τοῦ περιέχοντος αὐτοὺς θαλάμου ἐν τῇ ἀρχικῇ οἰκοδομῇ. Καὶ αὐταὶ δὲ αἱ αἴθουσαι τῶν συχνῶν ἐκθέσεων ἦσαν σμικραὶ καὶ ἀναρμόδιοι πρὸς τὴν ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν· τοιαῦται δὲ ἦσαν καὶ αἱ στοαὶ αἱ προσδιωρισμέναι πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν εἰκόνων τοῦ βραβείου τῆς Ῥώμης, οὕτω καλουμένων, καθότι οἱ ζωγράφοι τούτων ἐβραβεύοντο ἐπὶ τῆς ἐξαποστολῆς καὶ ἐνδιατριβῆς αὐτῶν ἐν Ῥώμῃ, δαπάνῃ τῆς κυβερνήσεως πρὸς τελειοποίησιν ἑαυτῶν ὑπὸ τοὺς μεγάλους τεχνίτας. Πρὸς προμήθειαν ὅθεν εὐρυχωρίας προσετέθη εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, ἥτις κατεῖχε πρότερον μέρος μόνον ἑνὸς τετραπλεύρου, μεγάλη τις ἔκτασις διὰ τῆς καταδαφίσεως ἀριθμοῦ τινος μικρῶν γειτνιαζουσῶν αὐτῇ οἰκιῶν, καὶ ἤδη διὰ τῆς προσθήκης ταύτης κατέστη τὸ κατάστημα τοῦτο ἁρμοδιώτερον πρὸς τὸν σκοπόν του, ἂν καὶ μὴ ὁμοιόμορφον κατὰ τὴν ἀρχιτεκτονικήν του· ἔχει δὲ τὴν σήμερον δύο προσόψεις τὴν μὲν ἐν τῇ ὁδῷ Βοναπάρτη, τὴν δὲ ἑτέραν τὴν παρισταυομένην ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν ἐπὶ τῆς προχῆς Μαλακὰς ἀπέναντι τοῦ Λούβρου. Ὁ ἀρχιτέκτων τῆς προσόψεως ταύτης, ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον ἀποβλέψας, ὀλίγην ἐπεδαψίλευσεν αὐτῇ καλονῆς ἐπίδειξιν. Ἐπὶ τῆς νέας ταύτης προσθήκης κατεσκευάσθησαν μεγάλαι στοαὶ διὰ τὰς ἐκθέσεις, ἀπαλλαχθέντων οὕτω τῶν σπουδαστηρίων τοῦ παλαιοῦ κτιρίου ἀπὸ τῆς μεγάλης στενοχωρίας. Εἰς τὸ παλαιὸν κτίριον ὑπάρχει ἀμφιθέατρον, τὸ καλούμενον θαυμάσιον ἠμικύκλιον, ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ὁποίου εἰσὶν ἐζωγραφισμένοι ὑπὸ τοῦ Δελαροσχου ὁλόσωμοι αἱ εἰκόνες τῶν ἐπισημοτέρων διδασκάλων ὅλων τῶν σχολῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν, περιστοιχούσαι τὰς εἰκόνας τοῦ Ἰκτίνου καὶ Φειδίου, τοῦ ἀρχιτέκτονος δηλ. καὶ τοῦ γλύπτου τοῦ Παρθενῶνος.

Οἱ καθηγηταὶ τῆς ἐν Παρισίοις σχολῆς τῶν ὡραίων τεχνῶν εἰσὶν ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ περιφημοτέρων ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀνδρῶν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους αὐτῆς. Γενικὸς δὲ ἐπιθεωρητὴς τῆς σχολῆς εἶναι ὁ Ἀλφρ Ἀραγώ.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΙΡΚΤΗ ΜΑΖΑΣ.

*Ἡ ἐν Παρισίοις εἰρκτὴ Μαζᾶς, ἡ ἐσχάτως κατασταθεῖσα ἐπίσημος ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ κρατήσεως τοῦ διασήμου τραπεζίτου Μιρὲς, κεῖται εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς παλαιᾶς Βαστίλλας ἀπόστασιν, ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Λυὼν. Εἶναι δὲ ὅλως νεωτέρα οἰκοδομὴ κτισθεῖσα εἰς ἀντικατάστασιν παλαιοτέρας τινὸς φυλακῆς, ὀνόματι Λαφόρς, οὐδεμίαν συνεπάγουσα ἱστορικὴν ἀνάμνησιν, παρεκτὸς τῆς προσωρινῆς ἐν αὐτῇ

κεῖται παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βόλγα, ὅστις πλημμυρεῖ, καὶ ὅταν τὸ ὕδωρ παλιρροήσῃ, ἡ χλοὴ ἀναπτύσσεται ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Ἐρ. Τί εἶναι σπέρμα κήτους;

Ἀπ. Εἶναι ὅλη λευκὴ καὶ ἠμιειδῆς, εὑρισκομένη εἰς τὸ κρανίον εἴδους φαλαίνης ὀνομαζομένης μακροκεφάλου φυσητῆρος, καὶ διακριτομένη ἀπὸ τῆς ἐγκεφαλικῆς ὕλης.

Ἐρ. Εἶναι ῥευστὸ, ὅταν τὸ ζῶον ἦναι ζωντανὸν;

Ἀπ. Μάλιστα· ἀλλ' ὅταν τελευτήσῃ, εὑρίσκεται ἡ ὕλη στερεὰ εἰς βώλους λευκωποὺς.

Ἐρ. Εὑρίσκεται σπέρμα κήτους εἰς ὅλα τὰ κήτη;

Ἀπ. Οὐχί· μόνον εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν εἶδος, γνωριζόμενον ἀπὸ τὸ κοινὸν εἶδος τοῦ κήτους ἐκ τινος ὄβλου ἐπὶ τῆς ῥάχεως.

Ἐρ. Τίνος ἕνεκα ὀνομάσθη σπέρμα κήτους;

Ἀπ. Διότι κατ' ἀρχὰς ἐξελήφθη ὡς σπέρμα τοῦ ἰχθύος.

Ἐρ. Τίνες αἱ χρῆσεις τοῦ σπέρματος τοῦ κήτους;

Ἀπ. Εἶναι λίαν εὔχρηστον εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν κηρίων.

Ἐρ. Τί εἶναι ὄαμος, εἴτε ἰνδικὸν γεώμηλον;

Ἀπ. Ῥίζα τις χρήσιμος παρὰ τοῖς Ἀμερικανοῖς πρὸς τροφὴν τῶν Νιγρῆτων.

Ἐ. Εἶναι ἰδιάζον τὸ σχῆμα τῆς ῥίζης;

Ἀπ. Μάλιστα· εἶναι ῥίζα εὐμεγεθὴς ὁμοιάζουσα κνήμην ἀνθρώπου.

Ἐρ. Βοΰζονται ἐνίοτε εἰς τροφὴν καὶ ἀλέθονται εἰς ἄλευρον;

Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Τί εἶναι σάκτυλοι (χουρμάδες);

Ἀπ. Ὁ καρπὸς ἑνὸς εἴδους φοίνικος, ὁμοιος πρὸς τὴν βαλανον τῆς δρυός.

Ἐρ. Ποῦ κυρίως καλλιεργεῖται ὁ φοίνιξ;

Ἀπ. Ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἀφρικανικῆς παραλίας, καὶ ἐπίσης ἐν Ἀραβίᾳ καὶ Περσίᾳ.

Ἐρ. Εἶναι ἡ κυρία τροφὴ τῶν κατοίκων;

Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Εἶναι μακρὰ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου αὐτοῦ;

Ἀπ. Μάλιστα· ἀπὸ μέχρις ἑννέα ποδῶν μακρὰ, καὶ στέλλονται εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπεκτεριζόμενα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν βαΐων κατὰ τὴν κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Ἐρ. Τί εἶναι κυριακὴ τῶν Βαΐων;

Ἀπ. Ἡ πρὸ τοῦ πάσχα κυριακὴ ὅτε τὸ πλῆθος κύψαν κλάδους φοίνικος ἔπτρισεν τὴν ὁδὸν, δι' ἧς εἰσῆλθεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἐρ. Τί εἶναι σίκυοι (ἀγγοῦρια);

Ἀπ. Καρπὸς δροσιστικὸς, πάντοτε τρωγόμενος πρὶν ὡριμάσῃ, μετὰ ἕξους, ἐλαίου, πιπέρεως καὶ ἁλατος· ἐνίοτε δὲ καὶ βράζεται.

Ἐρ. Πόθεν εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν;

Ἀπ. Ἐκ τῆς Ἀνατολῆς· εἰς τὴν Ἀγγλίαν παράγονται ἐντὸς ὀλοσταγῶν θερμῶν πρασιῶν.

Ἐρ. Τί εἶναι σικυόσκοι;

Ἀπ. Τρυφερώτατοι καὶ μικροὶ σίκυοι παρεσκευασμένοι δι' ἕξους καὶ ἀρωμάτων.

Ἐρ. Τί εἶναι πέπων;

Ἀπ Εἶδος σικύου· εἰς θερμὰ κλίματα ὁ καρπὸς αὐτοῦ τελειοποιεῖται πολὺ· εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν αὐξάνει ὑπὸ ὑαλοστεγῆ οἰκήματα.

Ἐρ. Τί εἶναι ὑδροπέπων (καρπούζι, χειμωνιάτι);

Ἀπ. Ἄλλο εἶδος σικύου τὰ μάλιστα ἀξιόλογον εἰς θερμὰ κλίματα διὰ τὴν εὐφορεσιν αὐτοῦ γεύσιν καὶ τὴν δροσερότητα. Διαχέεται εἰς τὸ σῶμα, καὶ, καθὼς τὸ ῥεῦσον τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ κοκκινόχρουν ἠδὺ ἐπὶ κάρυον, δύναται καὶ τοῦτο τὸ ὑγρὸν νὰ χυθῇ διὰ γινομένης ὀπῆς καὶ νὰ ποθῇ.

Ἐρ. Τίνες χῶραι ἰδίως ἐκτιμοῦσι πολὺ αὐτό;

Ἀπ. Ἡ Αἴγυπτος, ἡ Σινικὴ καὶ αἱ Ἀνατολικαὶ Ἰνδίαι· ἡ σάρξ αὐτοῦ εἶναι συνήθως ἐρυθροποιὸ χρώματος.

Ἐρ. Τί εἶναι μαγγοῦσι;

Ἀπ. Ὁ ἄωρος καρπὸς μεγάλου τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν δένδρου δι' ἅλμης καὶ ἕξους τεταριχευμένος.

Ἐρ. Ἀγαπᾶται πολὺ ἐν Ἰνδίᾳ τὸν καρπὸν αὐτόν;

Ἀπ. Μάλιστα· ὅταν ὡριμάσῃ, ἐκει περίπου τὸ μέγεθος ὅσον χηνός· ἡ ὀσμὴ αὐτοῦ τόσον ἀναζωογονεῖ, ὥστε θεωρεῖται ὅτι δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν πάσχουσαν ὑγείαν πολλῶν.

Ἐρ. Τί εἶναι βανάνα;

Ὁ καρπὸς ἀξιολόγου δένδρου λίαν καλλιεργουμένου εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας καὶ ἄλλας τροπικὰς χώρας· ἔχει μαλακὸν στέλεχος, δεκαπέντε μέχρις εἴκοσι ποδῶν ὑψηλὸν, μετὰ θυσσάνου φύλλων κατὰ κορυφὴν.

Ἐρ. Εἶναι πολὺ μεγάλα τὰ φύλλα;

Ἀπ. Μάλιστα· συχνάκις εἶναι ὀκτὼ ποδῶν μακρὰ, καὶ πλέον τῶν δύο ποδῶν πλατία· ὁ καρπὸς ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ σικύου, καὶ παράγεται εἰς βότρυς τόσον μεγάλους, ὥστε ἑκαστος σταθμίζει τεσσαρακόντα λίτρας καὶ ἔτι πλέον.

Ἐρ. Εἶναι εὐφρεστος τὴν γεῦσιν καρπός;

Ἀπ. Μάλιστα· ὅταν ἦναι ὡριμος, εἶναι πλήρης γλυκυτατου πολφοῦ, καὶ συχνάκις παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν ἐν καιρῷ τῶν τραγημάτων εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Ἐρ. Συνήθως δὲν συλέγεται ὁ καρπὸς πρὶν ὡριμάσῃ;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ἐπιδερμὶς, ἐξάνεται ἐπ' ὀλίγον χρόνον εἰς καθαρὸν πῦρ, μετὰ ταῦτα περιξέεται καὶ τρώγεται ὡς ἀρτος, ὡς ἀντικαθιστᾷ ἐξαίρετα.

Ἐρ Γίνονται καὶ βρασταὶ αἱ βανανα;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ τηγανισταὶ καὶ συντριβόμενοι βαλλονται εἰς ἡδύσματα, καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους εἶναι εὔχρηστοι.

Ἐρ. Παρὰ τίνων λογίζεται ἀνεκτίμητον τὸ δένδρον αὐτό;

Ἀπ. Παρὰ τῶν Νιγρῆτων τῶν νήσων τῶν ἀυτικῶν Ἰνδιῶν, καὶ τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ὧν ἡ ὑπαρξις ἐξαρτᾶται ἐκ τούτου.

Ἐρ. Τί εἶναι πεπερίδες;

Ἀπ. Φυτὰ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἰνδίας γνωστὰ ἐκ τῶν ἐρυθρῶν ἢ ξανθῶν καψῶν (κοκκίνων πεπεριῶν), αἵτινες περιέχουσι πολλὰ μικρὰ σπέρματα.

Ἐρ. Εἰς τί εἶναι χρήσιμοι;

Ἀπ Εἰς τὰ θερμὰ κλίματα τρώγονται πολὺ μετὰ ζωϊκῆς ἅμα καὶ φυτικῆς τροφῆς.

Ἐρ. Τί εἶναι τὸ λεγόμενον πέπερι τῆς Καυένης;

Ἀπ. Συνίσταται ἐκ τοῦ καρποῦ διαφόρων εἰδῶν καψῶν πεπεριδων.

Ἐρ. Τίνι τρόπῳ;

Ἀπ. Ὁπόταν ὁ καρπὸς ὡριμάσῃ ξηραίνεται εἰς τὸν ἥλιον, τρίβεται καὶ μίγνυται μετὰ τινος ποσότητος ἁλατος, οὕτω δὲ φυλάσσεται πρὸς χρῆσιν ἀκριβῶς κεκλεισμένον ἐντὸς βαυκαλῶν.

Ἐρ. Θεωρεῖται ὑγιεινὸν καὶ ὠφέλιμον;

Ἀπ. Μάλιστα· διότι καὶ πολὺ συνήθως τρώγεται, καὶ παρὰ τῶν ἰατρῶν συστᾶται μεγάλως εἰς τοὺς ἀρθριτικοὺς καὶ παραλυτικοὺς πρὸς διέγερσιν τῆς ἐνεργείας τῶν ὀργάνων ὅταν εἶναι χαῦνα.

Ἐρ. Τί εἶναι πάπουδα;

Ἀπ. Βελβώδης ῥίζα ὑψαύρετος τὴν ὀσμὴν καὶ καυστικὴ τὴν γεῦσιν, πολὺ τρωγομένη ὑπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων τῶν Γαλλῶν, Ἱσπανῶν, Πορτογαλλῶν καὶ Ἑλλήνων.

Ἐρ. Τίς ἄλλος λαὸς τρώγει αὐτὸ καθ' ὑπερβολὴν;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι· εἶναι ἐπίσης εὔχρηστον εἰς τὴν ἰατρικὴν εἰς τὸν ὀδρωπα, τὸ ἄσθμα, τοὺς δικλείποντας πυρετοὺς καὶ ἄλλας τὰς νευρικὰς διαταραξεις.

Ἐρ. Δὲν ἔφυνε ὡρίμον καὶ εἰς θεραπείαν τῆς κωφότητος;

Ἀπ. Μάλιστα· περιαλείφουσι μίαν σκελίδα σκορόδου εἰς συνάπιωσι καὶ θέτουσιν αὐτὴν εἰς τὸ οὖς.

Ἐρ. Γίνεται ἐκ τοῦ ὁποῦ τοῦ σκορόδου ἰσχυρὰ λιθόκολλα;

Ἀπ. Μάλιστα· ἡ ἰσχυροτάτη ἐξ ὅλων ὅσσς δύνακαὶ τις νὰ μεταχειρισθῇ εἰς κόλλησιν τεθραυσμένων ὑαλίνων ἢ πηλίνων σκευων.

Ἐρ. Ποῦ αὐξάνει ἄγριον τὸ φυτὸν αὐτό;

Ἀπ. Εἰς τὴν νῆσον τῆς Σικελίας.

Ἐρ. Τί εἶναι πράσα;

Ἀπ. Βολβώδης ῥίζα· ἐκ τοῦ γένους σκορόδου, πολὺ εὔχρηστος εἰς τινας τόπους, ἐμβαλλομένη εἰς ζωμοὺς, ῥοφήματα, κτλ.

Ἐρ. Τίς εἶναι ἡ γενέτειρα χώρα τῶν πράσων;

Ἀπ. Ἡ Ἑλβετία.

Ἐρ. Τί ἔθους φορεῖ τὸ πράσον ὡς σύμβολον τιμῆς;

Ἀπ. Οἱ κατοικοι τῆς Οὐαλλίας κατὰ τὴν 1κν μαρτίου, ἡμέραν τοῦ προστάτου αὐτῶν ἁγίου Δαυΐδ.

Ἐρ. Τί ἔθνεσι ἀφορμὴν εἰς τὸ περίεργον τοῦτο ἔθιμον;

Ἀπ. Συνέβη ἐπὶ τῶν πολέμων ἐν μέρος τῶν κατοίκων νὰ χρειασθῇ διακριτικὸν τι σημεῖον, καὶ διαβιβασθεὶς ἡ ἀρχὴ καταφύτου πράσου ἐθρέψω καὶ προσήκατο εἰς τοὺς πίλους αὐτῶν ταῦτα, καὶ οὕτως ἐξέλθον νικητοί.

Ἐρ. Τί εἶναι τὸ κακοῦσιον ἢ θενδροκρόμμυον;

Ἀπ. Περίεργον φυτὸν, παρεχον τὰ κρόμμυα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ στελέχους.

Ἐρ. Τί εἶναι κοκάσια;

Ἀπ. Εἶδος κρομμύου πολὺ εὐχρήστου εἰς τὴν μαγειρικὴν τῶν Γαλλων.

Ἐρ. Τί εἶναι σοῦ;

Ἀπ. Τὸ σοῦ εἶναι βαθύχρουν ἐμβαμμα γινόμενον ἐκ τῶν σπερμάτων σινικοῦ τινος κυκανου.

Ἐρ. Λέγεται τι ἀστεῖον παρὰ τοῖς ἀγγλοις ναύταις, ὅτι ἄθθιν τὸ σοῦ γίνεται ἐκ κανθαρων;

Ἀπ. Μάλιστα· εἰς τοῦτο δὲ ἔθωκε γένεσιν ἡ ὁμοιότης τοῦ χρώματος καὶ τῆχματος τῶν σπερμάτων πρὸς τὸν κανθαρον.

Ἐρ. Ποῦ κατασκευάζεται τὸ καλὸν ἐμβαμμα;

Ἀπ. Κυρίως εἰς τὴν Σινικὴν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν· τὸ ἐκ ταύτης φερόμενον εἶναι συνήθως προτιμότερον.

Ἐρ. Τί εἶναι σαρδίνα (anchovy);

Ἀπ. Μικρὸς θαλασσινὸς ἰχθὺς ἐκ τῆς φυλῆς τῶν θριττσῶν, παρασκευαζόμενος εἴτε εἰς κατάχυσμα (σάλτσαν χυνομένην ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ πινάκιον ἑκαστου φαγητοῦ), εἴτε ἁλατιζόμενος καὶ ταριχευόμενος.

Ἐρ. Ποῦ ἁλιεύεται;

Ἀπ. Εἰς τὴν Μεσόγειον θαλασσαν· ἀλλ' ἡ κυρία ἁλιεία γίνεται παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Γοργόνας, νησιδίου πλησιον τῆς Λιβόρνου ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἐρ. Τί εἶναι μυκετίνη (ketchup);

Ἀπ. Κατάχυσμα γινόμενον ἐκ τοῦ κοινοῦ μύκητος.

Ἐρ. Τί εἶναι μύκητες (μανιτάρια);

Ἀπ. Φυτὸν σπογγῶδες αὐξανον ἀγριον εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς λειμῶνας, ὅπου ἡ γῆ θὰ ἐκαλλιεργήθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ἐρ. Τί εἶναι μαρίλλιον;

Ἀπ. Εἶδος μύκητος εὑρισκομενον εἰς τὰ ὄαση καὶ τὰς λόχμας, καὶ χρήσιμον πρὸς πύκνωσιν καὶ αὔξησιν τῆς ἀρμυήτητος τῶν ἐμβαμμάτων καὶ ζωμῶν.

Ἐρ. Πῶς διατηροῦνται;

Ἀπ. Πηρώνται εἰς χυνθῆν ἐλωστὴν ὡς ἰδίτκα οἱ ἐδώδιμοι (μπάμιες) καὶ ξηραίνονται.

Ἐρ. Τί εἶναι σαλσόπιο;

Ἀπ. Ποτὸν τι θρεπτικὸν πωλούμενον λίαν πρωὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου πρὸς τοὺς πένητας.

Ἐρ. Πόθεν κατασκευάζεται;

Ἀπ. Ἐξ ἐγχύματος ἐρεξοῦου (σάσσαφρας) μεμιγμένου μετὰ γάλακτος.

Ἐρ. Τίνες ἐκτιμῶσι πολὺ τὸ ποτὸν αὐτό;

Ἀπ. Οἱ Τούρκοι· αὐτὸ ὅπερ μετεχειρίζονται εἰς Ἀγγλίαν παρασκευζεται κυρίως καὶ φέρεται ἐξ Ἀνατολῆς.

Ἐρ. Τί εἶναι ἐρεξοῦον (σασσαφρας);

Ἀπ. Τὸ ξύλον, ἡ ῥίζα καὶ ὁ φλοιὸς εἴδους θάμνης αὐξανούσης εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, καὶ χρησίμου εἰς τὴν ἰατρικὴν.

Ἐρ. Ἔχει βαρέιαν ὀσμὴν ὀσφαίρτσεν εἰς τὰ ἔντερα;

Ἀπ. Μάλιστα· διὰ τοῦτο ἐν Ἀμερικῇ κατασκευαζουσι τὰ τρίποδα τῶν λίνων ἐξ αὐτοῦ τοῦ ξύλου, καὶ θέτουσιν αὐτὸ ἐντὸς τῶν ἐρατοθεφκῶν πρὸς προφύλαξιν ἀπο του σεσς (σκώρου).

Ἐρ. Τί εἶναι τὸ κοινὸν εἴτε μαγειριακὸν ἅλας;

Ἀπ. Σκευασία ἐξαγομένη ἐκ τοῦ θαλασσίου ὕδατος καὶ ἐξ ἀλμυρῶν πηγῶν.

Ἐρ. Πῶς γίνεται τοῦτο εἰς Ἀγγλίαν;

Ἀπ. Βάλλεται θαλασσινὸν ὕδωρ ἐντὸς μεγάλων καὶ ἀναβάθων μολυβδίνων σκαφῶν, ἐξ ὧν διὰ πυρὸς ἐξατμίζεται τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ ἅλας ἀπομένει εἰς τὸν πυθμένα.

Ἐρ. Πρὸς τί εἶναι χρήσιμον τὸ ἅλας;

Ἀπ. Χρησιμεύει εἰς τὴν μαγειρικὴν, εἰς ταρίχευσιν τροφῶν; εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ εἰς πικτοὶς ἀλλα· τὸ σπυάιον (σόδα) καὶ ἄλλα ἀξια λόγου προϊοντα ἐξαγονται ἐξ αὐτοῦ.

Ἐρ. Ὑπάρχει ἄλλο τι εἶδος μαγειρικοῦ ἅλατος;

Ἀπ. Μάλιστα· ὑπαρχει ἀξιολογώτερόν τι εἴδος ὀνομαζόμενον ὀρυκτον ἅλας, ἐξορυσσόμενον ἐκ τῶν ἀλατωρυχείων.

Ἐρ Ποῦ εὑρίσκονται αὐτὰ τὰ ἀλατωρυχεῖα;

Ἀπ. Εἰς διαφόρους τόπους, ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον πάντων εἶναι εἰς Οὐιέλιτσκαν, πλησιον τῆς Κρακοβίας ἐν Πολωνίᾳ.

Ἐρ. Ὑπάρχει τι λίαν ἀξιοσημείωτον περὶ τοῦ ἐξαγομένου ἁλατωρυχείου;

Ἀπ. Μάλιστα· εἶναι κατακεκλεισμένον, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἐκχρωματισμένοι οἶκοι, νοτιακοὶ καὶ ὀδοὶ ἐξ ὀρυκτοῦ ἁλατος.

Ἐρ. Δὲν εἶναι ὠμαστόκαυστοι;

Ἀπ. Ναὶ· καὶ ὅταν φωτίζωσι κάτωνοδοῦσι ὡς ἀδάμαντες.

Ἐρ. Εἰς τίνα ἀνάκτ τὸ ἁλατωρυχεῖον αὐτὸ;

Ἀπ. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας· ἐκμισθοῦται δὲ ἀπὸ τοῦ 1231, καὶ προκηδεῖται ἅλας εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων· εἶναι ἀληθῶς ἄξιον θέας.

Ἐρ. Ὑπάρχουσιν ἀλατωρυχεῖα ἐν Ἀγγλίᾳ;

Ἀπ. Μάλιστα· εἰς Νορθουίκκην καὶ Ναστουίκκην ἐν Κεσχέρρ ὑπάρχουσι βαθύτατα καὶ ἐκτεταμένα ἁλατωρυχεῖα, συχνακις ἐπισκεπτόμενα ὑπὸ περιηγητῶν.

Ἐρ. Ὑπάρχουσι καὶ ἄρα ὀλόκληρα ἐξ ἅλατος συνεστάμενα;

Ἀπ. Μάλιστα· ὑπαρχει ἐν πεντακοσίους ποδῶν ὕψιστον, πλησιον τῆς Καρδόνας, πεντήκοντα μίλια μακρὰν τῆς Βαρκελόνης ἐν Ἱσπανίᾳ· ἐν ἄλλο ἐν Ἀκόρρ, ἐπαρχία τοῦ Ἰνθοστὰν καὶ ἄλλο εἰς τὴν Περουβίαν.

Ἐρ. Εἰσπορεύεται ἐντὸς αὐτῶν ἀνθρωποι καὶ ἐξ ἀλμυρῶν πηγῶν, ὑπαρχουσι τοιοῦτοι ἐν Ἀγγλίᾳ;

Ἀπ. Μάλιστα· αἱ κυριωδεστεραι ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Δροιτουίκκην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Οὐορκστέρρας· εἶναι τέσσαρες τὸν ἀριθμόν.

Ἐρ. Ποῦ θεωρεῖται τὸ ἅλας πολλοῦ λόγου ἄξιον;

Ἀπ. Ἐν Ἀδυσσείᾳ, ὅπου πᾶς ὁ δυνάμενος φέρει μεθ' ἑκατὸν τεμάχια ἁλατος κρεμαμενα ἐντὸς βαλαντίου ἐκ τῆς ζώνης.

Ἐρ. Πρὸς τίνα σκοπὸν φυλάττεται τὸ παραδόξον τοῦτο ἔθιμον;

Ἀπ. Ἐπειδὴ ὁ θερμὸς τοῦ κλίματος ξηραίνει τὸ στόμα, ὁπόταν ὅσοι φίλοι συντυγχανωσι, ἐξαγουσι τὸ τεμάχιον τοῦ ἁλατος καὶ προσφέρει ὁ μὲν πρὸς τὸν ἕτερον νὰ λείξῃ ὡς θέμιν κλεροδοσίας καὶ φιλοφροσύνας.

Ἐρ. Θεωρεῖται ἀναγκαῖον τοῦτο ὡς μέγα τι;

Ἀπ. Μάλιστα· ὁ περιηγητὴς Μάγκος Πόρκ λέγει, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη τῆς Ἀρμενίας, τὸ νὰ δίνῃ τις ὀπὶ ἐν ὀλίγῳ τρόπῳ ἅλας μετὰ τῆς τροφῆς αὐτοῦ· εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ θεὸς εἶναι πλούσιος.

Ἐρ Ὑπάρχει συνήθεια ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ μεσημβρὶν νὰ τίθεται εὐρύχωρον ἁλατοδοχεῖον εἰς τὸ κέντρον τῆς τραπέζης;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ ἐλαγιστέρο ἐντεῦθεν νὰ καθήκῃ τις ὑπὲρ τὸ ἁλατοδοχεῖον, ἐνῷ οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ ὑποδεέστεροι συνδιατυγκάνουσι ἐκκθηκότες εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον τῆς τραπέζης κάτωθεν τοῦ ἁλατοδοχείου.

Ἐρ. Συνέτρωγεν ἡ οἰκογένεια μετὰ τῶν ὑπηρετῶν εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν;

Ἀπ. Μάλιστα, τοιοῦτο ἔτο τοῦτο ἡ συνήθεια.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(ADVERTISEMENTS.)

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ὁ πάσχων ωτιρεώς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἅλας ἐκπεφρῷ τὸ κρίας, ἐσονοῦσπτε παχὺ καὶ ἀν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀστᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύνανται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδότατα παθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη ἀείποτε, ἐθεράπευσε τραύματα, πληγάς, ἕλκη, ὡς ἀπὸ ἀιανοῦσεται ὑπὸ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποδιδεθέντων ἐκ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ συνοδεύηται διὰ καταποσεὶν καθαριστικὸν τοῦ αἵματος, ἐνῷ ἐκείνη ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ θέρματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνήθους θεραπείας. Πρέπει νὰ γένῃ ἄρθρωσις χρήσεις ἀλοιφῆς καὶ δραστηρία τρίψις τῶν πασχόντων μερῶν, τοιοῦτοι ὅτι τὴν ἡμέρας πρὸς ἐξουσδυτέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρίψῃ ἀνθόνως ζωικὴν τροφὴν, νὰ θεκρεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὑπωῤῥον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταποτία κατὰ τὰς ἐπτὰ ὥρας ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θεραπείας, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ παράταιον τῆς θεραπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος.

Ἀρτιδοῦσι δὲ ἡ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταποτία εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα τοῦ βεμματισμοῦ, τὴν παδυλγίαν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονοκεφάλους, τὴ ἀποστήματα, τὸν καρκίνον, τοὺς λεχρῆνας, τὰ χλεμβῶν, τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξοχωμάτα τῶν ἀθένων, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς κόλους, τὰ δάγματα τῶν κουνδυνῶν, καὶ ἄλλων ὀχληρῶν μυῶν, τὴν φίστουλλαν, τὰ κιάμματα, τὴν ὀσφῦαλγίας, τὰ περικαμπτικὰ, τὰ ἐξωνθήματα, τὰς τυλώσεις, τὰς χοιρᾶλγίας, ἐπιδερμικὰ νοσήματα πληγῶν ἕλκη, καὶ καθεξῆς

Τὰ καταποτία καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὁλλοουαϊ (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ παπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1κσλ. 1|3δ, 4κ. 6δ., 11κ, 22κ, καὶ 33κ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλύτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

HOLLOWAY

ΧΑΠΗ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΑΙ.

Ζητοῦνται Πράκτορες

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅπου ἄλλου εἶν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι πρὸς πώλησιν τῶν δύο τούτων περιγραφεν ἐκκαπτικῶν. Ὀφεῖς ἐπιθυμεῖ νὰ ἔρχῃ πρακτορέρα τοῦ καταστήματος Holloway, 244, Strand, London, ὀφεῖται νὰ ἀπευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀνωτέρω διεύθυνσιν, συμβιβαζόμενος περὶ τῆς πρωμηθείας.

(ΑΡΙΘ. 103.)

Ὅπως κατὰ τὸ προλαβὸν ἡμῶν φύλλον προελέγομεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐξουσία κατέφυγεν εἰς τὰ τετριμμένα αὐτῆς μέσα, ἐπλάνησε τινας εἰρηνικοὺς πολίτας, συνέταξεν αὐτοὺς μετά τινων ἐν τοῖς ὑπουργικοῖς ἀγῶσι γεγρασάντων καὶ ἐμόρφωσεν ὑπουργεῖον συγκείμενον «ἔκ τινων νεοσυλλέκτων ἀφωσιωμένων καὶ τινων παλαιῶν δεδοκιμασμένων,» ἔχον ὡς ἑφεξῆς·

Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρόεδρος ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Κολοκοτρώνης.

Ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Σπύρο Μίλιος.
» » ναυτικῶν, Μέξης.
» » ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Χατζῆσκος.
» » οἰκονομικῶν, Λεβίδης.
» » τῆς δικαιοσύνης, Ἠλιόπουλος.
» τῶν ἐξωτερικῶν, Θεοχάρης.

Ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ Λεβίδης τῶν οἰκονομικῶν; Οὐχὶ βεβαίως ὁ Κ. Κωνσταντῖνος, ὁ συντάκτης τῆς Ἐλπίδος, οὐχί, πεπείσμεθα περὶ τούτου· οὐχὶ δὲ καὶ ὁ ἀρχαῖος τελώνης Σύρου, ὥσπερ ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ πιστεύωμεν· ἄρα, ὁ οὐδέποτε δεχθεὶς ὑπουργεῖον καὶ νῦν, ὡς ἔοικεν, θυσιαζόμενος Κ. Δημήτριος Λεβίδης, ὁ ἐπαξίως ἐπὶ πολυετίαν τὸ λογιστήριον τοῦ Κράτους διευθύνας καὶ ἀείποτε ἐπαινεθεὶς ἀδέκαστος τοῦ Δημοσίου ὑπηρέτης.

Ὁ Κ. Ἠλιόπουλος, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι ὁ ἱκανὸς ἐκεῖνος δικαστικὸς ὑπάλληλος, ὁ πρότιστων ἐτῶν νυμφευθεὶς τινὰ ἐκ τῶν Κυριῶν τῆς Αὐλῆς.

Ὅσον διὰ τὸν Κ. Μέξην, δὲν σφάλλομεν φρονοῦντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ γνωστὸς ἰχθὺς τῆς Γερουσίας.

Οἱ λοιποὶ τέσσαρες, Κολοκοτρώνης ὁ ςαυλάρχης, Σπ. Μίλιος ὁ ὑπασπιστὴς καὶ μυστικὸς σύμβουλος, Χατσῆσκος ὁ σταθερὸς φοιτητὴς τῶν δύο αὐλῶν καὶ Θεοχάρης ὁ ἐν ἀφοσιώσει γηράσας, εἰσὶ τοῖς πᾶσι γνωσοὶ διὰ τὰς συντηριτικὰς αὐτῶν ἀρχάς.

Τοιουτοτρόπως, τὸ νέον ὑπουργεῖον, ἐξαιρέσει τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος Κ. Λεβίδου καὶ τοῦ μὴ ζυγίζοντος Κ. Μέξη, ἐξέρχεται σύσσωμον ἐκ τῶν ἀντιθαλάμων τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς, ἀντὶ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ ἔθνους. Μηδεμίαν ἔχον ἐθνικὴν σημασίαν οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην· σύγκειται ἐξ ὑπαλλήλων ἀγνῶν τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως, ὑπηρετεῖ τὸν Βασιλέα, ὑπακούει τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἀπο

παροιμίαν, «ὅπου φτώχια καὶ γκρίνα.» Ἀλλ' ἡ γκρίνα αὕτη οὐδεμίαν τιμὴν περιποιεῖ τοῖς ἀλληλοδιαβαλλομένοις καὶ προξενεῖ ὀνειδος εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἄλλως τε, οὐδὲν φέρουσιν αἱ ἀμοιβαῖαι αὗται μομφαὶ ὄφελος, διότι οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κρίνει πρὸν ἀκούσῃ, καὶ ἄπαξ ἀμφοτέρους ἀκούσας βεβαίως ἀμφοτέρους καταδικάζει. Τῶν φρονίμων ὀλίγα.

Ἀλλ' ἰδοὺ τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον·

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ.

Πρὸς τὴν φρουρὰν Ναυπλίας.

Ἀποχωρεῖζόμενοι ὑμᾶς, φίλοι ἀξιωματικοί, τῆς ἐντοῦθα φρουρᾶς, σᾶς ἀποστέλλω μετὰ τῶν λοιπῶν Κυρίων ἀξιωματικῶν τὰς καταχρήστους εἰς τὴν τύχην μου, τὸν ἐγκφάλον ἀσπασμόν καὶ τὰς εὐχαριστήσεις ἀπάντων ἡμῶν διὰ τὴν εἰλικρινῆ συνδρομὴν, ἣν μοὶ ἐχορηγήσατε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς πάλης, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ὀλίγον καὶ ἐπίκαιρα μᾶνὸς ὑπέστημεν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀδιωδίτεσαν πρὸς ἡμᾶς ἀπόρασίν σας καὶ τὸν νὰ συμμερισθῆτε ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν τύχην τῶν ἐξαιρεθέντων τῆς ἀμκνεστείας.

Τὸ αἴσθημά σας τοῦτο ἀμεῖς ἅπαντες, οἱ μετὰ θαυρῶν ἐγκαταλιμπάνοντες τὴν φιλτάτην πατρίδα οὐδέποτε θέλομεν λησμανήσει. Ἐὰν δὲ τινες τῶν ὑπογραφάντων εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην μᾶς ἐγκατέλειπον, ἐνσείξαντες πρότερ τὸ παράδειγμα τῆς λειποταξίας, οὗτοι βεβαίως θέλουν σλλογιζεσθαι ὁποῖον χαρακτῆρα εἰς αὐτοὺς περιεποίησαν.

Κατὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος καὶ ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ βασιλεὺς καὶ στρατὸς καὶ ὅλον τὸ ἔθνος ὡρκίσθημεν, ὡρῶστκστες τὴν φωνὴν καὶ τὰ ὅπλα καὶ ἀγωνισθέντες μᾶ' ὑμῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῆς ἐνδόξου ταύτης πόλεως καὶ ἀπάντων τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς, οὐδὲν ἄλλο ἐπεδιώκαμεν, εἰμὴ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁρκωμοσιῶν καὶ τὸν νὰ μὴ ἀπομονώσωμεν ἑαυτοὺς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξαγιρεθημεν.

Τῆς ἀπάτες τούτες ἐγείναμεν θύματα, ἀλλὰ δὲν μετανοοῦμεν, διὰ ὅλῃ καιρὸς καθ' ὃν οἱ προδόσαντες ἡμᾶς θέλουν μετακελεθῆ, ἀν καὶ σήμερον εἴμεθα βέβκιοι ὅτι ἡ συνείδησις αὐτῶν θρκιεῖ καὶ τοὺς τύπτει.

Πρὸς ὑμᾶς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς φρουρᾶς ἀποστειλομεν ἀπονέμομεν τὰς εὐχαριστήσεις μᾶς διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ἐπιάσθητε τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ διὰ τὴν σύμπραξίν σας καθ' ὅλας σᾶς περιστάσεις, ὅταν ἔκτοτε ἐπιδείξατε τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ σκοποῦ μᾶς. Συνιστῶμεν εἰς ὑμᾶς νὰ ἐξακολουθήσητε μεταξὺ σας ὁμόνοιαν καὶ νὰ τηρήσητε ὡς μέχρι τοῦδε τὴν τάξιν εἰς τὴν πόλιν, μέχρις οὗ ὁ πολεμάρχας ἡμᾶς στρατὸς κατελθοῦν αὐτήν.

Σᾶς ἀποχωρεῖζόμεν λοιπὸν, φίλοι ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς. Κατηρεγόμεν σήμερον εἰς ξένην γῆν. Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν καρδίαν μᾶς ἀφήκομεν εἰς τὴν φιλτάτην ἡμῶν Ἑλλάδα. Εἰς τὸν Ὕψιστον ἀκαπέμπομεν τὰς εὐχὰς μᾶς ἐπιζῆσαι εἰς αἰσιωτέραν κατάστασιν ὅτι θέλομεν πάντα ἑστωμοῦῆ.

Ναύπλιον, 7 ἀπριλίου 1862.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΜΙΧΟΥ.

Διακόσιοι καὶ ὀγγοήκοντα ὀκτὼ ἐγένοντο προβιβασμοὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπουργείας τοῦ Κ. Βότσαρη. Ὁ ἑλλ. στρατὸς, μετὰ τὰς ἐν Ναυπλίᾳ μάχας, τὴν διάλυσιν τῶν ἐπαναστατικῶν ταγμάτων καὶ τὴν ἀποδημίαν τῶν 300 περίπου φυγάδων, μόλις σύγκειται ἐξ 7,000 μαχίμων ἀνδρῶν· εἰς τρόπον ὥστε, ἀνὰ πάντας 24 ἄνδρας ἐπροβιβάσθη εἷς ἀξιωματικός. Ἐπειδὴ δὲ τὸ εἰκοστημόριον τοῦ στρατοῦ ἀποτελοῦσι, κατὰ μέσον ὅρον, οἱ ἀξιωματικοί, ὅπερ διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικὴν κατάζασιν παραδεχόμεθα ὡς τὸ δεκαεμπτημόριον, ἐπεται, ὅτι ἐκ τῶν 466 ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλλ. στρατοῦ ἐπροβιβάσθησαν οἱ 288, μετὰ τὴν λαμπρὰν κατὰ τὸν ἐπαναστάσιν ἐκστρατείαν, εἰς ἣν ἐφανεύθησαν..... εἶς, καὶ ἐτραυματίσθησαν..... οὐδεὶς. Οἱ ἀπροβίβαστοι 178 εἰσὶν, ὡς ἔοικεν, ὑποπτοι, ἢ ἀνεξάρτητοι, ἢ φιλοπάτριδες, ἢ πεποτισμένοι τῶν ναμάτων τῆς νέας ἐποχῆς, οἵτινες, ἐὰν τοιοῦτοι ὦσι, τοὺς βαθμοὺς εὑρίσκουσιν ἐν ταῖς συνειδήσεσιν αὐτῶν, τὰς τιμὰς ἐν ταῖς καρδίαις, τὰς ἀπολαυὰς ἐν τῇ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπῃ των. Ἀλλ' ὁπόσοι εἰσὶν ἀρά γε οἱ ἐκ τῶν προβιβασθέντων ὑπομειδιῶντες κρύφα καὶ ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν! πολλοὶ, βεβαίως, καὶ ἴσως πάντες οἱ μὴ ὑπογράψαντες τὴν κατὰ τῶν συντρόφων των φαῦλον τοῦ Κ. Βότσαρη ἀναφοράν.

Τοὺς ἐν Σκοτέλῳ πέντε ἀξιωματικοὺς τοὺς πρώτους κατὰ τῶν ἐχιδνῶν συναδέλφων των ὑπογράψαντας τὴν διακήρυξιν, μετεκόμισεν ὁ Κ. Βότσαρης, τὴν 23ην ἡμ. Ἰουνίου δι' ἀτμοπλοίου εἰς Πειραιᾶ· τί τάχα ὁ νέος ὑπουργὸς θέλει πράξει κατ' αὐτῶν; Φρονοῦμεν, ὅτι ὁ προκάτοχός του ἤθελε τοὺς δικάσει ἐνώπιον στρατοδικείου συγκειμένου ἴσιαι ἴσιαι ἐκ τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν του.

Ὑπουργοῦντος τοῦ Κ. Βοτλῆ διετάχθη κατάσχεσις τῶν ἐν Εὐβοίᾳ κτημάτων τοῦ δηκηγόρου Κ. Κωνζαν. Πετσάλη, εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου, διὰ τὰς πρὸς κατάπανσιν τῆς ἐπαναστάσεως γενομένας δαπάνας, αἵτινες ὑπερτεροῦσι τὰ τρία ἑκατομμύρια. Τὴν προτοφανὴ εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐπανοστάσεων καὶ τῶν ἀμνηστειῶν ταύτην πρᾶξιν τοῦ παυσάντος ὑπουργοῦ ἀφίνομεν ἀσχολίαστον, ἵνα ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν, ὡς δικαστὴς ὁρκωτὸς, κρίνῃ· ἀλλ' εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν, ἐὰν ὁ Κ. Ἠλιόπουλος θέλει εὐπειθῶς καὶ εὐσεβάστως ἀναδεχθῇ τὸ βάρος τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ ἀλιπασσαδικοῦ τούτου μέτρου, ἀνθ' οὗ ἡ Καμαρίλλα ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ τὸ σύστημα τῶν δημεύσεων, νομιμοποιοῦσα αὐτὸ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλαστῶν αὐτῆς Βουλῶν.

Εἴχομεν ἐξ ὑπαρχῆς προείπει, ὅτι ἡ Καμαρίλλα θέλει ἀντιτάξει κατὰ τῆς μελετωμένης Ἐθνοφυλακῆς τὴν ἀντίδρασιν τῶν ξένων δυνάμεων, ἀφοῦ πρῶτον ἐπιψηφισθῇ ὁ περὶ τοῦ θεσμοῦ τούτου νόμος· αἱ προρρήσεις ἡμῶν ἐνηεύσθησαν κατὰ τοῦτο μόνον, καθ' ὅσον πρὶν ἢ αἱ Βουλαὶ ψιττακίσωσι τὸ ὄνομα Ἐθνοφυλακὴ, οἱ καμαριλλίται ἤρξαντο διαδίδοντες, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀποδοκιμάζουσιν αὐτήν. Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ψεῦδος εἶναι καὶ ἄκαιρον καὶ ἀνωφελές, ἀλλ' ὅτι μετὰ τὴν νομοθέτησιν θέλει προσκληθῇ διαμαρτύρησίς τις τῆς Τουρκίας, ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀνακτοβουλίου, διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς διερμηνείας, τοῦτο ἐπιμένομεν προλέγοντες.

Τὸ δεύτερον ὑπόμνημα τοῦ ἰατροῦ Κ. Γοῦδα, ὅπερ οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς διψαλέοι ἀναγινώσκουσι, ἐμποιεῖ μεγίστην ἐντύπωσιν καὶ φωτίζει τοὺς πάντας ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καὶ τῆς λειμαινομένης τὴν Ἑλλάδα ἐξουσίας. Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ προτρέπομεν τοὺς λογίους νὰ μεταφράσωσιν αὐτὸ εἰς πάσας τὰς γλώσσας.

Μοχθῆτε, κοπιᾶτε, γνήσια καὶ χρηστὰ τῆς Ἑλλάδος τέκνα· δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχωμεν δίκαιον καὶ νὰ εὑρίσκωμεν δικαστὰς, ἀπαιτεῖται συνάμα καὶ νὰ παραστήσωμεν τὸ δίκαιόν μας ἐνώπιον τῶν ξένων δικαστῶν, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης.

Ἂς ἀφήσωμεν κατὰ τὸ παρὸν ἥσυχον τὴν ἐξουσίαν νὰ πράξῃ, ὅπως ἀφ' ἑαυτῆς καταπέσῃ εἰς τὸν λάκκον, ὃν ὤρυξε, καὶ ἂς περιορίσωμεν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῆς Εὐρώπης. Πρὸ πάντων δὲ, ὦ Ἕλληνες καὶ πάντες ὅσοι ὁμογενεῖς ἢ ὁμοιοπαθεῖς ἀδελφοὶ χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς, προσέξατε εἰς τὰς σατανικὰς εἰσηγήσεις τῶν πρακτόρων τοῦ διαβάτου· ἀποθήσατε μακρὰν ἀφ' ὑμῶν τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς ἀργυρολόγους αὐτοῦ, διότι, ὡς καὶ προλαβόντως ἐπανειλημμένως εἴπομεν, τὴν Μεγάλην Ἰδέαν καὶ πάλιν ὡς προπύργιον θέμενος ἔρχεται, ἵνα ἐξαπατήσῃ καὶ ἀργυρολογήσῃ ὑμᾶς, καὶ ἵνα προδώσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος «Ὁ Βρεττανικὸς Ἀστήρ.»

Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὰς στήλας τῆς Πατριωτικῆς Ἐφημερίδος σας τὴν ἑξῆς πρόκλησιν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΒΟΤΣΑΡΙΝ.

Ἀφοῦ διὰ μυρίων ὅσων ἄθλων σου ἔφερες τὴν πολύμκτιν γῆν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἣν εὑρίσκεται κατάστασιν, κατεπραγματίσας διὰ τῶν ἐγκυκλίων καὶ πράξεών σου πᾶν ὅ,τι ὑπελείπετο σεβαστὸν καὶ παρὰ πολίτας καὶ παρὰ στρατιώτας, ἐπέμφατο διὰ τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου σου, ἀπὸ 15 Μαΐου ε ε,νὰ σφριγκτόσῃς καὶ τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν, ἀτιμωτόνκν κελκφίζων εἰς τὸ μέτωπον τῶν συστρατιωτῶν σου, διότι εὐρίθησαν γνήσιά τινα τέκνα τῆς Πατρίδος, ἐντὸς τῶν νενομισμένων καὶ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς νὰ ζητήσουν ἱκανοποίησιν ὑπὲρ τοῦ προσβληθέντος στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ἀναξίως καὶ προκρουστικῶς πρᾴτκτκα. Διότιξες τὴν σύλληψιν καὶ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν ἀγλαῶν τούτων τῆς Πατρίδος τέκνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐτυχῶς ὑπάρχει καὶ ὁ ἀγκπτὸς ἀδελφός μου Γεώργιος, διότι ἠθέλησκν νὰ θέσκι δίκαιομον παραγνρίσῃς εἰς τὴν ἐξωσιδικεῖαν παρὰ σοῦ στρατιωτικὴν τιμήν.

Ἐπειδὴ ὅθεν οἱ ἀκριφεῖς οὗτοι πατριῶται καὶ ἀξιωματικοὶ, ἄλλοι μὲν ἐν τῇ φυλακῇ, ἄλλοι δὲ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἤδη διατελοῦντες, δὲν δύνανται νὰ σὲ ζητήσουν ἱκανοποίησιν, ἀνκδίχρωμα ὁ ὑπογεγραμμένος ταύτην, προκαλῶ σε, ἐντοῦθεν, ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης μου, μέχρι τελευταίου αἵματος· ἄλλως τε θεωρῶ ἄτιμον στρατιώτην, ἀκαξίως φέροντα τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἀγενέστατον πολίτην.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 26/7 Ἰουνίου 1862
ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΣΗΜ. ΤΟΥ ΒΡΕΤ. ΑΣΤΕΡΟΣ.—*Αἴ, Κύριε Δημητράκη! πῶς σοὶ φαίνεται τὸ νέον τοῦτο τῆς συμπεριμορᾶς σου φρούτο; Εἰσαι γιὰ τὴν Σμύρνην; ἢ θὰ κρυβῇς ὄπισθεν τῆς ὑπουργικῆς ἀξιοπρεπείας; Ἔχεις λόγους διὰ ν' ἀποφύγῃς τὴν ἀκαπόφευκτον ταύτην τοῦ στρατιωτικοῦ ὑποχρέωσιν; Ἀξιωματικὸς σὺ, δικαστὴς αὐτός. Τίὸς τοῦ Βότσαρη σύ, υἱὸς τοῦ Μαυρομιχάλη αὐτός. Περίδοξος διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἔθνους κακώσεις σου σύ, περίδοξος διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παθήσεις του αὐτός. Νὰ τὸν περιφρονήσῃς ἴσως;... Δὲν σὲ τὸ συμβουλεύομεν. Ὁ ἔγγονος τοῦ Πετρόμπεη, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Κυρισκούλη, τοῦ Ἠλία, τοῦ Κατσάκου δὲν περιφρονεῖται ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ Ἑλλάδος καὶ κατὰ τοῦ μαροῦ συστήματος ἀγωνιζόμενος. Ἀπῆγες ποτὲ εἰς τὴν Μάνην;..... Ἔπειτα, διατί σὺ ὁ ἱπποτικὸς ἀνὴρ νὰ μὴ ὀφεληθῇς τῆς περιστάσεως, ὅπως, ὑπερμαχῶν ὑπὲρ τῶν Κυρίων σου ἱκανοποιήσῃς, μιᾶ καὶ καλὴ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀναστάση, τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Δημητράκη; τὸν ἀδελφὸν τῆς Φωτεινῆς;;*

Σὲ ἐπολεμήσαμεν, Κ. Βόσαρη, ὅταν ἦσο ἰσχυρὸς καὶ πολύς, ἀλλὰ δὲν σὲ μιμούμεθα· δὲν πολεμοῦμεν τοὺς πεπτοκότας καὶ ἀδυνάτους. Λέγομεν μόνον, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, χρησιὸς ἢ πονηρὸς, μέγας ἢ σμικρὸς, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος τῶν πράξεών του. Σὺ δὲ, καὶ ὡς στρατιώτης, καὶ ὡς ὑπουργὸς, καὶ ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως σου, καθήκον ἔχεις νὰ ὐώσῃς ἱκανοποίησιν εἰς ἐκείνον, ὅστις ὑπερασπίζεται τὴν τιμὴν τῶν συναδέλφων του, οὓς σὺ ἐβύβρισας· τοῦ ἔθνους τοῦ, ὅπερ σὺ κατεσπάραξας· ἴσως δὲ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἣν οἱ αὐθένται σου ἠδίκησαν.

Κύριε Βότσαρη, ἀνάγνωθι τὰς τελευταίας φράσεις τῆς ἄνω ἐπιστολῆς, καὶ μπάρκα γιὰ τὴ Σμύρνη.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τὴν 13ην τοῦ ὑπερμεσοῦντος, ὁ λόρδος Πάλμερστων ἀπαντῶν εἰς τὸν ἐπερωτήσαντα βουλευτὴν Κ.Χόρσβουδ, «ἐὰν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία σκοποῦσι νὰ πρασενέγκωσι τὴν μεσολάβησίν των εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ νὰ ἀναγωρίσωσι τὰς νοτίους Πολιτείας, ἐὰν ἡ προσφορὰ αὐτῶν ἀπορριφθῇ,» εἶπεν ὅτι οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔλαβε διακοίνωσιν ἀπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ δὲν σκοπεῖ πρὸς τὸ παρὸν νὰ προσενέγκῃ τὴν μεσολάβησίν της.

Ὁ κόμης Ῥοὺσσελ ταῦτὰ ἐξέφρασε πρὸς τὴν Γερουσίαν. Καὶ ὅμως, ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ λέγει, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶναι διατεθιμένη ὑπὲρ τοιαύτης μεσολαβήσεως.....

Πολλὰ δὲ ὑπάρχουσι συμπτώματα, καὶ πρὸ πάντων ἡ εἰς Δονδῖνον ἄφιξις τοῦ ὑπὸ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Γαλλίας ὑπουργοῦ Κ. Περσιγνὺ, τείνοντα εἰς ἀπόδειξιν, ὅτι τοιοῦτόν τι νοεῖται. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἡ περίστασις δὲν φαίνεται κατάλληλος διὰ μεσολαβήσεις, οἱ Βόρειοι δὲν δύναται νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς παραχωρήσεις, ἀφοῦ πανταχοῦ εἰσὶ νικηταὶ, καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει πεπείθησιν περὶ τῆς πρὸς ἑαυτὴν ἀγάπης τῶν Ἀμερικανῶν.

Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας φιλοξενηθεὶς εἰς Παρισίους καὶ εἰς Φονταινεβλὼ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατείρας τῶν Γάλλων ἐπανῆλθεν εἰς Δονδῖνον.

Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου διατρίβων πρὸ τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα οὐδεμίαν ἄχρις ὥρας ἔλαβε περιποίησιν ἐπίσημον καὶ ἀπελθὼν ἐνφκίσε μέγαρον κατὰ τὸ πρόαστιον Οὐϊμβλτὸν, ἔνθα σκοπεῖ νὰ διατρίψῃ ἐπὶ δύο μῆνας. Ὁ Χρόνος καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες καὶ πολλοὶ Ἄγγλοι μέμφονται τὴν κυβέρνησίν των ὡς ἀγνώμονα καὶ συνάμα μὴ δεξιάν.....

Τὴν 16ην τοῦ ὑπερμεσοῦντος τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Δονδίνου συνελθὸν παρουσία τοῦ λόρδου Δημάρχου ἀπεφάσισε παμψηφεὶ, ὅπως, εἰς τιμὴν τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως, δοθῇ μεγάλη μουσικὴ ἑσπερὶς εἰς τετρακισχιλίους ἐκλεκτοὺς ἀλλοδαποὺς, ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Χρυσῆς αὐλῆς, καὶ κατόπιν χορὸς μέγας διὰ πολυάριθμα ἄτομα. Ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἐκ βουλευτῶν θέλει διευθύνει τὴν μεγάλην ταύτην ἑορτὴν, καὶ ἐπιτροπὴ ἰδίως ἐκλελεγμένη θέλει ἀπέλθει εἰς Γαλλίαν, ἵνα προσκαλέσῃ τὸν Αὐτοκράτορα. Ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ναπολεόντος.

Τινὲς κακοβούλως εἶπον, ὅτι ὁ στρατηγὸς Κλάπκας παρτηθῇ τοῦ οὐγγρικοῦ ἐθνικοῦ κομιτάτου, ἕνεκα ἀσυμφωνίας μετὰ τοῦ Κοσσοῦθ, ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τούτου προταθεῖσαν παραδανουβίαν ὁμοσπονδίαν. Διαβεβαιοῦμεν τοὺς ἀναγώστας ἡμῶν, ὅτι ἡ φήμη αὕτη εἶναι ὁλοσχερῶς ἐφεύρημα.

Πολυάριθμοι μυστικοὶ ὑπάλληλοι τῆς αὐστριακῆς ἀστυνομίας ἐνθοῦντες εἰς Δονδῖνον φοιτῶσι τὰ ὑπόσια καταστήματα καὶ τὰς συναγωγὰς, κατασκοποῦντες τὰ κινήματα τῶν Ἰταλῶν, πρὸ παντων τῶν Ἐνετῶν, καὶ σπουδάζοντες τὰς τάσεις καὶ τὰ φρονήματα πάντων τῶν ξένων, οὓς ἡ ἐκθεσις ἤνεγκεν εἰς Δονδῖνον. Εἰς ἐκ τῶν κατασκόπων τούτων ἀναγωρισθεὶς ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως ὑπὸ δύο Ἰταλῶν, ἐχλευάσθη πικρῶς ὑπ' αὐτῶν γενόμενος καταγέλαστος.

Ὁ λόρδος Κάρολος Ἰωάννης Κάνιγγ υἱὸς τοῦ περικλεοῦς Γεωργίου Κάνιγγος, ὁ ἐν Ἰνδίαις ἀντιβασιλεύσας, ἀπέθανε προχθὲς, τὴν 17ην Ἰουνίου ἐν Δονδίνῳ, εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 50. Γεννηθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1812 καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν Ὀξφορδ εἰσῆλθεν ὡς μέλος ἐν τῇ Βουλῇ ἐν ἔτει 1836, καὶ ἐν ἔτει 1837, θανούσης τῆς μητρὸς του, μετέβη εἰς τὴν τῶν λόρδων. Ἔκτοτε ὁ ἀοίδημος οὗτος ἀνὴρ ὑπηρέτισε κατὰ συνέχειαν τὴν πατρίδα του εἰς διαφόρους ὑψηλὰς θέσεις, ὑπουργεύσας μάλιστα ἐν ἔτει 1841. Ἡ Ἀγγλία αἰσθάνεται θλιβερῶς τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.

Γ΄ΑΛΛΙΑ.—Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος παρουσίασε τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ καὶ τοῦ ἐκτάκτου προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Τὰ ἔξοδα ἐν τῷ πρώτῳ τούτων συμποσοῦνται εἰς 1,720,271,078 φράγκων, τὰ δὲ τοῦ δευτέρου εἰς 121,114,500.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες εἶχον ἀναγγείλει καὶ αἱ γαλλικαὶ εἶχον διαψεύσει εἴδησίν τινα περὶ ἥττης τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἐν Μεξικῷ. Ὁ Μηνύτωρ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναφερόμενος λέγει ἐν συνόψει τάδε·

«Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα κυρευσαντα, μετὰ λαμπρὰν συμπλοκὴν, τὰς στενωποὺς τοῦ Κουμπρὲ εἶχον πορευθῆ εἰς Ἀμοῦζκ, τρεῖς λεύγας ἀπὸ Πουέβλας ἀπέχουσαν. Πανταχοῦ οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν ἄριστα τοὺς στρατιώτας ὑμῶν, καὶ πλεῖσται πόλεις οἷον Κορδοῦβα, κτλ. εἶχον κηρυχθῆ κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ζξουαρέζ. Τοιαύτην ὁ στρατηγὸς Δορενσὲζ προσεδόκα ὑποδοχὴν καὶ ἐν Πουέβλα, ὅτε ἐσκόπει νὰ προσβάλῃ αὐτὴν. Τῇ 15ην τοῦ μαΐου, ἀφίκετο εἴδησις εἰς Βέραν Κροὺτς ἀγγέλλουσα, ὅτι ὁ γάλλ. στρατὸς κατεῖχε τὴν ὕψη τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, εἰσέτι τὸ ἐν Ἀμοῦζκ στρατόπεδόν του, ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου Ἀναχουάκ.

»Ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῆς συγκοινωνίας, νέα ἔκτοτε δὲν ἐλήφθησαν· ἀλλὰ κατὰ μεξικανικὰς εἰδήσεις, ἡ μελετηθεῖσα προσβολὴ ἐξετελέσθη τὴν 5ην τοῦ μηνὸς καὶ ἀπέτυχε, μὴ κυριευθεισῶν τῶν ὀχυρώσεων τῆς Γουαδαλούπης. Ἔκτοτε οὐδεμία ἐγένετο συμπλοκή.

»Ἡ κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος λαμβάνει ἀμέσως τὰ δέοντα μέτρα, εἰς ἀποστολὴν ἐπικουρῶν σημαντικῶν εἰς Μεξικόν.»

Παρακατιὸν δὲ δημοσιεύει ὁ Μηνύτωρ τὴν ἔκθεσιν τοῦ μεξικανοῦ στρατηγοῦ Ζαραγγόζα, ἀπὸ θης μαΐου, ἐν ᾗ περιγράφεται ἡ εὐστάθεια, δι' ἧς οἱ στρατιῶται του ἀπώθησαν τὰς προσβολὰς τῶν Γάλλων.

Αὐταί εἰσιν αἱ μόναι περὶ Μεξικοῦ εἰδήσεις.

ΒΕΛΓΙΟΝ. — Κατὰ τὰς σημερινὰς εἰδήσεις ἡ ὑγεία τοῦ βασιλέως Λεωπόλδου ἐβελτιώθη.

Τὴν 11ην τοῦ παρόντος μηνὸς ἐξετελέσθησαν ἐν τῇ γοτθικῇ αἰθούσῃ τοῦ δημαρχείου Βρυξελλῶν οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ φιλοπάτριδος Ἕλληνος καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος Κ. Δημητρίου Βενάρδάκη, Κ. Βέρας, μετὰ τοῦ βαρῶνος Καρόλου δὲ Ταλλεὺραὺδ Περιγὰρδ, γάλλου πρέσβεως εἰς Βέλγιον. Ἡ νύμφη ἔχει ἡλικίαν 20 ἐτῶν, ὁ δὲ νυμφίος 40. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς γάμος ἐτελέσθη ἐν τῷ γραικορωσικῷ παρεκκλησίῳ, κατὰ τὸ θρῄσκευμα τῆς νύμφης.

ΙΤΑΛΙΑ.—Τὸ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον διὰ τὸ ἔτος 1862 ἐπαρουσιάσθη εἰς τὰς Βουλάς. Τὸ ὑπουργεῖον αἰτεῖ 45,000 στρατοπέδων ἐκ τῆς τάξεως τοῦ 1861. Ἡ πραγματικὴ δύναμις τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, τοῦ τακτοῦ, ἀναβιβάζεται οὕτως εἰς 295,000.

Οἱ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρτίως μελετηθέντος κινήματος κρατηθέντες νέοι ἀπελύθησαν ἐλεύθεροι.

Ἡ Ῥωσία φαίνεται λίαν εὐδιάθετος εἰς ἀναγώρισιν τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, καὶ ἡ πραγματοποίησις τοῦ σκοποῦ τούτου ἐγγίζει κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἀπόθρονος Φραγκίσκος καταγίνεται εἰς συναλλακτικὰς ἐπιχειρήσεις χρεωγράφων.

Κατὰ τὴν «Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν» ὁ κανονισμὸς τοῦ ἰταλικοῦ ζητήματος ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς συνόδου καὶ πάλιν ἔρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων διάταξιν. Λέγεται μάλιστα, ὅτι ἡ Αὐστρία φαίνεται συγκατανεύουσα νὰ συνεδράμῃ μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ αὐτῇ ἕδρα. Βάσει δὲ τῶν διαπραγματεύσεων θέτουσι τὴν ἀκόλουθον· «Ἡ Ἐνετία ἀνεξάρτητον βασίλειον, οὐδὲ ἰταλικὸν, οὐδὲ γερμανικόν.» Ἀμφιδάλλομεν σφόδρα περὶ τοιούτου ἐξαμβλώματος αὐστριακῆς πολιτικῆς.

*Ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης διαβὰς ἐκ Βελγιράτης ἐδημηγόρησε πρὸς τὸν λαὸν, συνιστῶν αὐτῷ τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ἐπιείκειαν μεταξὺ κομμάτων, καὶ τὴν ἀγάπην. Τὰ πάθη, εἶπεν ὁ στρατηγὸς τοῦ λαοῦ, ἀνήκουσιν εἰς ἄτομα· οἱ λαοὶ δὲν συμμερίζονται ταῦτα καὶ εἰσὶν ἀδιακόπως ἡνωμένοι

Ὁ κυριεύσας καὶ στρατιωτικῶς διοικῶν τὴν Νέαν Ὀρλεανς στρατηγὸς Βοῦτλερ εἶχεν, ὡς προγενεστέρως ἐμνημονεύσαμεν, κατάσχει διὰ τῆς βίας χρήματα ἀνθενωτικὰ φυλασσόμενα ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὁλλανδίας. Οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας, τῆς Ἱσπανίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ῥωσίας, πολλῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ ὁ τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ, διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ στρατηγοῦ ἐπισήμως. Ὁ στρατηγὸς ἀπαντῶν αὐτοῖς, τὴν 12ην τοῦ μαΐου, εἶπεν, ὅτι δὲν ἠρεύνησαν καλῶς τὸ πρᾶγμα οἱ Κύριοι πρόξενοι, διότι ἡ σημαία τῆς Ὁλλανδίας ἐκάλυπτεν, ὡς θέλει τραυῶς ἀποδειχθῆ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, χρήματα οὐχὶ ὁλλανδικῆς ἑταιρίας, ἀλλὰ χρήματα ἀνθενωτικά, νομίμως ἀνήκοντα εἰς τὴν ὁμοσπονδικὴν κυβέρνησιν.

Γιγνώσκουσιν οἱ ἀναγνῶσαι ἡμῶν, ὅτι ὁ αὐτὸς στρατηγὸς Βοῦτλερ ἰδὼν, ὅτι πολλαὶ τῶν γυναικῶν ἐξύβριζον ἐν ταῖς ἀγυειαῖς τοὺς ὁμοσπονδ: ἀξιωματικοὺς, ἐξέδοτο διαταγὴν λέγουσαν, ὅτι πᾶσα γυνὴ ὑβρίσουσα ἀξιωματικὸν ἐν δημοσίᾳ θέσει, θέλει θεωρεῖσθαι καὶ φυλακίζεσθαι, ὡς αἱ κοιναὶ τῶν ὁδῶν γυναῖκες. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἀγγλικῆς Γερουσίας, τὴν 13ην τοῦ μηνὸς, ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ πράγματος τούτου ἐπερωτήσεις, καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ στρατηγοῦ Βοῦτλερ κατεκρίθη. Ἤδη ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ ὁμοσπ: κυβέρνησις ἀπεδοκίμασεν αὐτὴν, καὶ μετεκάλεσε τὸν στρατηγόν.

Αἱ ἀπὸ 7ης ἰουνίου ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰδήσεις λέγουσιν ἐν συνόψει τάδε·

Οἱ Ἀνθενωτ: παρῄτησαν τὸ Φὸρτ Ῥάϊτ (Wright)— Λέγεται, ὅτι οἱ Ὁμοσπονδ: ὁδεύουσι πρὸς τὴν Μέμφιδα— Ἡ ἐσχάτη μάχη ἡ παρὰ τὴν Ῥίτσμονδ γενομένη ὑπῆρξε μεῖζον ἢ ἠγγέλθη κατ' ἀρχάς. Ἡ ζημία τῶν Ὁμοσπ: συμποσοῦται εἰς 7000 ἄνδρας. Οἱ Ἀνθενωτικοὶ ἰδιοποιοῦνται τὴν νίκην.— Τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον τῶν Ὁμοσπ: διέταξε τὴν κατασκευὴν 50 νέων κανονοφόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ περὶ ἑσπέραν.

Ἀγγέλλεται, ὅτι αἱ ὁμοσπονδ. κανονοφόροι διέβησαν τὰς κανονοστοιχίας τῶν Ἀνθενωτικῶν κατὰ τὸν ποταμὸν ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, κατωτέρω τῆς Ῥίτσμονδ, καὶ ὅτι ὁ Μόνιτορ διέσχισε πρῶτος τοὺς φραγμοὺς αὐτῶν.

Ἀπὸ 9ης ἰουνίου (πρωΐαν).

Ναυμαχία συνέβη ἐπὶ τοῦ Μισσισσιπῆ καθ' ἣν ὁ ἀνθεν. στόλος κατεστράφη ὅλος, πλὴν ἑνὸς πλοίου. Κατὰ συνέπειαν ἡ Μέμφις παρεδόθη ἀμέσως εἰς τοὺς ὁμοσπονδικούς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΕΝ ΒΕΛΓΡΑΔΙῷ, τῇ 17ῃ ἰουνίου.

»Ὁ ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦρκος πασσᾶς ἐνδοὺς εἰς τὰς προτροπὰς τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ στρατευμάτων διέταξε κανονοβολισμὸν κατὰ τῆς πόλεως. Ὁ κανονοβολισμὸς ἤρξατο σήμερον τὴν 9ην πρωϊνὴν ὥραν.

»Διάφορα τῆς πόλεως μέρη καταφλέγονται.

»Ὁ Κ. Καρατσηνὴν προτεκάλεσε τοὺς κατοίκους τῶν περιχώρων εἰς ἀρωγὴν τῶν πολιτῶν.»

Ἰδοὺ καὶ ἄλλη πληγὴ, καὶ αὕτη εἶναι ἡ χειρίστη κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας. Ἀναμένομεν λεπτομερείας καὶ εὐελπιζόμεθα περὶ τοῦ μέλλοντος.

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.)

ΣΜΥΡΝΗ, τὴν 23/3 ἰουνίου 1862.

Τὴν κυριακὴν 20ὴν ἱσταμένου ἔλαβε πάλιν χώραν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς ἐπίδειξίς τις, ἀφορῶσα τὰ ἑλληνικά μας, σοβαρωτέρα τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τελεσθείσης τῆς δευτέρας θείας λειτουργίας, ὁ Κ. Ζυγομαλᾶς ἐν στολῇ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου ἐπορεύθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅπως γείνῃ ἰδιαιτέρως παράκλησις ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος εἰς τὸν ἑλληνικὸν Θρόνον. Τὴν παράκλησιν ἔμελλε νὰ τελέσῃ ὁ θεοφιλέστατος ἅγιος Μοσχονησίων Κύριλλος μετὰ δύο ἱεροδιακόνων. Ὅτε δὲ ἤρξατο αὕτη καὶ ὁ διάκονος ἔλεγε τὸ «ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγείας, διαφυλάξεως καὶ μακροημερεύσεως τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου Ὀθωνος σὺν τῇ Ἀμαλίᾳ», τότε ἠκούσθη φωνή τις τῆς συνήθους ὁμιλίας, «ὄχι, Κύριε, εἶναι ἀνάξιος!» Τὰς λέξεις ταύτας τότε τὸ πλῆθος συνώδευσε μετὰ ζωηροτάτων κραυγῶν, «κάτω ὁ τύραννος Ὀθων! εἶναι δολοφόνος! δὲν εἶναι ἄξιος νὰ διοικῇ Ἕλληνας!» Ἀφίνω εἰς ὑμᾶς, κύριε συντάκτα, νὰ κρίνητε ὁποίαν ἐντύπωσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὕβριν, προὐξένησαν αἱ κραυγαὶ αὗται τῷ τε Κ. Ζυγομαλᾷ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν· τότε ἡ «αὐτοῦ ἐκλαμπρότης» ἐρυθριᾷ, τρέμει, στρέφει τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς ὅλον τὸ πλῆθος καὶ ζητᾷ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ πρωταιτίου, ἀλλὰ πρωταίτιος εἶναι ὅλον τὸ πλῆθος· αἱ δεήσεις καὶ παρακλήσεις ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος εὐθὺς σιγῶσιν, οἱ ἱεροδιάκονοι ἀπομακρύνονται τοῦ ἀρχιερέως των, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς μόνος ἀπέρχεται καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς θύρας τοῦ ἱεροῦ, περιμένων τὴν διάλυσιν τοῦ πλήθους, καὶ τ. π. γενικὴ ταραχὴ ἐπικρατεῖ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, βεβαίως ἔπρεπε ν' ἀπέλθῃ ὁ κύριος Ζυγομαλᾶς· ἀλλ' ἐδῶ ὀλίγον ἔλλειψε νὰ ἴδωμεν καὶ φόνους ἐντὸς τοῦ ναοῦ, διότι ζητωκραυγάσαντος τοῦ κυρίου προξένου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος, τὸ πλῆθος ἐφορμᾷ ὡς πεινηλέος λέων, καὶ περικυκλοῖ τὴν αὐτοῦ ἐκλαμπρότητα, κραυγάζον ἐπανειλημμένως «κάτω ὁ τύραννος Ὀθων! ὁ δὲ Κ. Ζυγομαλᾶς, χάριν εἰς πέντε ἢ ἓξ παλληκαράδες, τοὺς ὁποίους διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐμίσθωσε καὶ εἶχε πλησίον αὐτοῦ, ἠδυνήθη νὰ ὑπάγῃ μέχρι τῆς μεγάλης πύλης τοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἐνταῦθα περιεκυκλώθη ἐκ νέου, καὶ ἡ θέσις του τοσοῦτον ἐπίφοβος κατέστη, ὥστε ὁ μὲν πρόξενος προεφυλάσσετο ὑπὸ τινων φίλων του, οἱ δὲ μισθωτοὶ παλληκαράδες του ἔσυρον τὰς μαχαίρας των κατὰ διαταγὴν τοῦ Κ. Ζυγομαλᾶ, ἵν' ἀποδιόκωσι τὸ πλῆθος. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ὁ Κ. πρόξενος ἠδυνήθη νὰ ἀναχωρήσῃ τοῦ ναοῦ.

Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἕως πότε θὰ ταραττώμεθα τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐπὶ τῶν τοιούτων; Ἕως πότε θὰ φέρωμεν τὸ κοινὸν μῖσος; Ἕως πότε θὰ ἐπικρατῇ ἡ μεταξὺ πολλῶν καὶ ὀλίγων ἔρις; Ἕως πότε τὸ ἔθνος, ὅπερ καὶ ἡ πόλις ἡμῶν ἐτίμα καὶ ἐσέβετο καὶ ἦν ἑτοίμη εἰς πᾶσαν αὐτοῦ χρείαν, θὰ βλέπωμεν καταφρονούμενον καὶ παρὰ πᾶσι μισητὸν καθιστάμενον; Ναί, τὰ σπλάγχνα ἡμῶν πυρὶ κατακαίονται ὁπόταν ἀναλογισθῶμεν μὲ πόσην ἐνθερμον ἀγάπην προὐφέρομεν τὴν λέξιν Ἑλλὰς, καὶ ἤδη νὰ καταστῇ αὕτη παίγνιον καὶ ὕβρις εἰς τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων! νὰ καταφρονῶνται οἱ μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰ καφφενεῖνα, καὶ τὸ χείριστον ἐν ταῖς ἱεραῖς ἐκκλησίαις! Ἀλλὰ τίς ἡ αἰτία τῶν τοιούτων παθημάτων, ἅπερ τὸ τάλαν ἡμῶν ἔθνος ἐπὶ πολὺν χρόνον πάσχει; δὲν εἶναι βεβαίως ἄλλος ἢ ἐκεῖνος ὁ πηδαλιοῦχος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀναξιότης, ἢ μᾶλλον ἡ ἀδιοφορία εἰς τὸ κυβερνᾶν ἀφῆκε τὸ πλοῖον νὰ ῥιφθῇ εἰς τοὺς βράχους τῆς ὠρυομένης θαλάσσης.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τοῦ «Βρ. Ἀστέρος.»

ΣΜΥΡΝΗ, 2/14 ἰουνίου 1862.

Προχθὲς τὸ σάββατον τὸ ἑσπέρας 19 μαΐου, ὁ πρόξενος τῆς Α. ἕλλην. Μεγαλειότητος Κ. Ζυγομαλᾶς δι' ἐπισήμου του ἐγγράφου προσεκάλει ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας νὰ παρουσιασθῶσι τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὸν καθηδρικὸν ναὸν τῆς ἁγίας Φωτεινῆς ἵνα δοξολογήσωσι τὸν Ὕψιστον διὰ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῆς γεννήσεως καὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Αὐτοῦ ἑλλ. Μεγαλειότητος· τὴν ἐπιοῦσαν συνέρευσε τῷ ὄντι ἄπειρον πλῆθος, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ ἱερεὺς ἤρξατο νὰ ψάλλῃ τὸν συνήθη ὕμνον πολυχρόνιον ποιῆσαι, κτλ. ἅπαν τὸ πλῆθος ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἐξεφώνησε πολλάκις τὸ ΑΝΑΞΙΟΣ· ἕνεκα τούτου ὅ τε ἱερεὺς ἠναγκάσθη ν' ἀποσιωπήσῃ τὰ λοιπὰ τοῦ Β. ὕμνου, καὶ οἱ ψάλται νὰ μὴ ἐπαναλάβωσι αὐτὸν κατὰ τὰ ἠθισμένα καὶ οὕτως ἀπεπερατώθη ἡ τελετὴ ἄνευ τοῦ ὕμνου. Ὁ πρόξενος ὅμως, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς ταῦτα ἠθέλησε νὰ ἐκφωνήσῃ μετὰ τὴν τελετὴν τὸ σύνηθες «Ζήτω ὁ βασιλεὺς!» μόλις ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὕτη, καὶ τὸ πλῆθος ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἀνεκραύγασεν πολλάκις καὶ οὕτως εἰπεῖν μανιωδῶς τὸ «κάτω ὁ τύραννος, κάτω ὁ προδότης, κάτω ὁ αὐστριακὸς!» καὶ μυρία ἄλλα «κάτω» τὰ ὁποῖα συντομίας χάριν παραλείπω, ἐν τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ὁ μὲν γραμματεὺς τοῦ προξενείου ζήλῳ κινούμενος ὑπέδειξεν εἰς τοὺς καβάσσιδες ξανθόν τινα, ἵνα τὸν συλλάβωσιν· ἔμμισθος δέ τις τοῦ προξενείου γαλακτοπώλης ἀπεπειράθη ν' ἀναπετάσῃ καὶ μαχαιραν, ἵνα δι' αὐτῆς ἐπιβάλλῃ σεβασμὸν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ἀλλ' ἐν τῇ στιγμῇ ἔγεινεν ἀνάρπαστος αὐτός τε καὶ ἡ μάχαιρά του, καὶ ἂν ἔλλειπεν ἡ μεσολάβησις τῆς φρονήσεως τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν Κυρίων ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ἤθελον συμβῇ βεβαίως, ὑπὸ τοῦ λυσσωδῶς ἀγανακτοῦντος κατὰ τῆς Αὐτοῦ ἑλλην. Μεγαλειότητος πλήθους, ἄπειροι φόνοι καὶ οὐκ ὀλίγα ἄλλα δυστυχήματα· ἡ παρέμβασις ὅμως τούτων διέσωσε τόν τε Κύριον πρόξενον, τὸν λίαν ἀφωσιωμένον γραμματέα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐμμίσθους δορυφόρους των ἀληθοῦς καὶ προφανεστάτου κινδύνου.

Ἐν τῇ σκηνῇ ταύτῃ εὐτυχῶς ΟΥΔΕΙΣ τῶν πολιτικῶν προσφύγων, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἁπλῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἁπλουστάτων ἐθελοντῶν ἐξαιρουμένων, καταδέχθη νὰ παρευρεθῇ, καὶ τοῦτο ἦτο εὐτύχημα, διότι ἄλλως ἤθελε παρεξηγηθῆ τὸ ἀκραιφνὲς πατριωτικὸν αἴσθημα τῶν Σμυρναίων, καὶ ἤθελεν ἀποδοθῆ ἴσως ὅλη αὕτη ἡ σκηνὴ εἰς τοὺς πρόσφυγας. Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ ἤδη νὰ σᾶς περιγράψω ἐν συντόμῳ καὶ ἄλλας τινὰς ἰδιότητας τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας. Πανταχοῦ τοῦ κόσμου, ὡς γινώσκεται, ἀναγωγότεροι πάντων θεωροῦνται οἱ ἁμαξηλάται καὶ οἱ λεμβοῦχοι. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας τάξεις τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας εἰσέτι δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ σπουδάσω, μὲ τοὺς ἁμαξηλάτας ὅμως καὶ μὲ τοὺς λεμβούχους ἔχω, ἕνεκα τῶν γνωστῶν σας δυστυχημάτων, καθημερινὰς σχεδὸν σχέσεις, σήμερον μὲν νὰ εἰσέλθω εἰς ἓν ἀτμόπλουν ἵνα μάθω τι περὶ Ἑλλάδος, αὔριον δὲ νὰ τρέξω εἰς ἐξοχήν τινα ἵνα ἐπαρκέσω εἰς ἄλλην τινα ἀνάγκην. Βεβαιωθῆτε λοιπὸν ὅτι οὐδαμοῦ τοῦ γνωστοῦ μου κόσμου εὗρον εὐθυτέρους καὶ πατριωτικωτέρους τῶν Σμυρναίων ἁμαξηλάτας ἢ λεμβούχους· οὗτοι οὐχὶ μόνον οὐδέποτε κατεδέχθησαν νὰ μὲ ἀπατήσωσιν, ἀλλὰ πολλάκις ἀρνοῦνται πεισματωδῶς καὶ νὰ πληρωθῶσιν ἐπιφωνοῦντες τὸ ἀσπαστόν των, «μήπως δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς πατριῶται; μήπως δὲν ὀφείλομεν νὰ ὑπηρετήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πατρίδα; καὶ τί μέγα πρᾶγμα ἐκάμαμεν, ἐὰν σ' ἐμεταφέραμεν ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο μέρος δι' ἀνάγκην τῆς πατρίδος;

Ἄχ! συγκινοῦμαι καὶ ἀποσιωπῶ πλῆθος ἄλλων ἀρετῶν, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἀνακαλύπτω ἐνταῦθα.

Παρακαλεῖται ὁ Κ. Συντάκτης τοῦ «Βρ. Ἀστέρος» νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἑπομένην πρὸς τὴν Ἐλπίδα ἐπιστολήν.

Κύριε συντάκτα τῆς «Ἐλπίδος,»

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μείνετε ἀμέριμνος διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ πατριώτου Γερουσιαστοῦ Κυρίου Βούλγαρη ὅστις ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τῶν ὁμογενῶν διὰ τῆς ἀνεξαρτήτου ἀγορεύσεώς του ἐν τῇ Γερουσίᾳ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐθνικὰς συμφοράς, μὲ τὸ νὰ ἔλαβεν ἄλλος τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὴν ἐστείλῃ διὰ τὴν κοινὴν αἴθουσαν τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς κοινότητος.

Ὡς πρὸς τὰ τουρκοαλβανικὰ ἐν Κύθνῳ κατορθώματα τοῦ περιβοήτου ἀρχηγοῦ τῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων, ὅπου ἐξακολουθεῖτε νὰ μεταδίδετε διὰ τῆς «Ἐλπίδος» εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, ἀφοῦ καὶ μιὰ φορὰ πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι νόμος δι' αὐτὸν, ὁ δὲ Κ. Μουντζουρίδης (ὅστις ἄλλοτε ἤξευρε καὶ κατεδίκαζε τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐπλήροναν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν φόρον εἰς δύο τρεῖς σπαχίδας πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας!) εἶναι διωρισμένος μόνον καὶ μόνον νὰ συλλαμβάνῃ γράμματα, ἐφημερίδας, βουλευτὰς, δικηγόρους καὶ καθηγητὰς, πιθανὸν νὰ εὑρεθῇ κἀνένας Λάκων νὰ περιμαζεύσῃ καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ ὀνομασθέντος ἀ. τάξεως λοχαγοῦ, καθὼς τὸ ἔπαθε εἰς τὴν Ἄμφισσαν ὁ φοβερὸς συμπολεμιστὴς αὐτοῦ!

17 ἰουνίου 1862. Ὁ εἷς ἐν Ἀγγλίᾳ Σ.....

Πρὸ πολλοῦ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ καταρτίσεσεως τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρίας, τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰω. Εὐσταθίου Ἠλεῖος καὶ Σα. ἐν Λονδίνῳ ἱδρυθείσης, δραττόμεθα εὐχαρίστως τῆς εὐκαιρίας τῶν κάτωθι δημοσιευομένων ἐγγράφων, ὅπως συστήσωμεν αὐτὴν στενῶς τοῖς ἀπανταχοῦ ὁμογενέσιν ἡμῶν.

Τοιαῦται πράξεις ἐθνωφελεῖς, οὐχὶ μόνον πρέπει νὰ στηρίζωνται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ διὰ γενναίας συμπράξεως αὐτῶν νὰ ἐμψυχῶνται καὶ νὰ προάγωνται.

Εὐχόμενοι πᾶσαν ἀγαθὴν ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς πρωτουργοὺς τῆς ἐπιχειρίσεως ταύτης ἀπονέμομεν αὐτοῖς τὸν δίκαιον ἔπαινον, τὸν προσήκοντα πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος κοπιῶσιν.

Ἀριθ. πρωτ. 20,700. Ἀριθ. ἐγκυκλ. 67.

Τμῆμα Α'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐφόρους καὶ Ταμίας τοῦ Κράτους.

Σᾶς διευθύνομεν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον συμβολαίου καὶ τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς ἑτερορρύθμου μετοχικῆς ἑταιρίας συστηθείσης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἰ. Εὐσταθίου, Ἠλεῖος καὶ Σα σκοπούσης δὲ τὴν ὅσον ἔνεστι μείζονα κατανάλωσιν τοῦ σταφιδοκαρποῦ, τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν οἴνων κτλ. ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν ὅπως φροντίσητε νὰ καταγραφῶσιν ὅσοι πλειότεροι δυνηθῆτε μέτοχοι εἰς τόσον ὠφέλιμον τῇ πατρίδι ἐπιχείρησιν, τὰς δὲ ἀγγελίας νὰ ἐπιστρέψητε εἰς τὸ ὑπουργεῖον συνοδευμένας μὲ πίνακα ἐμφαίνοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγραφησομένων εὐκαταγνώστως, τὴν σταθερὰν διαμονὴν ἑκάστου, καὶ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν δι' ἃς ἐνεγράφη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 ἀπριλίου 1862.

Ὁ ὑπουργὸς

ΕΥΣΤ. ΣΙΜΟΣ. Κ. Ἀνδρόνικος.

Ἀριθ. 59.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΛΕΤΡΙΝΩΝ.

Πληροφορηθὲν ὅτι ἐν Λονδίνῳ συνέστη ἑτερορρύθμος μετοχικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἰ. Εὐσταθίου, Ἠλεῖος καὶ Σα. σκοπὸν ἔχουσα τὴν μείζονα κατανάλωσιν τῆς σταφίδος καὶ τὴν εἰσαγωγὴν Ἑλληνικῶν οἴνων κλπ. καὶ θεωροῦν ὅτι ὁ Δῆμος Λετρίνων ὡς παραγωγὸς τοιούτων προϊόντων ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρεται τὰ μέγιστα, καθόσον ἡ μεγαλητέρα κατανάλωσις τῶν προϊόντων τούτων ὑπόσχεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ πολλὰ καὶ μεγάλα ὀφέλη· εὐχαριστούμενον δὲ διότι τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τοιαύτης ἑταιρίας ἐπραγματοποίησεν ὁ συνδημότης καὶ συνπολίτης ἡμῶν. Κ. Ἰ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος παρέχει χρηστὰς ἐλπίδας ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δημάρχου, δι' ὧν ὑπεστήριξε θερμῶς ἵνα λάβῃ καὶ ὁ Δῆμος Λετρίνων κατὰ τὰ ἐνόντα μετοχὰς εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην ἐπιφυλαττόμενος ν' αὐξήσῃ αὐτὰς ἐὰν οἱ πόροι του ἐπιτρέψωσι τοῦτο κατόπιν.

Ἀποφαίνεται

Α') Ὁ Δῆμος Λετρίνων λαμβάνει πέντε μετοχὰς εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ συσταθεῖσαν ἑτερόρρυθμον ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἰ. Εὐσταθίου, Ἠλεῖος καὶ Σα. σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ μεγαλητέρα κατανάλωσις τῆς σταφίδος, καὶ εἰσαγωγὴ ἑλληνικῶν οἴνων κλπ. ὅπου ἡ δὲν εἰσήχθησαν τοιαῦτα προϊόντα καθόλου ἢ εἰσάγονται ὀλίγα.

Β') Ἀνοίγει πίστωσιν πρὸς τὸν Δήμαρχον Λετρίνων ἐν Δραχ. 703 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ε Ε Κεφαλ. θ Ἀρθρ. 1. διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Γ') Ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας μετοχὰς εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην ἐὰν κατόπιν ἐπιτρέψωσι τοῦτο τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ δήμου.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος θέλει ἐπιδοθῆ ἁρμοδίως εἰς ἔγκρισιν.

Ἐν Πύργῳ τὴν 22 Ἀπριλίου 1862.

Ὁ πρόεδρος

Ε ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Τὰ Μέλη

Θ. ΚΟΚΑΛΙΑΡΗΣ, ΑΝΑΣΤ. ΓΚΑΒΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΤΣΙΚΑΣ, ΓΑΛΑΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣΧΟΙΝΑΣ, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ, Β.ΒΩΒΟΣ.

Ὁ Πρωτοκολλιστὴς Δ. Π. Λεονταρέτης.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradbury, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, Thursday 12th. June 1862